

SCINTILLÆ
IGNATIANÆ,
S I V E
ANCTI IGNATII
DE LOYOLA,
OCIETATIS JESU
FUNDATORIS
POPHTEGMATA SACRA;
Per singulos Anni Dies distributa,
ulteriori Considerationi proposita
R. R. P. GABRIELEM HEVENESI
Societatis Jesu.
SEMESTRE PRIMUM.



MEXICI:

Regalis, & Antiq. Divi Ildefonsi
Collegij typis, A. D. 1756.

Ignem veni mittere in
terram, & quid volo, nisi
ut accendatur.

Luca cap. 12. ¶. 49.



DIVO PATER GNATIO.

ANCTISIME PATER, Ma-
ne Ignis! qui Divinæ charitatis
ardore succensus ita vehemen-
ter exarsisti, ut Orbis totus flammis
nutriendis, nimium quam angu-
fuerit; nec ardere contentus ipse,
omnium actionum, & cogitatio-
naru[m] scopum præfixisti, qui
eo,

eo, quo ipse tam sancte flagrabas igne,
tutus quaque patet, orbis inflammaretur. Huc continua per orationem, &
ardentissima suspiria cum Deo com-
municatio, huc plurima, que per Italiam, Galliam, Hispaniam, Terram
sanctam suscepisti, itinera, huc deni-
que cura, vigiliæ, studia, conatus om-
nis, imò omnis in venis motus, anhelitu.
omnis collimabat, ut prodeßes omni-
bus, omnes hausto è cœlis igne succen-
deres, nec effet, qui à calore tuo si
posset abscondere. Quò non pertinge-
bas corpore, ut adeßes ardoris tui effi-
cacia, socios, velut incendiarios toti-
dem zelantissimæ doctrinæ tuae tædi
instructos ita latè ultro citròq; divisi-
ti, ut non superesset in Orbe natio, no-
provincia, imò vix angulus aliquis
quod caloris tui fructus non penetraret
nōnque plurima in salutem Gentium
operaretur. Tunc solum beatus, & bi-
lar.

si quod per Te, pérque Tuos Dei
 a, proximique salus, ac perfectio
 isumeret incrementum. Ut autem
 n in dissitum operareris, quot
 a, tot flamas eructare non con-
 is, nova in distans molitus in-
 ia, ut etiam, cùm non saperesses,
 quasi perpetuus, videres, libros,
 pistolas, id est: totidem ignes mis-
 , ad varios dispersisti, ut, dum
 subirent oculos, uia Dei charitas,
 antioris vitæ desideria pectus o-
 rent. Quòd sanè adeò feliciter ob-
 isti, ut nec Tu videri sine fructu,
 audiri absque emolumento posses;
 Tui, qaos chartæ committebas,
 acteres legerentur, quin luceres in-
 ibus, & arderes, tuisque flammis
 nderes universos. Mei hic me-
 is pudet, MAGNE PATER! si
 Te tamen nomine compellare mihi
 it, qui cùm Ignis filius esse debe-

rem, fumus sum, tuisque degene
caloribus, heu! quam procul à mori
discedo, quem tam ardentibus ad i-
tationem exemplis provocasti, tam
hementibus igneæ legis tuæ flame
tam diu fovisti, tam frigidus tan-
adhuc, & obscurus titio persevero:
hoc est, cur Sacra Tua cœlestis
pientiæ Apophthegmata, id est,
luberrimas doctrinas, ex ardentissi-
tuæ in Deum, & proximum chari-
tis ardore, velut clibano cadentes sc-
tillas, in libellum, velut focum, ci-
gessi, eo nempe consilio, ut semper
manum esset, unde frigori meo exi-
tiendo remedium ponerem, unde ig-
via mea ad æmulandos ignes t-
velut flabro salutari animaretur i-
tidem, veterisque tandem posito
meditatione mea exardesceret ig-
nam mihi necessarius; tam tibi
ceptrus. Quem conatum licet priv-

solum usui destinaverim, fuero
 n, qui publici eum juris esse vo-
 runt, tum ut tui, PATER AR-
 ENTISSIME! caloris fructus pro-
 garetur latius, tum, ut aliis serviē-
 desiderio, tua vota complerentur
 riūs. Quorum monitis obtempe-
 es, Scintillas has ex amplissimo
 toris tui incendio sumptas; per
 nus, & oculos mitto, ut novos inde
 iritus calores participant universi;
 as tamen nisi Tu favere, ac in-
 mmas promovere velis, haerebunt
 fficaces, in steriles resolutæ ci-
 es, vim, ardoremque omnem amit-
 t. Tu proinde, PATER AMAN-
 SSIME! qui non minus nunc in
 is ardes, quam olim in vivis agens,
 Gloriam, ac proximi salutem an-
 isti, Scintillis his, id est, doctrinæ
 ex ore, & calamo tuo desumptis
 itum illud robur adde, ut quod
 tuis

SC(0)83
tuis olim Sociis, idem tuis hodie de
etrinis dictum velis: Ite, & mun
dum accendite universum, D
nempe, & proximi charitate, qui
omnibus quidem, quorum illæ ocul
subiverint, mihi tamen, utpote rei
quis magis indigo, cum primas sup
plico.

Filiorum Tuorum indignissimam

G. H.

I. J.

(1.)

I. JANUARIJ.

omnia ad maiorem Dei gloriam.

Ecce, & his aequivalentia verba trecentis septuaginta sex vicibus repetit in suis Constitutionibus S. P. Ignatius. Suar. to. 4. de Relig. lib. 8. c. 6. n. 1.

To vi anni, & totius vitæ felicitas in eo consistit; ut omnia temporis, & actionum nostrorum momenta ad Dei solius gloriam dirigantur. Hoc Deus jure supremi Dominii igit; hoc nos essentiali servitutis timore debemus.

Qui suam, non Dei, gloriam querit, erit & latro: nam soli Deo gloria, bis autem confusio debetur, & obriuum. Illa debiti nostri, & calcarum, & tessera.

Nemo sibi pejus consulit, eo, qui am Divinæ gloriæ anteponit; hic enim mporalem simul perdit, & æternam: imperi miser; hic, quia verâ; illic, quia nni destituitur.

Quod ipsi, sed nimirum sero, fatebuntur: Totâ nocte laborâtes, nihil cepimus.

Nihilum

(2.)

Nihilum hoc est humana gloria, ut
fœni caput accolit, & brevi conculc-
tur; ut fumus exaltatur, & perit.
gloriam æstimas, veram quære.

II. JANUARIJ.

*Hæc prima sit agendorum regula:
Deo fide, quasi rerum successus om-
nia te, nihil à Deo penderet: ita tan-
nis operam omnem admove, quasi
nihil, Deus omnia solus sit fakturus
Ignat. ap. Nolarchi.*

INfirma spes imbecilli stat pede, q
manibus destituitur. Qui te, ci-
necdum esse, creavit sine te, nunc r
salvabit, nec juvabit te sine te.

Præbe tu scintillam, Deus anima
incendium. Jace semen tem, ille da
incrementum. Sic è voto crescentia,
secùs omnia sterilescunt.

Tu nihil potes, licet velis, sine Deo
Ille nihil vult, cestò possit, sine te. F
deratus Deo poteris omnia.

Gratia Dei, quæ tanta in aliis p
tuit, in te uno non amittet vires, mo-
tu in eum fiduciam non amittas. U
sunt spes tuæ?

III. JAI

III. JANUARIJ.

*etum perdit, & operam, qui aliorum
mores emendaturus non incipit à se
ipso. S. Ignat. ap. Barto. l. 4. §. 36.*

Ræpostera planè res! alios volu-
mus bonos, cùm ipsi non simus; ex
e nostro condemnandi, cùm bona
recipimus, & mala agimus.

Nulla lex satis est efficax, nisi viva,
am legislator gestu promulgat. Effi-
cior quippe vox est operis, quam
is. Illa tot fœderatos habet ad per-
adendum oratores, quot actiones;
ec sola cùm sit, autoritate destitui-
t:

Quis ibi fructus, dum ædificamus si-
mil, & destruimus? Illud verbo, istud
ere. Qui male affectis vult medefi-
ri subsit affectibus. Prius est sibi ca-
sse, quam aliis.

Miseri mortales! domi talpæ, foris
ices. Non videmus, quid à tergo sit
anticæ. Sensum omnem amisimus,
n. sentimus trabem in oculo, dum in
eno festucam scrupulosè scrutamur.
edice, cura te ipsum.

4. JANUARIJ.

Non mutat mores cœli inutatio; nisi imperfectus deserat, vix erat aliquid isthic melior. S. Ignat. ap. I. 4. §. 36.

Nullum vidi, qui melior ex pigrinatione redierit. Multum curiositatis, parum habet utilitatis. Qui male agit, nullam agit bonum fugam; ubi tutum se crediderit, erit se, quod tineat.

Corporis morbos perquam raro, ami nunquam, emendat clima. Intra si malum est, hoc fuge, vel in exili mitte; tuum, & non loci, vitium e quod fatigat. Non hujus, sed tui, natione curari debet.

Iilud appetendum esset iter, quod dæmon sequi, vel passio tua venire possset; quod frustra alibi queres, à vitio ad virtutem iveris. Hæc una malo tuo medicina.

Locus nullum fecit sanctum. N Jerosolymis fuisse, verum Jerosolyma bene vixisse, laudabile est. Certum intelligentis, suique victoriam fugientis assignum est; de loco ad locum per mutationem.

V. JA

(5.)

V. JANUARIJ.

*venum virtuti periculosa negotia
perperam creduntur. S. Ignat. apud
Bart. lib. 4. §. 37.*

Toxitia virtus instar florū est in
arboribus, qui ad primos veris ca-
es se celeres protrudunt, sed fluxi-
cō, ut penē contactu, vel etiam solo
idionis auræ afflatu, exarescant.

Teneri humeri sub gravi pondere
tūlē fatiscunt, & turpi ruinā produnt
consultos conatus. Vigor sanguinis
daces facit, sed audacia, nisi rationis
eno contineatur, abit in temeritatem.
Præcox fervor vires atterit, unde fit,
asinus lassus tandem quærat diverti-
a, qui, si adfuisse moderatio, diu
nas operas præstitisset, sic prima spes
rit in herba.

Inconstantia, & mutabilitas cognata
n est homini malum, sed juventuti
oprium. Si quid hæc amat, desiderat
temperie, sed non diu.

Festina lentē: rara est celeritatis unā,
constantiae prærogativa. Errat faci-
qui nimium properat. Procul itū-
, ita principiō passum temperet, ut
care possit.

(6)

VI. JANUARIJ.

*Rarum aliquod, & eximium facin
sexcentis vulgaribus longissime &
tecellit. S.Ign.apud Bart.l. 4. §. 1*

UT res obviae, quæ ad manum suæ & facile passim occurunt, i sui desiderium, ut obtineantur, nec tentæ solatium, creant: ita opera vulgaria numerum, non pretium, faciunt. In arduo virtus coronam constituit. Eò frustra segnis aspirat, quod nullus est abitetur, nisi, quem insignis rei gerendæ difficultas manu duxerit. Aude aliquis Nihil invium est animo fortis.

Ponderat Deus, non numerat opera; rem, non censum, attendit. Viquid ei offeras? & memento: tuo, supremo rerum omnium, Domino, exquisita, & plandæ insignia esse bere, quæ offerri mereantur.

Nec utilitatem, aut paupertatem tuam causare: locuples est Dei gratus auxilio mira potes, modò a conatus, & fervor non deficiat.

VII. JANUARIJ.

*Unusquisque persuasum habeat: i
tum se in spiritualibus profectur.
quantum ab amore sui, & conu-*

pro.

(7)

propria affectione sese subtraxerit.

S. Ignat. auud Bart. l. 4. §. 22.

Nemo potest duobus Dominis servire, unum ex iis odio habebit, iterum diligit. Cor divisum esse non est. Partem Deus non accipit, si terrena gravent, & inficiant.

Hæc unica torporis nostri causa est, id ita diligamus Deum, ut nosmet-sos non omnino aspernemur, hoc est: tem in utramque claudicamus, & o tam lento, tamque incerto pede eternorum amore in assurgimus.

Ita ovum à sole non attrahitur in lime, nisi vacuum; nec lignum flammæ concipit, quāndiu est madidum; quod minus anima corporalibus ad- et, eo rationis, divinorumque capa- ; & magis sua, est.

Irrationalis, brutusque appetitus, indiu penitus extinctus non est; sem- aduersus rationem, & sanctiores etus insurget & nativo pondere ad retrahit. Resolutione opus est, ex toto in spiritualem convertatur.

VIII. JANUARIJ.

poteſt fieri quid dignum Deo, quin el mundus tumultuetur, vel infer-
nus

*nus turbas cieat. S. Ignat. apu
Nolar.*

Sempre infestæ luci sunt tenebra
nec bonos inter, & malos firm
coalefcit amicitia. Ut vermis fructi
magis maturos, ita malitia eos plerum
que arrodit acerbius, qui meliores.

Certum bonitatis indicium est ma
lis displicuisse; vituperium foret à tal
bus amari, & commendari. Nihil pen
habe, si de te ii loquantur male, qui
nihil faciunt bene.

Nec censeri debet malum, unde me
liores sumus. Cos ista virtutis est. No
parum juvant mali probos, dum perse
quuntur; augent patientiam, meritis
cumulant.

Quid times? nec mundus, nec infes
tus totus quidquam in te possunt! ut
plura sunt obstacula, ibi abundantia
est Dei gratia. Tu contrà audenter
ito. Victoriae occasionem arripe, Trium
phi materia est. Hic fortitudo tua can
pum naeta est, quæ sine hoste in glori
a latuisset. ¶

IX. JANUARIJ.

*Multò ardentiùs insistendum homini iū
teriori domanda, quam corpori, &
fra-*

Frangendis animi motibus, quam ossibus. S. Ignat. apud Bart. l. 4. §. 12. Neruditum vulgus, quod ultra certicem nihil videt, nec medullam attingit, ab externo, qui sub oculos cadit ore metitur sanctitatē: quasi verò func, sub tegete arrogans mēns laetitia non possit. Quid juvat abstinere à nibus, & famam alienam arrogodere? Quod Deo placet, internum est: ex tua, nisi vim ab interno accipiant, um non movent; Illa plus arrogantia habent, ista plus meriti. Cædes am, vel corporis laniena, quid meūr? si passio vivat.

Satis corpori provides, si animo besti consultum. Non ex corpore bonus animus, sed ex bono animo bonus corpus redditur. Plurimum impetus animus potest.

Illud bonum tibi cupio, quod mihi, npe internum. Hoc sanè non vulgaris, non rigor apparens, sed animi rectæ rationis regulam compositi aquillitas facit. Intus bonum habi frustra foris quæritur. Qui soldæ virtutis, plus habent saburræ, in velli.

(10)
X. JANUARIJ.

*Liberalis est Deus, è manibus illius accipio, quæ non invenio in manib
hominum, si nihil bi dederint, acce
turus sum à Deo omnia. S. Ign.
tae l. 4. §. 23.*

Angusta est hominum liberalitas modicum est omne, quod habent, quod ipsum, si largiendo divisint, minus remanevit. Unicus Dei thaurus inexhaustus est plurima dand nihil imminuitur. Huc ergo spes.

Spes nostras Deus vincit beneficij. Solemus sperare plus, quam possidemus, optare vero amplius, quam sperremus. Tot autem nobis beneficia per illicetur Deus, ut nemo minus spera possit, quam optare.

Tot syngraphas Divinæ liberalitati quot spes, quot vota, habemus; qui quid petitis, credite, quia accipietis. Vide, quam facilè sit divitem fieri.

Nec minus dat, quam promiser. Verba enim amantis, opera sunt: lingua beneficentiae, manus. Facilius liberali est dare, quam negare. Cur paçpetimus?

(xi)
XI. JANUARIJ.

*Oprium Divinæ bonitati est ea soler-
tius defendere, quæ à diabolo acerius
oppugnantur. S. Ignat. in Hist. Soc.
P. I. l. 9.*

Eus totus oculus est, in nostra
commoda semper vigil. Et sicut
x magni exercitūs, eō suppetias inī-
ubi validior instat inimicus.
Felix pugna, ubi de succursu dubita-
tion licet; quam nec nervi, nec an-
te, nec ullus mediorum defectus
ratur. Quid diffidat, qui, Omnipo-
tem habet fœderatum?

Causam Deus suam non destituet.
Ios ab orco premimur, illa à nobis
ctitur; ideo tam prona in nostri de-
fionem mittit subsidia, modò nos-
iti non negligamus.

Portis, & mille fraudum artifex
tis est, qui te oppuguat, cave solus
eo congregdi. Si tibi fidis? jam vic-
es. Si Deum in suppetias voces,
ies ejus artes securus ridebis.

XII. JANUARIJ.

*charitati, & humanitati comes
et veritas, jam nec charitas, nec*

Huma-

*Humanitas fuerit, sed fraus, & var
tas.* S. Ign. apud Bart. l. 4. fol. 38

HOstis apertus minùs nocet, quà
fictus amicus; illum mediocri
ligenzia facilè quis cavèbit, hunc nū
satis. Qui suavi quadam eloquentia
dis tui intima subiit, quām certa, ta
grandia tibi vulnera infligere potest.

Oculata debet esse conversatio, s
magis amicitia. Diu delite, priusqua
dilgas. Sæpe sub læto gramine serpe
latet. Fide, sed cui? vide.

Nemo sæpius decipitur, quām
verbis credit. Sæpe cor felle pleni
mellea verba eructat. Scypho nem
aureo venenum propinari potest,
avidius hauriatur. Sic dulci fistula v
iucrem auceps decipit.

Nullus Deo sincerior est amic
Verba vitae, & veritatis æternæ hab
Huic soli te, tua, tutè confides.

XIII. JANUARIJ.

*Quantò arctius se quis Deo astrinxer
& liberaliorem erga summam Maj
tatem præstiterit, tantò eum in se li
raliorem experietur.* S.I. C.p. 3. n

NON perit, quod Deo datur;
liberalius terra vapores ad cœl
mit

tat; tanto uberiōres inde imbr̄es ret, quibus fœcundetur: imò, si terra a centesimo fructu reddit semen, quam accepit, nunquid aut steri, ant illiberalior erit creator futurā?

liberalitas hæc quæstuosissima est, plus largiris, tanto plus habes: Sic perdere, lucrum est. Servare avare est sordidissima.

Accipit Deus modica, reddit pluri pro momentaneis æterna, pro pers semper duratura, divina pro crea refundit. Se dat pro te. Hic sanus omnem explere cupiditatem potest.

Quid adhuc moramur nos, & nos Deo dare?

Iud attende: parte contentus non totum, quod habes, imò quod es, it Deus. Da; tua non das; qui demnia, repetit omnia. Cur ex alienales simus?

XIV. JANUARIJ.

Religiosi nomen implere se credat, integrè non solum à sc. aulo liber fues sed etiam à se ipso. S. Ignat. vitæ §. 38.

O Magnum Religiosi nomen! gratia dis prærogativa! cui tot privilegia principes, tot præmia Deus per paravit! sed ut nomen hoc impleat multa, eaque minime vulgaria exigit.

Ingens Religiosorum est copia, numerentur, fortè non ita grandis, ponderentur. Si testimonium, & fiducia faciat, innumeri, si sola faciat decet, vocem inveniant, utinam personam!

Magnum quidem est, & suà laudignum; Christi amore res, & spes glorioso pede conculcasse: verum nisi ipsum cum omnibus concupiscere fuis reliquerit; mundum in Religionem quærerit.

Quid juvat Christum sequi, si i detur consequi; Qui vult venire possum, abneget semetipsum. Omnia esse vacuum te vult Deus, si vel modico terris, actum est. Partem in utramque claudabis, veste religiosus, mente secularis.

XV. JANUARIJ.

O mi Deus! si te nōffent homines!

S. Ignat. vitæ l. 4. c. 28.

O Minus homo naturaliter scire derat; hinc tanta in multis studiis

aviditas, ut præ rerum cogitatione
s contempserint, & honores. Sed
ana mortalium studia, ut quid dili-
vanitatem, & quæritis menda-
n! Sapientia hujus mundi stultitia
ipud Deum, si ea non ad unius Dei
nitionem dirigatur.

rufra fatigamur, ætatem terimus,
itum discimus, tantum, & amplius
ramus; tenebras, non lucem, adep-
donec in Dei cognitione, &, qui
sequitur, amore verè, solidèque
i esse conemur.

ec ingenti hic acumine, nec subti-
agistro, nec grandi opus est Biblio-
a; sine verborum strepitu, in humi-
entio, & solitudine cordis, hæc Dei
itio discitur; abscondit hanc à sa-
ibus Deus, ac revelat parvulis.
uid beatos in cœlo facit, nisi Dei
itio? vide quām facile beati esse
mus? disce modum. Beati mundo-
e, quoniam ipsi Deum videbunt.

XVI. JANUARIJ.

tatis, & inanis glorie viciū ex-
rorantia, & cœcosui amore, nasci-
r. S. Ignat. vita l. 4. c. 4.

Comē

Commune mundi malum, ambi
à primis parentibus, divinita
ambientibus, ad nos usque tradū
hæc, si assentatoris alicujus elogio, vi
brachiò fulciatur, quām altè, De
bonum! assurgit.

Sui æstimatio credula facilè est,
tantum quæ sunt, sed &, quæ non si
credit, modò in sui commendatio
dicta sint.

In felices vanitatis aucupes! dic
haberi avert, quod non sunt. An
nempe decipi, & in erroribus exult
Quanta hæc cæcitas! à fumo glo
causata.

Profundiùs te inspice, quis sis? q
ut scias, Deum cogita; tantum si qui
decrescet ambitio, quantum in te
verit Dei cognitio. O Domine, ne
rim me, & noverim te!

XVII. JANUARIJ.

*Relinquere Deum propter Deum, n
um lucri spiritualis compendium
nullum dispendum.* S. Ignat. &
Bart. I. 4. §. 37.

Ad propria commoda, lucra e
spiritualia, cæcus esse debet v
amor; irrevertò hic oculò amati

itum respicit; alias nos, non Deum, rejmus; non donaremus, sed comaremus; mercenarii, non filii.

olatia etiam spiritualia, si nostra, suspecta sint. Tantò plús opus iud securitatis, quantò minús prævoluntatis habet. Hanc, etiam sancti, si deseras propter Deum, sanctio implebis.

Non sola nos oratio Dœo conjungit, illud semper optimum, quod maximus. Illud sanctissimum, quod voluntatis Dei magis vicinum.

i pro domo, ex Dei amore, deserit, centuplum, & ibi vitam æternam pollicetur Deus, quid ei daturus qui Deum deserit propter Deum? plura dat, plura recipiet.

XVIII. JANUARIJ.

quem virtutis gradum piger per multis annos non potest pervenire, eò modicà temporis intercapidine diligens irabiliter volat. S. Ignat. in epist. e perfecto.

JNA dies ferventium plús facit, quam tepidorum longissima ætas, una hora bene acta etiam immor-

talitati otiosorum præferenda. Fūt
vivit, qui bene non vivit.

Desidia in spiritu est mors superst
vigil sopor; nam vacua est vita, qu
non implet cura bene vivendi. Tal
cūm dormierint somnum suum, ni
inveniunt in manibus suis.

Sacra res tempus est, tantūm val
quantūm æternitas: hanc ut beatam c
tineat, agendum est, ne sine fructu vi
sine bonorum operum fervore di
elabatur.

Ab arbore fructus, ab agro segete
expectas, cur fructum tui contemn
Esto tui usufructuarius; tu tuimet pi
tiosus fundus es, ferox prædium,
qui desideras à tuis fructus, priùs à
ipso exige.

XIX. JANUARIJ.

*Intolerabilis tum mibi vita foret, si qu
in anima mea humanum, & non o
ni ex parte divinum latere, compre
rem. S. Ignat. vitæ l. 4. §. 5.*

Bonum ex integra causa, malum
quovis defectu. Felix non eris, r
aut omnia contempseris, aut omni
habueris. Delicata felicitas est: mi
es, si aliquid desit. Nulla hoc arte
cil

is obtinebis, quām Deum solūm
indo.

Qui semel gustavit, quid sit DEUS,
lē fastidit alia omnia, torrente illo
uptatīs satur, naufragat super cibo om-
evissimo, quod creatum est.

Ceu plumula, vel unā guttulā gra-
assurgere non potest, & licet im-
i in sublimē attollatur, nativō tamen
dere in terram relabetur; Sic anima,
modicō affectu terreno affixa, ad
um volare nequit.

Totus, quantus es, Dei, & à Deo es.
on totum reddis Deo, injurius es;
idi non potest amor tuus, totus
debitus, & si totum des, in mul-
lebitor manes! Quid si partem aliò
vares?

XX. JANUARIJ.

*i tantūm Dei habenda est ratio, sed
tiam hominum, propter Deum. S.
gnat. vitæ l. 3. n. 27.*

UI sic amavit hominem Deus, ut
se pro ejus amore immolaret, sic
vult se amari ab homine, ut ho-
non negligatur. Nihil amori divi-
detrahit, qui proximum propter
m diligit.

(20)

Nemo tam vilis est, qui non, quā
amari, & aestimari possit, habeat, &
hæc deficerent, quia res Dei, pretiū
sanguinis Christi, & imago divinitatis
est, amor ei sine scelere negari nō
potest.

Si tuos, & nullius præterea, mar-
attendas, erit sanè, ut omnes te meli-
res credas, & uberem odii tui; & am-
oris proximi causam nanciscaris.

Non hominum malitia facit, ut nūs
proximum amemus: nostra passio
& antipathia est. Hanc variò colore v-
stimus, quia nostra nos dedecora
nifestare pudet.

XXI. JANUARIJ.

Si fieri posset, ut amans Deum absq-
sua culpa damnaretur, facilius pœn-
omnes inferni toleiaret, quām bi-
sp̄hemias, quibus damnati Deum ex-
crantur, audiret. S. Ignat. apud Ba-
1. 2. §. 27.

POENA sensus mala est, utpote quā
decernit Deus, imo bona; quia pe-
cati pœna, divinæ justitiæ instrumentum
est: blasphemiam autem non potest nō
odiisse Deus, & qui Dei amator est h-
mo.

Ama

Amato injuriā irrogari, vulnus
mīti tantō est magis intolerabili,
tūc vehementius amat, cūm anēct
nō tueri possit; nec vindicare, obis
elix: & in se patitur, & in amato.
Qui se, ut debet, odit, illi patitur
non est: dum enīs plēctique mī-
tūs, qui libētis cogit forat? astiūtū
līgi, quēm anīat, est pati sine reūtū
nnōcentem pati videro, difficili
difficiliūs bēnefactorem, & quid
t, nisi difficillimūm, audite Deum,
st, omniē bōnum, bonum infinitūm,
mītūsum pati?

XXII. JANUARIJ.

bomo quandoque patitur a diabolo,
ut de mentis exīsse potestatē videre-
ur: inde fit interdūm naturae adscrib-
it, morbo non nūnquam, quod tenta-
ioni effet adscribendūm. S. Ignat: in
eg. de discret. spir.

Utilior dāmon est, quam ut artes
ejus ab obviis nosci possint. Prin-
tenebrarūm cūm sit, ut securiūs la-
, in abditō eudit technas; altiori
opus lūmine, quam humano.

Ut

Ut arcem oppugnaturus exter
prius opera demolitur; sic strategus i
fernalis, dum animam querit, corp
agreditur. Time cuniculos; nimia
curitas maximum hic periculum est.

Corpus impedit, ut animæ noce
maniam simulat, ut bonorum oper
interruptionem impetrat. Ita solers
damna nostra, ut, si maxima neque
aliqua tamen inferre gaudeat. O si n
in lucra spiritus tam avidi viveremus

Permitit animæ hosti hanc potest
tem Deus, vel ut humilitati nostræ co
fusat, vel ut suum in nos dominii
exerceat; ita dum dæmon tyranni
agit; Deus manet Pater.

XXIII. JANUARIJ.

*Plus plerumque latet periculi in mi
mis peccatis contemnendis, quam
maximis. S. Ignat. apud Ribaden*

5. c. 7.

Nihil parvum est, seu bona, i
mala attendas, cùm utraque s
æterna. Semper quippe verum maneb
hoc bene, aut perperam factum fuit
ita nihil non ad æternitatem facit,
licet, vel infelicem.

Qui vitia teinnit, eō, quōd mōdica
quid viatorem tenuis etiam scrū-
us morari possit, expertus non est.
nue filum sat est, ne quod vellet,
ibus se avis inferat.

Mala grandia facilē patent, & vel ipsā
le suā terrent, ut quæratur malo me-
ina: minuta latent, & contempta
scunt, donec evadant incurabilia.

Non quid, sed cui agāmus? atten-
dum. Magnus est Deus, nihil est
vum, tanto displicuisse. Nulla est
tam pusilla bene, vel male facta,
e non excedat gravissima Recipublī-
imō Orbī universi vēl condendi,
evertendi negotia. Vide, quām
gnus error, parva neglexisse.

XXIV. JANUARIJ.

*bil diu præponderat veritati; oppu-
zari quidem potest, expugnari non
potest. S. Ignat. ap. Nolarci.*

) Ptimus colorum candor est. Fraus
& dolus nulli patrocinatur, &
e solis radiis decoctā sordium acer-
, qui diu latuerat, apparet; sic a vē-
te, pulsis fraudibus, doli detegun-

Ut sol nebulis tectus latet quidem ast has tandem decoquit, & puriori luc serenior aspicitur: ita pressa licet alii quamdiu abscondatur veritas, erumpit tandem.

Optima Politica sinceritas est. Albus mens nunquam erubescit, ubi vice versa in ruborem cogitur deprehensa falsitas. Nihil fædius, fraude detecta.

Versipellisse prius fallit, quam alios dum enim alteri parat foveam, ips prior in eam incidit. Justa pœna Talionis est, ut iisdem machinis obruatu iniquitas, quas aliis evertendis destinavit. Qui ambulat simpliciter, ambula confidenter.

XXV. JANUARIJ.

Diabolus, cum adoristi quempiam, exagitareque infesiūs cupit, nocturnū tempū maximē observat. S.: Ignatius in Exercit.

Illud vigiliam inter, & somnūm quasi crepusculum, ut dubiæ lucis, it dubiæ voluntatis tempus, opus habecustodiā, ibi velut ex insidiis aggreditur hostis ē somno excitatum, ut ei improviso sigat aculeum.

Miser diabolus! aperto marte con
grede

(22)

di. veritus, latebras quærit; ut fūr,
etem observat. Quid ages? solā con-
hunc furem opus est vigilantiā, fu-
, si se sciat obſervari.

Diei primitias occupat: ut enim
nidium facti, qui bene cœpit, habet;
à malo, quod absit, diei principio,
re melior exitus posset exspectari.
ma debentur Primo.

Quám sollicitus in nostri ruinam est
non? dies illi non sufficit, noctes
lit, präoccupat vigilias. Væ segni,
in aurem utramque sine sui cura,
e superum præsidiis, dormienti!

XXVI. JANUARIJ.

*fineri à litibus non solum liberale
st, & Christiana pace dignum, sed
& fructuosum. S. Ignat. vitæ l. 4.*

§. 7.

Il quam rerum temporalium jactu-
ram virtutis amore feceris, solet
n Dominus abundē compensare.
elior est pugillus in pace, quam the-
ri cum jurgio. Quid juvat augere
isum, & imminuere charitatem.

Difficile est litein movere, nec vio-
e charitatein. Ut aliena ametur ini-
tas, non præcipio; solum dico: nun-
quam

quam ita odio habendam esse injuria
ut illum, qui fecit, odiisse liceat. Ca
ne indignaturus factis, simul, & homi
indigneris.

Minima charitatis jactura pejor
quavis temporali; hæc enim præter
illa manet: pro qua vitanda totius etiæ
mundi amissio toleranda foret.

Punctum est, pro quo tantope
certamus. Si lucra petimus, æter
quæramus. Quid litigamus pro re, c
opinio nostra pretium fingit meliū
quam facit.

XXVII. JANUARIJ.

*Periculi plenum est, unâ omnes videre
ad profectum; pejus alios ex
metiri. S. Ignat. in vita.*

Quot homines, tot sententiæ, t
diversi vultus, tam variæ voc
ita, ut prodigium sit, unum
his cum alio convenire; major in animi
rebusque hanc spectantibus diversitas:
Non sinunt se ad unam omnes mod
lam cogi.

Si suus pedi cuiilibet aptatur calceu
nec unum cuique patellæ servit ope
culum; qui fieri possit, ut unâ singu
animarum morbi curentur medicir

non esset sanare, sed perdere.
rs artium est regimen animarum,
ræstuosissima omnium, ita longè
illima. Ut corpus, ita & animam
cuiilibet medico fidas. Quæras op-
m.

um Spiritus Sanctus animarum
ister venit, in varias se partitus est
as, & variis linguis loquebantur
stoli. Omnibus nempe omnia fieri
t, qui audire vult Apostolus.

XXVIII. JANUARIJ.
*æ à Deo creata sunt bona omnia
una, & in altera lance carcer,
tenæ, probra locarentur; illa præ
is momentum habere deberent nul-
n. S. Ignat. apud Ribaden. l. 5.*

10.

Ona, quæ mundus ita nominat,
mala potius sunt, quam bona, quia
animæ detrimenta, peccatorum
a, perfectionis impedimenta, Di-
amoris obices. Et hæc tu bona
is? credas optabilia?

: licet mala non essent, bona non
t, nec amorem mererentur. Quid
sunt? si originem inspicis? nihilum:
uram examinas? fluxa: si duratio-
nem

nem attendas? brevia. Et hæc tam sti
tè deperimus!

Quæ mala mundus judicat, optin
sunt: à peritüris mentem abstrahunt
cogunt ad Deum; peccati occasione
adimunt. Cùm enim tædet vivere, q
peccare delectet?

Cùm bona fortunæ largitur Dei
dona miserit, an pœnas? jure ambiga
ast cùm premit adversis; nullum ce
tius divini amoris argumentum.

XXIX. JANUARIJ.

*Perpetuæ felicitati non fidendum: tu
que metuendum maximè, cum ad n
tum fluunt omnia. S. Ignat. in hi
Soc. l. 14. n. 9.*

UT mare, dum maximè placidu
riter, tempestates coquit; & nu
quam certius periclitantur arces, quæ
dum pacatis foris omnibus hostis c
niculos agit: ita planè periculi plenū
est animæ non timere.

Non sunt tantæ amicæ fortis viri
ut copulet tranquillitatem cum perp
tuitate, eò brevior esse solet, quò grā
dior. Quies hæc lassitudini potius, qui
fidei tribuenda; fugiet; avolabit. Vi
quantum ei fidere possis.

uidquid amitti potest, in censum
orum referri non meretur. Si quis
bili fundamento spes suas inædi-
non diu stabunt. Vir fortunæ om-
ontemotor, se contentus solo, ad
tatem Dei accedit proxime, quia
que sufficit sibi, uterque sine alienis

uidquid felicitatis habes, intra te
in dō ipse es; nulli tibi thesauri sunt,
arcæ turgeant auro, omnia bona
in circumfere, tam felix, tam di-
quām bonus.

XXX. JANUARIJ.

*is in causis silere, quam loqui præ-
rit; nec vindice opus est stylo, ubi
i ipsius vindex est veritas. S. Ignat.
hist. Sec. I. 15. n. 44.*

Ullum certius vindictæ genus est,
quam tacere ad calumpiam, nec
ut agnoscere maledicuum ex quo
icta sumatur. Verbum fuit, non
en: non est, quod commovearis.
hostis arma hebetes, pariter vin-
c si eadem fregisses. Utere pruden-
tio, clypeus erit, rejiciet ictum,
ulneret. Tutijs est clypeo, quam
o vincere.

Dolebit, quia contemni se cre
convitians, si ad calumnias nihil rei
sueris; Tace, ictum, quasi non senseris
dissimula. Sic æmulus expectatione
lufus, gravius sentiet, & dolore in, qu
alteri intentavit, ipse feret, bis mis
in se afflito, ac in altero non afflito.

Tum magnum probabis animatum
his verbis major fuerit, nec ad quo
bet invidi motus commoveatur. I
niarum coaxatio lunæ splendori n
detrahit, nec tibi oberrunt calumn
si eas nos tam verbis, quam factis
tuas.

XXXI. JANUARIJ.

*Si quid rogeris, quod noxium crea
illud cura: ut & quod postuletur
ges. & eum, qui postulat, amic
serves. S Ignat. apud Nolarei.*

COncedere, quod nocere potes
nocentissimum inimicitiae gen
non beneficium est. Mater est, quae c
trum subtrahit, ne filius vulneret
tum amst efficacius, dum negat nocit
Nescimus, quid petamus. Si quid
gandum est, ita fiat, ut benevoler
suppleat rem petitam, sic enim fiet,
petens plus accipiat, quam roga ve
tel

le inferioris carentiam melioris
atu non sentiat.

et munus datum cum malevolentia,
um amittit; sic negatio cu suavitate
ssam non sentit. Hoc est amara
nes benevolentia condire.

repulsam, & contumaciam pati
ex vulnus est, quod simul ægre
potest. Ut gratiora sunt amantis
era, quam fastidiosi oscula; ita be
la negatio morosis præponderat
ficiis.

I. FEBRUARIJ.

r valentium conatus tutò remittat,
uitate animi, & patientia compen
re contentus, laborans corpusculum
n frangat. S. Ignat. ap. Nol.

gentia sunt ærorum desideria,
ngentia designant opera, si morbus
fallimur nempe: zelum pütamus,
insuasitas est; enim verò non tam
care, quam morbi molestias effugei
upimus.

uid Indias designas? lectus tibi
& campus est uberrimæ missis.
zyria sitire: necesse non est, habes
ianum carnifices morbos, habes in
cercere. Si scias ubi, omnium
tibi

tibi meritorum campum ægritudo pedit.

Si tuis Deus laboribus egeret, viis pares non negaret, patientiam per non victimam: non corporis fudor sed animi æquitatem expectat.

Grandia illa, quæ opreas, opera pertusæ volūtatis, Divini beneplaciti mihi habent. Quanto Dei voluntas tuis, sideriis sanctior, tanto, & morbus æpræ Apostolatu utilior est.

II. FEBRUARIJ.

Quis aliis utilis esse cupit, sibi prius vacare debet: ardeat prior de charitate, qui amat alios inflammatur.

S. Ignat. ibid.

NON efficacius præcipitur pietati quam agendo; nulla siquidem melior legum glossa, quam exemplum Omnes, qui ea viderint, imbuenter nec ullo egebunt commentario. Videlicet didicisse est.

In arena prius se exerceat miles, certum cupit iuctuam intentare; male dicitur inter pericula, & nimia sui fiducia sero nimis damnatur.

Animum pericula, & plura, & gravia sunt corporeis. Alios salvaturus se perdere

ut, præsidiis egeri validioribus. Inter
s non fieri malum, nec trahere à
ifestis contagionem, artis est viet
e, nec vulgaris. *Ugo Zolegh* 12.
rdinata, si vera, est charitas sua
, quam aliorum nera respicit, nec
a präse cupit esse sanctorem, nam
no dat, quod non habet, quis spiritu
us hoc aliis replebit? //

VII. FEBRUARIJ. 4. *U*nus in domibus suda semper,
muta dominatur tranquillitas, ibi
ultum sit, nisi vitia uidulentur. S.
mat. apud Bart. l. 2. § 36.

Huius infelicius constanti felicitate.
Ut terra nullo concisa vomere,
igonibus agitata nihil nisi solia, sic
a prosperitas vitia nutrit. Continua
que prosperitas emollit animum,
itis studium labefactat.
lures deliciis, quam adversis, abuji-
ia, quam fame, blandienti fortuna,
adversa perierat. *Aerumnis* alitur
itas. Nemo censendus est miser,
miseria suâ contentas vivit.

uid si prospero quem constanter
riris, rerum successu hic merita
olvat cœlum, ne sit, quod accipias

in futuro? Hæc sane, si nulla infesta est maxima æternæ felicitatis privari.

Si duplex cœlum sperare præsumtus est quis hic appetat rosas canari, si spinas in æternitate timere beat? Hic ure, hic seca. Qui nihil patitur, patietur.

IV. FEBRUARIJ. d. ann.
Maledicē posuit in precum assidui studium, quod in domandis affectū collocandum erat. Si Ignatius vita
§. 12.

Affectibus vis, & vigor tollens est, ne nocere possint. Ut satis est tondere senticeta, nisi eradicatur; non observata germinabunt: ita vi nisi valida virtutis manu stirpitus èstantur, semper creabunt periculum.

Nec partem secare cupiditatis fatis: omnino extingienda. Ut vulnerata ferocior sit, sic intèr mœtila cupiditas violentius trahit. Ita si modicò solùm rore impetratur, vementiores in flamas assurgit. Boni ex integrâ causa.

Nec unō donitō affectu pacem ditare, vivunt alii, qui te male perd-

dū interest unum, alterūmve ceci-
i, cūm plures supersint. Uuus sat est
erīæ. Nihil securitatis est pauciores
r̄ hostes versari. Unus sufficit, ut
aris.

Irare, ut longē facilius est, quām se
ugnare; ita hoc p̄ illo laudabilius.
Inquit nemo vir erit magnæ orā-
is, nisi pars fuerit mortificationis.

V. FEBRUARIJ. *ad uocem*
It, vel nocte una sub eodem tecto cum
Vol commorari; *cujus anima gravi*
peccato noxiā noveris. S. Ign. vitæ
q. m. 35.

Uō momentō anima peccato con-
fessit, elongatur ad Deo, majus-
què Deum inter, & peccatorem,

m̄ cœlum, & terram intercedit in-
tellum. Quem ita odit, ita fugit
as, quī tu l'amare, & cum eo nagerē
sis?

Quād vēhementior Dēi amor pe-
ccato occupat, tantō acerbior odiſſe de-
ſejus in honorem, imō parrici-
i. Amicus Dēi, hujus inimicorum
eſſe non pōteſt. Qui peccatorem
odit, Deum non amat.

Erā hūi ex conversatione mores,

& mali etiam nolentibus vicia sua a-
cant.

Longè proniūs est, ut à malo ibi
quām à bono mālus sua in consilia
mores inducatur.

Ut cum pēsti afflato nemo prae-
habitaverit, sic amicitia, & mora ou-
dissolvenda est cū eo, qui per pec-
tum factus est Deo, Angelis, bonis
omnibus abominatione.

VI. FEBRUARIJ.

Curas in mensim, vel annum immix-
temmittis? beu mel unde tibi tam
turnæ vite fiducia? S. Ignat. vit
4. §. 30.

QUotidiana sunt humanae cadi-
tatis testimonia, & super
fragili fundamento improvidi
scio quas machinas machinamur! ne
sibi tutè crastinum polliceri cū p-
sit, ita vivendum, tanquam hodie r-
rituris.

Nihil in salutis negotio differendi
avolat vita, cum qua clausa est ja-
merendi: vela contrahe, hodie vi-
crastina quid ferat dies, incertus, ni
salutem tuam operare: sicut aperte
Quæ citò fiunt, duplicem. haud
habe

nt, & gesti operis, & celeritatis; mque amittunt dilata. Nulla in re ni nomen obtinebit, nisi cum Ale- lro statuat: nihil differre in crastinū, dñodie dari possit executioni. Iec flos magis caducus, nec vitrum illius est, quam sit spes longioris: illum flatus decutit, istud ictus minuit, sed hanc mille die uno ca- idimere possunt.

VII. FEBRUARIJ.

qui impugnatur, semper habet, quo sustentetur. S. Ign. ap. Ribad.

5. c. 10. *Quia belligerantium cura est, habe- re fœderatos. Væ soli! cùm ceci- t, non habet sublevantem; tuø sihi, aut virilis fidere, certum au- ñ argumentum, sed & ruinæ ini- a est, quod tot tristes casus osten- t.*

Quod validior, & astutior hostis, cum congre diendum, tanto decet viribus minis fidere; accersendæ suppetiæ. Hostis noster dæmon & fortissimus, quis solus cum folo gredi præfumatur? Candor ille animi se, & suadejectioni alienæ

aliانæ submittentis novum & Cæle
bur accessit, quo munitus præsidio
hostis fraudes non timebit.

Odit lucem Princeps tenebris
fugit, dum sua propalari videt con
& ut cuniculi, sic omnes ejus tec
vim amittunt, si pateant.

VIII. FEBRUARII.

*Si vis scire, quid à te velit Deus, a
te primū affectu, & in alterā
partem propensione exuas, neceſſe
S. Ignat. in Exercit. Hebdom. 2*

IN sibilo auræ tenuis loqui Deus
suevit, non auditur in tumultu
ubi pugnat passio, aut partem in u
impellit natura, non percipitur Ioci
Dei.

Invitat Deus animam ad solitudinem
dum ei vault ad cor loquitur. Solitudo i
nec loci, nec corporis, sed affectus
Tum auditur vox dilecti, ubi solus e
sola conversatur.

Qui deliberat Deum solum attendit
Huc concilia sua inædificet, reliqua o
nia caduca sunt: delectant, sed ad te
pus; prosunt, sed non perpetuū.

Omnis electio cauta esse debet, i
wend cautissima, ex qua pendet æter

Nec affectus hic, nec sanguis, &
nec sensus locum habere debet.
s est superno lumine, & prona in
luntate.

IX. FEBRUARIJ.

quam agas vel loquaris, nisi prius,
id placeat Deo, profut tibi, ædifi-
catione futurum sit proximo, co-
taveris. S. Ignat. ap. Lyr.

IT humanae, ita & divinae pruden-
tiae amissis lingua est. Hac, qui
ni novit, ne ille in utriusque magister
Nulla hac artium difficilior. Qui
ngua non offendit, hic perfectus
ir.

Ex nulla sine regula discitur: illa
arte bene loquendi securissima; si
verbū revocetur ad limam, prius-
n semel erumpat ad linguam; scili-
re Deo, ne sibi, ne proximo noceat.
Si in usu esset omnibus, multò
lis, sed melius loqueremur.

Mira res! tacere facilius est, quam
i. Raro tacuisse nocet, nocet fre-
ntissime esse locutum. Et tamen
cissimi, qui tacere sciant: nempe
ra semper inclinat ad pejus.
rævidere quid tibi, quid proximo,
quid

quid honori divino expediat, homo
distinguit à bruto: idco nobis mer-
yatio indita, ut hæc morum & illi
magistra facem præferat, ne abea-
in devia.

X. FEBRUARIJ.

Grandia in Dei obsequio præstare
desiderat, ante omnia caveat, n-
mum sapiat. S. Ignat. in vita.
§. 22.

ANimi demissio, ut proprij, si
alicui in virtute profectus
damentum est, sine quo quidquid:
ficatur, ruinæ præparatur.

Altissima rerum omnium virtus
alta: libentiū amplectitur medi-
amat modum. Deus altissimus qui
est, ad eum tamen, nisi per hun-
non pervenitur.

Nec enim bonum in magno, se
bono magnum collocandum. Aësti
illum plus Deus, qui se minus; il-
favore suo replet, quem sui aestima-
ne plus exinanitum repetit.

Cum humilibus ut sermocinat
ita coopetario ejus. Depressione
stri exaltatur Deus, qui gloriam si
alteri non dat, in hoc glorificatur i-

si nos ejus amore maximè depri-
m.

XI. FEBRUARII.

*entia non parentis esse debet, sen-
terantis.* S. Ignat.

Ulla major est prudentia, quam
quæ extra erroris periculum ho-
n constituit, ultra hanc nec facul-
magna ire, nec desideria possunt
ere, quam sine difficultate discit,
redit.

Illa scientia tantam habet infalli-
em, quantam præstat obedientia:
pliis primis prius, & clarius est:
endum esse.

manæ rationes postponendæ sunt.
Si locus illis detur, & via semel
tioni pandatur, vis omnis & vi-
edientiae interibit.

dentia carnis est, quæ cuniculos
edientiae subvertendæ, mille sup-
illa rationes, ut vel unum à
odis suis alienum opus subter-

XII. FEBRUARIJ.

o rite ordinata senes juventutem,
nus vivere debent senectutem, ut
hinc juvenum alacritas, ex his

(42)

*senum maturitas exigatur. S. Ign
vitæ l. 3. §. 13.*

Senex ut venerationem jure pos-
sunt juvēne, sic huic multūm deb-
vitæ uempe probioris exempla;
quem præcedit annis, non sequatur p-
tate. Senectus est norma gregis, spe-
lum morum.

Gravius peccat senex, quam juvē-
hujus culpam vel ignorantia excui-
vel naturæ ardor imminuit. Senem
cūsant omnia; actas, experientia, moi-
propinquitas, exempli ratio.

Vix unquam soli peccant senes, t-
hunc in sequelam juvenes; quis eten-
culpare possit in juvēne, quod tole-
tur in sene? Quod in conimunitate
nes, tot morum sunt magistri; va-
facta, præcepta, sunt exempla.

Multum à sene discit juvēnis, si me-
curium solidare, id est, mores frange-
coercere impetus, & levitatem mat-
ritate didicerit temperare.

XIII. FEBRUARIJ.

*Plus exquisita Prudentia cum medioc-
sanctitate, quam cum minori prude-
tia major sanctitas. S. Ignat. vita
5. c. 10.*

Tan

Ante minus ignorandum, quanto
amplius est, quod curandum af-
fisti: melius regit sagacitas, quam
fas, plūsque industria efficit, quam
potuissent; ut bene imperes aliis,
imperet tibi.

Ialē tamen prudentia dicitur, quæ
ia est, hæc corrūpit, non promovet
rīum; fraudes detectæ contemp-
referunt, quæ subjectionem vena-
ar.

firmum regiminis fulcrum est si-
tio, minima prudentiæ; quem de-
ritate suspectum habet subditus,
sus occurrere armis avet, tutaque
ia suspecta credit. Dissimulandum
, simulandum nunquam.

emō prudens, nisi bonus; sola illa
em habet prudentia, quæ ad æternæ
itiæ leges disponit omnia. Hu-
manitatiæ consilia sunt caduca. Quis
nitatur arundini?

XIV. FEBRUARIJ.

*e Domini operarii altero tantum
de terræ insistere, altero ad iter
gendum sublevato esse debent. S.
uat. in Epist. Gosw. Nikl.*

Differe nolentis est. Moro
obediens parum distat à co-
maci, contrà, ut qui citò dat, bis-
ita qui citò paret, duplice se obedie-
præmio dignum facit.

Quid non mora sepius obfuit?
quenter salus à momento pendet.
damna sunt exigua, mora forte ver-
mereri possit, sed ubi anima, ubi æ-
nitas periculum subit, nullâ satis p-
expiatur.

Parendi promptitudo excoctæ vi-
tis characteristice est: cor enim o-
affectu vacuum, folique Dei nutui-
tentum, id est, virum secundum
Dei signat.

Nescit tarda molimina Spiritus;
stì gratia: nulla certior, aut celeric
virtutem obtinendam semita, quār
cum jubentis nutu parentis ce-
promptitudo.

XV. FEBRUARIJ.

*Possidenti Deum, etiam si nihil bal-
nihil deest. S. Ign. ap. Bart. K 4. §.*

Lucrum planè mirabile, com-
diōsissima diteſcendi via,
multū appetere. Unum si quærē
omnia possidemus. Compendium

gu

¶ sed quod non ievenimus, nisi
omnia perdamus.

cilō est, divitem fieri, ipsi nobis
ertatem imponimus, dum nostræ
imponunt cupiditates; has si ex-
nus, facile paupertatem sustine-
am. Quemdiu toleramus cupidita-
tē amdiu sumus nobis intolerabiles.
atā commutatio: modicūm, im-
m̄ dare, & infinitum accipere. Si
nihil habeo, quid habeo, & quandiu
am posideo, quid non habeo, &
uamdiu?

fanus sit, qui guttam frict ex lacu-
ui mare immensum præstō est pu-
ræ voluptatis. Cui difficile acci-
liquas præ manna nauseare?

XVI. FEBRUARIJ.

*n si nullo superaddito tuis Deo par-
et, ad maiorem tanien Christi ini-
tionem eligenda potius cum eo foret
upertas, contemptus, & insipien-
titulus, quam opes, honores, &
strinæ existimatio. S. Ignat. vitæ*

3. c. 3.

T. magnus discendi stimulus est
nobilitas magistri, sic in hujus
jurare ingenui officium est disci-
puli.

puli. Cujus tu doctrinam audis? man Christi?

Ut doctissimus, doctissimorum tentiis adhæremus, ac oppositas nū dicūs refellimus. Cur minūs apud ponderis Christus, quam in naturali Aristoteles, Aquinas in Theolog inveniat?

Quid profuit Epuloni affluen Herodi arrogantia? profuit autem rimūm Lazaro paupertas, demissio blicano. Exitus acta probat.

Similitudo morum mater est ari rum, hos à Christo peculiares non rebitur, nisi ejus se moribus, & celiis quam proxime conformati duerit. Amor enim vel pares inve vel facit.

XVII. FEBRUARIJ.
Quidquid in secreto loqueris, ita praetac si toti hominum communitati lo reris. S. Ignat. apud Nolarci.
In fida hominum fides est, prout tit, non servat fidem, quantamque secretū custodiam juret, incuria protantoque facilius, quanto severius strinxeris ad silentium.
Vis tua manere in abdito? prior

nec exemplo doceas, quid alter urus sit. Frustrá verbis legem impo-silentiī, si exemplo veniam præbes nifestandi: ut tu, ita & alter suum et amicum, cui fidere aliquid possit. Minima præ reliquis fides foemini: ueris habenda: curiosum, & garrulū imque hoc est animal. Ubi minūs dentiæ, plūs sibi garrulitatis est. Secreti tenacem esse, non modò pru-tiæ, saepe etiam conscientiæ est. illum mājus depositum, quam arca-nū, quod, si custoditum vis, prior e ne propala.

XVIII. FEBRUARIJ.

ii Religiosi Ordinis homines ad pro-curationem dīcīni obsequii adhibent cum detrimēto eorum regulae, arbo-rēm destruunt ut fructum inde car-pant. S. Ignat. apud Bart. I. 3. §. 46.
T' A' se impendere taliorum saluti debet Asceta, ut s' a' nihil officiat. namque Medicus sibi prius consulit, contagionem curaturus in aliis, ipse hat.
Qui sua sponte, qui celerius quam rat ætas, qui præter officium se pro-mo curando ingerit, plūs plerunque
damni.

damni, quām fructus colligit, se perdi
& alium non luceratur.

Regula est religiosi anima, quanti
ab illa recedit, tantum perdit spiritus
siccaque accidit, ut vivum cadaver,
omni, & aliter agat, quām deberet, si
noxius, suis gravis, aliis inutilis.

In illis, quae tuæ vocationis suæ
deaderit benedictio, hanc in aliis n
spera. Si talia à te fieri voluisset, h
non vocâsset. Recedere ab institut
est accedere ad errorem omnium g
wissimum.

XIX. FEBRUARIJ.

*Quisquis amat felicem rei à se agen
finem imponere, se ipsum negotio, n
egotium sibi accommodet, est nece
S. Ignat. apud Ribaden. l. 5. c. 1*

Qui cuncta suo conformari arbitri
contendunt, & arrogantiæ nul
ostendunt, & ignorantiae: illa si
hac alii nocent, nam & secundo ter
agendarum successu destituuntur,
turpi se ipsos labore præstituunt.
Prudens Medicus prius arteria
tentat, naturam attinet, deinde de
dicina præscribenda solitus, quæ ci
prod

est uni; officit alteri, etiam pars
o laboranti. Nec minor in animæ
desideratur discretio.

inib⁹ omnia fieri debuit Apo-
s, qui Doctor gentium audire vo-
luit crepidam pedi, non pedem illi
manodat artifex; ita se hominibus
magister.

fedia, non quam pretiosa, quamque
in amoribus, sed quam apta fini,
idendum; secus onerabunt amplius,
et juvabunt.

XX. FEBRUARIJ.

erimento didici, ultra modum lon-
gis contemplationibus additios, plus
nihil demonum præstigis, ac reddi
tractabiles. S. Ignat. apud Bart.
fallibile erroris argumentum est,
o ductu regi velle. Nemo sanctus
et intractabilis, quia nemo intra-
illis est humiliis. Cām tamen non
emplatio, sed humilitas certus vir-
index sit.

ontemplatio, quæ te facit insensu
abundare, tibi placet, non Deci-
m proficia, nisi ad arrogantiam;
vicinior, quam negotio. Complacentia illa ex contemplacio-
nis

nisi sublimitate ortā, satis ostendit, &
magisterio doceatur, ejus nempe
parens est superbiae.

Seraphinum se mentitur vafer dia-
lus, sublienes ingerit affectus, sancti
ma propōnit mysteria, & ad altissi-
mū invitat, sed ut lapſu graviore ruas,
rūmque numerum augeas, qui prius
ambulare nō possent, volare conati, turpi
cessiderunt. Tutiū in humili.

XXI. FEBRUARII.

*Valentior nunquam contra nos erit
hostis tartareus, quam cum secundum
ac clanculum operatur. Si Ignatius
exercerit.*

Quid magis prōnum, quam in
nebris errare? Qui sibi in re
animæ facem præfert, ignem
qui eum fatuum, & dum maximè egre-
tum in lumen, hoc se deſtitutum, ac in p-
cipiti possum videbit.

Non est præſidium ita validū, q-
cuniculis everti non possit, nec um-
pluſ habet periculi, quam dum ſui-
curum pericula non timet; mox ei
namque corruit, & tristis ruina dō
quam timendus fit hostis, qui latet.

Quem vel ſuī præſidentia, vel

, à quibus juvari posset, animi averse inflammabit orcus, jam tenet ita strictum, ut ægrè sit ruinam evasione. P. 1. 1. 1. 1.
acem simulat hostis, ut tuus fe-
nullæ quippe insidiæ periculosis
sunt, quam quæ plūs obtendunt
ritatis.

XXII. FEBRUARIJ.

unicum impedivisse peccatum, pro
mībus totius etiam viræ laboribus
securis satis magnum impensæ operæ
retium est. S. Ignat. apud Biderim.

I. C. 17.

Aliqat plurimam, qui invili etiam
mendicabulo non videt ingens
iū, nempe ultra corticem ille non
sit; lacernam cernit, sed latent pre-
ssima, sub sudì concha inæstimabi-
nargarita, pro quæ emendâ decep-
tes sumptus postponere.

Qui cogitat, quid Deus, quid crea-
vit, facilè intelliget, quam illius ab-
ffensa sit enormis. Hanc impedire,
in finitum malum impedivisse.

nimæ pretium tanti Christo con-
ut eam suo sanguine, hoc est, in-
pretio redemptam voluerit quan-

eo minoris nos eam emimus, nec
ea totius vitae curas expendamus!

Una peccati labes aeternis igni
non satis expiatur; cogita ignem, q
acerbius? aeternum cogita, quid h
gius? hujus periculo animam totius v
laboribus eruere, est aeternitatem n
mentis brevibus emere.

XXIII. FEBRUARIJ.

Pete a Deo gratiam, ut multum pa
ris; nam cui hoc tribuit, multum i
buit: in hoc uno plurima ejus benef
iciora continentur. S. Ignat. apud Bart. l.

Quantò magis homo exterior
titur, tantò magis interior vig
ilicus molestiæ hujus augent r
ita. Rerum temporalium jactura
crum facit aeternum.

Satellitium vitae patientia est, i
miserias odit, mundo exeat, quam
vivit, eas dulcorare potest, vicare n
potest. Velut quoddam numen tutel
miseris; patientia est, non quod toll
sed quod levet mala.

Ini tecum rationes, & si absque p
ro verum fateri velis, quantarum qu
tidianis erroribus penarum te rei
ages? Solvenda sunt haec debita; nu
qu

beneficium est, hic ea potius, quam
nibus ignibus expiare?
ianquam est d̄ Angelus, ut impec-
s̄ fore, optandæ tibi cruces fo-
si credas æternæ veritati, leve-
ationis æternæ gloriæ pondus ope-
im.

XXIV. FEBRUARIJ.

*t̄ sana communitas se tueri, & to-
integritatem maturâ partium core-
arum amputatione conservare;
quam ex iis vitium trahat, quod
m est. S. Ignat. vitæ l. 3. n. 20.*

[Ira res! nemo solus vult esse...
malus. Pars in affecto corpore,
uid ubique est vitiosi humoris
trahit: sic quasi aucto fœdere in-
ris totius perniciem crescit.
ntagio pestis est communitatū.
dissimulanda benignum esse, cru-
tis est maximæ. Amputandum est
rum putridum, ne vicinum affi-
icque sensim sine sensu cor per-
& totum corpus periculo expo-

am nolenti sequiora nocet exem-
hil metuentes tenui halitu pestem.

F bibimus,

(54)

bibimus, non evitaturi malum, nisi
paratione longissimè.

Et cœlum malis Angelis, & Coll
gium Apostolicum Pseudo-Aposto
se liberavit, nec illis est de decori, qu
indignos loco moverint. Malo perdit
duplex accrescit bonum, semel ex i
minutione mali, dein ex substitutio
boni: Mathias Judæ lapsuni abun
compensat.

XXV. FEBRUARIJ.

*Pluri's facienda est propriæ volunta
abnegatio, quam mortuorum susci
tio. S. Ignat. ap. Nolar.*

Mortuorum ad vitam revocat
nec meriti prærogativam, r
virtutis charaçterem, significat. Gra
est gratis data bonis, & malis, Don
no communicante, communis.

Quid prodest suscitasse mortuos,
domestica vivant vitia, si pravi affect
vigeant; quibus mori, vita debet e
veri obedientis, & virtutis chara
ristica.

Deo in Superiore subjici est optii
vitiis extirpandis medela. Si tu obe
Deo, obediens tibi caro; tu majori, t
minor obtemperabit. Si tu contemp

bedire Deo, nunquam efficies, ut
io tua obtemeret rationi.

'e præstat cadaver fieri, quām cada-
vitam reddere; cadaver ad locum,
n, & vestitum omnem indifferens;
ni obedientibus documento, nihil
t, nihil refugit.

XXVI. FEBRUARIJ.

*Deo expetenda sunt signa, & plura
& clariora expetenda sunt de solis
ræceptis servandis, quām de servan-
is consiliis. S. Ignat apud Guar-
m. c. 22.*

Nimalis homo non percipit ea,
quæ sunt Spiritus; Consilia Chri-
sti audit, non penetrat; onus videt,
ionem non attendit. Corticem
pe aspicit, non medullam, quò he-
do oculorum non penetrat, ideo
i consiliis moventur.

Iagni erga hominem amoris indi-
i in Deo est, quos suis dignatur
iliis. Quantò est filiorum præ servis
litio nobilior, tantò major optimi
iinis dignatio erga eos est, quos
rtem filiorum invitat.

Semper facta propositis minora
Si soli præceptorum jugo te sub-
mittas,

mittas, in proximo est, ut tentatio
victus, etiam hoc exutias.

Optima, dum licet, eligere ne
prudens dubitaverit; tūtiora præp-
mus in securis, & cur minor animæ
inferior cura salutis, habeatur?

XXVII. FEBRUARIJ.

*Difficilior ad virtutem genius, si se
sum fortiter expugnet, duplo mei
auctior evadet præ illis, quibus
ac. lento ingenium nibil facebit
gotii. S. Ignat. ap. Bart. l. 4. §.*

MAlè judicat, qui ex morum
ciditate de virtute fert sensi-
tiā, non qui se gerat in exter-
vérūm qui se interius vincat, inspic-
dum, ut vera virtutis decempeda-
tuatur.

Magnum naturæ beneficium est,
ille conari, cui si labor accedit, id
vi insequetur, ut, quod negavit na-
conatus efficiat.

Nec ita obstinatus est ullus gen-
quem conatus non emolliat. Proxe-
naturæ, consuetudo est, ita seu cel-
seu formare novit indolem, ut agn-
leonibus fecerit. Aude aliquid.

Si consuetudo altera natura est, t

es, quia pro gusto tuo naturam pō-
eligere. Muta mores, & naturam
imutāsti, ex naturali in artificialem.
illimum est passionum remedium,
a consuetudo.

XXVIII. FEBRUARIJ.

*squis inter homines agere, versari-
ue tutus desiderat, sumini plarre
iomenti id esse ducat, ut aequus sit
minibus, obnoxius nemini. S. Ignat.*
p. Crland. l. 5. n. 24.

Artiales affectus periculosi sunt: à
naturā, non virtutē nascuntur, à
ione, non ratione nutruntur: se,
Deum attendunt, quem si respice-
, quām sit pater omnibus aequus,
rent.

unctum circuli decet imitari; ex eo
is in omnem partem ducuntur h̄i-
, h̄e quantum in unam plūs partein
narent, tantum recederent ab af-
. In medio virtus,

It sol eodem omnes vultu aspicit,
rus his injurius, si solus aliis luce-
ita sine plurium injuria uni addici
potest affectus. Omnibus esto ami-
nulli familiaris.

t charitas, non carnalitas audiat
affectus,

affectus, debet exerci propter Deum vel quod hujus imago, vel quod sanguinis ejus pretium sit, quae cum omnibus aequaliter congruant, par in omnibus affectus motivum afferunt.

XXIX. FEBRUARIJ.

Si te Deus faciat multa pati, signabat quod te velit facere magnum Sanctorum. S. Ignat. apud Bart. l.

Patientia coeli clavis est, adveniens ad Deum compellunt, a qua abstrahunt prospera. Plures salvantur, si plures plura patentur. Ut testes, sic & virtutes non nisi putatae significant.

Si quae in Angelos cadere posset vidia, ista foret, quod homo pro Deo pati possit, Angelus non possit. Gloriam non voluptati, sed adversitati, statinalis.

Hæc est virtutitis regula: mala per bona facere; utrumque juvat patientem cum qua malum non est, sine qua nullum non est.

Ut Medicus ægro jam desperatus dulget; quem secatur, urit, disponit sanitatem; ita æternus pater filium, amat, castigat, cui parcit, non curat.

*Sit à me, Domine, prosperitas; abit
Iulgentia!*

I. MARTIJ.

*ui se, suāsque rationes Dei obsequio
postponit, huic Deus multò consulit
melius, quām potuisset ipse consulere
sibi, si Dei obsequium suis rationibus
postponere voluisset. S. Ignat. apud
Bart.*

*Ui prima est de Deo cura, omnia
illi fluent secunda; cùm enim ea,
e Dei sunt, curamus, ille curat no-
s, eāqū longè felicius, quām ipsi
n solūm præstare, sed & optare po-
ssemus.*

Desideria propria suspecta nobis esse
uent; cùm quid nobis expediat, ipsi
ciamus. Periculosa est nostra ele-
cta, id solūm est reliquum consilii, ut
um amemus, & illum sinamus de-
bis agere, quod illi visum fuerit.
Conatus nostri saepe sunt detrimen-
stra, quæque appetebamus vehe-
tius, quoties experti sumus, maxi-
nocuisse! Quæramus Regnum Dei,
era adjicientur nobis.

Cùm quis sui videtur oblitus, tūm
s ejus maximè recordatur. Et qui-
dem

(60)

dem ejus est Prōvidentia, ut cura il
sit de omnibus, tenerior tamen, & p
terna de illis, qui suum in ore habet
Jacta spem tuam in Dominum.

II. MARTIJ.

*Longè ad insima ei est descendendū
quisquis enī ad sublimia velit.*

Ignat. apud Ribaden. l. 5. c. 3.

AD favores divinos alia non rep
ritur semita, quam per demissi
nem. Hac ivere, quotquot ad virtu
apicem sunt eluctati.

Altiores obices, quos ob arduitate
transilire non vales, profundè inclin
tus poteris superare. Ventus exceli
cedros frangit, parcit myricis, quæ
ad omnem ejus nutum submittere n
verunt. Periculosa sublimitas!

Si recumbas invitatus in novissim
loco, sperare poteris te audituru
amicē, ascende superius: Sic aquæ
blimiūs ascendunt, dum prius profu
diūs dēscenderunt.

Humilitate velle honores merca
duplex arrogantia est; mereri altis
laudem habet, non querere; laudabi
agere, non laudem affectare, labore
qui suum ab æquo Judice præmii
exspect;

spectare potest. O quam parum saepe
militatis in humilitate! Aliud est esse,
ut videri humilem.

III. MARTIJ.

vel ex gradus, in quo stat, autoritate, vel ex officii, quod gerit, debito mundum reformatum quis velet, is a se incipiat est necesse. S. Ignat. apud Bart. l. 4. §. 36.

Quantò altiore te loco fors constituit, tantò majorem imposuit obligationem rectè agendi. Tibi amen vitii nullum est. Patet omnis; sed & omnibus officit, magis exemplo, quam culpâ noxiis.

Frustra est doctrina, quam facta non firmant, levissima erit, ad nullius pene trabit, nisi ei pondus ac lat ab exemplo. Oleum, & operam dedit, qui docet bona, cùm agat mala. Ut optima etiam instrumenta nullum mium artis opus per se dabunt, nisi ifex, qui eis utitur, eximus fuerit; plane consilia etiam saluberrima vim ittunt, nisi, qui ea sugesserit, etiam approbaverit.

Deformis est mundus, reformatio-, quis dubitat? indigens est, sed pri-
mam

(62)

mam in se quisque curam acuat, ubi
deerit labori materia; qui sibi nequ:
cui bonus?

IV. MARTIJ.

*Si quando calumnias ab improbis,
ignaris in te congeri observave
Deum ora, ut avertat, ne qua
mala de te dicantur, & vera dic
tur. S. Ignat. ap. Bart.*

Tota felicitas intra nos est, & I
est beatitudo; miserrimi qui
essemus, si probitas alieno pendere
beret ab arbitrio. Talis, & tantus
quantus intra te, & Deo teste; es...

Si, nescio, quam tumidà panegyr
inter Sanctos fama collocet, malum i
tollet, si malus es; ita vicissim, si tu
non arguat conscientia, satyras tu
ride, nihil de bono tollent.

Id solùm interest, nocens, an ini
cens vituperia patiaris? nulla nobis
cebit adversitas, si nulla dominetur i
quitas. Non est, quod metuat innoc
tia.

Mens conscientia recti securior men
cia famæ, quam fluctus rupes exci
tumultuetur hic, illa non commove
tur. Confunde famam aliter, ac
vulgat agc.

V. MA

(63)
V. MARTIJ.

*dentie tuæ statuendum relinquor,
ræstetne terrenis omnibus nunc illud
ponere: Quid prodest homini? an
erit postea brevi frustra ejulare:
Quid profuit? S. Ign. vitæ l. 2. n. 2.*

Mantur flores, dum vernant, sed
quàm breve tempus est! ubi exa-
int, abjiciuntur. Sic omnia terræ
, dum sunt, quàm breve hoc mo-
num! delectant: illicè transeunt, &
pso fastidiuntur.

um opibus, aut deliciis frueris, te
s somniare, discusso somno, nihil
iturus in manu, & quid hoc som-
? & quamdiu prodest?

nns gradus felicitatis, ad quem
re potes, fugacia secum trahit
a; splendidè levaris cum pyrobo-
d momentum expecta, nihil su-
it, nisi fumus, & huic captare,
prodest?

nil prodesse crede, nisi, quod
im prodest, quod ad beatam æter-
n comparandam conductit; obest
gravissimè, quod huic impedi-
m ponit.

VI. MAR.

(64)

VI. MARTIJ.

*Qui mundum contempsit, statu& sim
lem esse oportet, quæ nec lacernæ i
dui recusat, nec purpuræ, quâ pri
ornabatur, detrectat spoliari. S. Ig
ap. Lancic.*

Locupletibus feliciorem esse pr
stat, quam locupletem, nec id a
modum difficile: si sciamus, nihil de
derare, nam sola pauperem faciunt d
sideria.

Miseros nos facimus superfluaru
rerum sollicitudinibus, & tenuior
fortunæ impatientiâ, quam si ferre ve
leimus, miseriæ omnes evanesceret
Non censu constat felicitas.

Præstat dominum esse fortunæ, quâ
servum. Dominatur; qui novit ejus d
na contemnere. Servit, qui expet
Morbus apud multos incurabilis, q
bus per affluétium omnium non desu
vota. Scilicet hydropici sitis nunqua
satiatur.

Usum rerum necessitas definiat, n
cupiditas. Modicum est, quo egeim
quid ad superflua curas extendim
Beator est Iesus forte suâ contenti
quam Crœsus plura desiderans.

VII. MA

VII. MARTIJ.

*us de scientia, plus de virtute. S.
nat. apud Bart. l. 5. c. 8.*

ON qui multa, sed qui utilia scit,
doctorum syllabo est inserendus.
ntum est in rebus inane, scire quod
prodest, proximum est ignorantiæ.
ocet scire, quod non prodest, imo
etiam, quod prodest. Scientia
inflat, nitrifat arrogantiæ. Sicut
est inde beatior voluntas, quod
cupiverit, ita nec mens est sanior,
poterit noverit. Sciendi appeti-
tina peccandi occasio fuit.

felix homo, qui scit creata omnia,
et se, nec Deum noscere! beatus au-
qui haec scit, etiamsi illa nesciat.
lue supra nos sunt, diligere præ-
quam intelligere. Affectus plus
endus, quam intellectus.
scimus non opinioni, sed vita;
oblectamento animi, sed utilitati.
mus vivere, non loqui; operari
em, non speculari; hoc est, medu-
ræ cottice diligamus.

VIII. MARTIJ.

*rsum mel, quod colligi potest ex
ibus hujus mundi, tantam non*

G
habet

*babet dulcedinem, quantam ha
Domini JESU fel & acetum. S. I
apud Bart.*

Elicitatis titulum injustè occu-
runt oblectamenta mundi, eo i-
gis ab his alienum, quod nihil infelic-
est, quam videri felicem, & non e-
nisi tu æternæ perditionis causas in-
licitate numeres.

Voluptas irritat appetitum, non
titat, non implet animum, sed inquiet
dulcedinis guttam immenso amaritu-
nis mari obruit, & momento bland
æternam mercatur infelicitatem.

Ut ex amaris herbis mel confici-
noverunt apiculæ, sc̄ amara Christi-
tientis memoria dulcedinem propin-
modò sint, qui eam velint degustare.
Hæc sanctæ hujus alchimiæ virtus

Amarescit, quidquid dulce mun-
os fert, & dulcescit, quidquid amar-
agecidit, dum Christi passio menti
versatur.

IX. MARTIJ.

*Si mibi totius mundi aurum suppeteret
non adjuvarerem vel obulo illum,
suā culpā se religione indignum
dixit. S. Ignat. ap. Bart. l. 3. §.*

I perdatur thesaurus, quæ non funduntur lacrymæ? si periclitetur fasas, quæ non curæ fatigant? & tantum nūm, quantum est beatitudinis æternipgnus, arrha divinæ gratiæ interia censeatur?

Deplorata sanitas est, dum æger mala viissima non sentit; imò credit, opè secum agi, dum magnis passibus ad rem properat. Perire, nec sentire, gna Dei pœna est.

Seu favores talibus cœlum mittat, dolores, semper timoris materiam ebet; dum favet bona, quæ gesserunt, n'pensare, si premat, etiam n'num viñare, credi potest.

Ille liberalior in eos plerumque Deus qui habendi spe, aut cupiditate se o substraxerunt, digni minùs accipe qui centuplum jurejurando promisi contempserunt. Leviora forent, gravius illud iræ divinæ argumen. Nemo mittens manum ad aratum, espiciens retrò aptus est regno Dei.

X. MARTIJ.

ibi principium esto, ut sermonis quem ingressum facile concedas aliis errantib[us] sapientibus, exitum vero tibi refere

reserves, ut acceptum qualecum
sermonis metallum auro tingere co-
ris. S. Ignat. apud Bart. l. 4. §. 3

Si cum Doctore gentium Aposto-
cupias sanēto alios capere dolo,
cupis ingenio uti debes: cadem hic c-
ave; cupi insidiās struit, vocem simu-
lūt suavius alliciat; pari tu commun-
ne sermonis hominum benevolentia
accupare.

Animalis homo non illicō percipi-
ea, quae sunt spiritus, erigendus est si-
sim sine sensu animus, & à terrenis r-
per saltum, sed quasi per gradus ad
pierna evehendus. Violenta terrent.

Amica hæc sermonis alternatio th-
mathurga est, prodigia faciet obsti-
tum peccatus, quod violenta nequi-
oratio movere, suavior hæc familiari
inceram emolliet, formam, ut vol-
in omnem ducendum.

Primū benevolentia obtineri
let, quæ semel habitæ, captivum te-
animum, nec difficile à terrenis ad æt-
na sponte secuturum deduces.

XI. MARTIJ.

*Propter nostram in spiritualibus re-
cediam consolatione divinæ met-
prin*

privamus. S. Ign. de discret. spirit.
 Æpe innocenter vapulat dæmon,
 -cui desolationem spiritus adscribi
 s, quæ fructus est acedia nostræ, quæ
 s nobis sæpe, quam dæmon nocet.
 Quomodo sperare Dei liberalitate
 est, qui adeò avaro in eum est ani-
 , ut vel pusillum temporis ei pigeat
 molare. Sic ille nos visitat, ut nos
 ncolimus. Echo nempe est, æquâ
 tori nostro mensurâ respondet.
 Ieu-me! quam noxius animæ nostræ
 is est acedia! Quot Dei favores iuri-
 it! quot merita dissipat! quot con-
 titionibus privat! Hæc est malorum
 iuum, quæ in spiritu patimur, sca-
 go. Vince hanc, & hostes tuos
 vâsti.

Quantó liberalius terra vapores in-
 mittit, tantó fœcundiores inde-
 res recipit. Nostra in cælum libe-
 ras ejus in nos metitur beneficia.
 plena manu seminet, huic et asub-
 im messis veniet. Qualem volumus
 si se nobis Deus exhibebit.

XII. MARTIJ.

*una bord Manrese Deo Magistro
 scitur, quam quidquid ubique Do-*

*ctorum est, tradere potuissent. S. I.
vitæ l. I. §. 14.*

Divinæ scientiæ schola suorū prefectum non ex discētis ingenii sed ex docēntis voluntate metitur. Fcile est ibi evadere doctum, ubi ille sī ritus magister est, in quo sunt omni thesauri sapientiæ, & scientiæ.

Ut lumen raptæ repente nube fulgans momento abstergit tenebras, multa detegit: sic divinæ illustratiōi radius cælo aſſus, pulsa caligine tam lumen affundit, ad quod omnis pientium turba cœcuriat est necesse.

Frustra nos, & ingénium evisceram cū araneis: tota nocte laborantes nil capiemus ex hac sanctorum scientiā: nisi nos ille doceat, qui sine verborū strepitū ad cor loqui consuevit.

Nec speret profectum, qui nescit: cū habitare. Manresana specus ape virtutis academiam, ubi magister crux fixus, cælum, & terra liber, studium meditatio. Hic, qui doctus est, verdipiens est.

XIII. MARTIJ.

*Nullum lignum aptius est excitando
et amoris Dei, quam lignum san
crucis.*

Crucis. S. Ignat. apud Bart. l. 4.

Irrabilis artifex amore est, qui amati memoria, velut foco usus ad-
sa; vel mitigat, vel planè tollit, imò, id maximum ejus magisterium est, in
cedinem commutat.

Ama, nec dura ulla senties; illi ge-
nt sub onere, qui nolentes ferunt;
nisi succutiunt onus, nec exutiunt.
cum pondus impatientia est.

Non vi cum adversa fortuna agen-
t, sed amore; majores huic, quam
iunæ sœvienti sunt vires. Ubi ama-
sibi non laboratur. Facile crucem
llat, qui bajulat, quod amat. Hume-
& robur patientiae amor est.

Amor nostri crucem Christo levem
, Dei amor Christi crucem nobis
rabilem faciet: facilis est animi du-
n casibus fortitudo, non mælinâ;
lacerio, imò nec voto eget; in no-
unt omnia; robur virtutis amor est.

XIV. MARTIJ.

*titutis, aut quæ mibi ante oculos po-
tr, mortis timorem in minimis po-
unus Numinis offendendi timor me-
cet.* S. Ignat. vitæ l. 1. §. 24.

Nihil

Nihil est sub sole malum, nisi peccatum; quia nihil est, quod nō velit Deus esse, præter peccatum, quicquid ita odit, ut si amare posset, Deus nō esset. Odit illud necessariò, & odit atque nūm. Mors, vincula, egestas adeo innamorantur, ut optabilia sint, tanquam optima; sunt Dei nos-amantis dolor peccati remedia, gratiæ divinae lucra & quod caput est rei, divini amoris fomenta.

Quem abselvit conscientia, non in orbe, quod timeat. Nemo miser est potest, nisi suo facto: solum infortunio quod nobis accidere potest, nostri opus est. Nulla in caput nostrum cistela in aliena officina possunt.

Magnorum nulla non injuria atri est, quid igitur erit, si Regum omnium Dominus offendatur? nimirum etiam hoc facinus est, ut si cælo, terrenis hominibus, Angelis pernicies immisaret, haec minus timenda forent, quam Dei offensa.

XV. MARTIJ.

Nulla est tranquillitate ipsa pejorative, nec ullum adversariorum generis periculosis, quam adversarijs careat.

S. Ig. ap. Bar. 1. 2. §. 18. T

Erpetua tranquillitas, sub larva securitatis, gravissima minatur anipericula. Mater est otii, nutrix diæ, fomentum sensualitatis. Quæc in spiritu dannata!

Adversitas nos admonet officii, spellit ad Deum. Dormiunt etiam ostoli, dum placidum dormit mare; tempestas eos clamare cogit: Domine a nos, perimus.

Pati mala non est malum. Pati à matiam bonum. Pati propter bonum, ut melius, pati ob mala, pariter boni est, quia sic ea expiare bonum est. In tempestate nascitur margarita, in bus excoquitur aurum, inter malum iactus corona euditur, nec aliter, in adversis nutritur virtus. Hostis pe facit fortem, ut tempestas naucommendat.

XVI. MARTIJ.

It suavis est, quam amare Deum, d. ita, ut ex amore illius multa parvis. S. Ignat. vitæ l. I. n. 33.

Mnis felicitas hominis amor est. Tantus es, & tantum vales, quantum, quod amas. Provide proinde ames? si rem peritaram? tibi rui-

(74)

nām præparasti. Si Deum? felicitat
a picæ attigisti.

A mare, nec pati velle, est otiori. C
pietas est, non charitas, hujus en
lydius durus est, qui verum a spu
amore distinguit. Se, non Deum am
qui hujus amore pati recusat.

Deum amare inter prospera, virt
tis nomen non meretur, hoc etiam se
sualitas potest. Sed ubi crues cœli
depluit, amplius Deum, & has prop
illum amare, veræ virtutis est expe
mentum.

Ut collisio è silice flammam elū
& agitatione flamma crescit: sic for
næ adversitate verè Deum amantia
corda amplius ascenduntur. Cur
friges?

XVII. MARTIJ.

Tantò plus sperandum in Deo, quantò
magis videntur desperatae: ubi d
ciunt humana, ibi prestò sunt auxi
divina. S. Ignat. vitæl. 4. n. 2.

UBI plena opibus turget arca,
minora frugibus sunt horrea,
non est spes. Ubi omnia ultra vot
suppetunt, ibi non Deo fiditur, sed ci
turæ.

Maledict

Ialedictus, qui carneo innititur bra-
; quis fragili se |confidat arundini,
columnæ possit inamobili spes suas
ificare? Et nomen, & robur spes
tit, dum mediis nitimur, quæ vide-

audet Deus nos periculis jactari,
se humanâ destitui patitur: quia spe
rà delectatur, scirèque gaudet suo
rà stare auxilio. Differt opem, ut
exacuat.

opes amissisti, si patronis desti-
s, tum maximè confide, patronus
sufficit unus, sine quo nihil possunt
es.

XVIII. MARTIJ.

*m labor tenet alienæ salutis occupa-
m, efficiens eum semper modestia
unilis, quam authoritas juverit,
neetque cædendo citius, quam pug-
ndo. S. Ignat. vitæ l. 4. f. 384.*

Uæ in arcibus, eadem etiâ in ani-
mis expugnandis plurimùm facit
industria, ut subigantur illæ, & i sti-
mantur, oppugnaturus se infra op-
undi pedes abjiciat, absconditus
ulos agat, sic exvertuntur, quæ vi-
e restitissent.

Paucas in retia sua volucres aucep cogeret, si fulminaret; terret minis nón aliceret. Suavi canédum est fistula quod vis non potest, hæc efficiet.

Homo capitur humanitate, nullus adeò ferox est, qui submissione non provocetur ad amorem, ubi contraria odium parit arrogantia, & fastus contentum trahit.

Alia asceticæ, alia politicæ militi media sunt, hæc vim apertam opponeat, illa se submittendo viam invenit ad victoriam.

XIX. MARTIJ.

Pluris tibi sit cujusvis hominis salutem quam thesauri omnes universi munera.
S. Ignat. apud Ribaden. I. 5. c. 8.

Quod in nobis pretiosissimum est ferè minimi habemus. Animæ quæ rei infinitæ pretio constitutæ esse non potest, nisi illis, quibus nihil est se vilius.

Salutem hominis cœlo Christus præposuit, ut eam obtineret, divinitatem suam quasi prodegit, certè vitam, sanguinem dedit. Quam sapientissimæ hic institutor tanti fecit, cur nos inter imma curamus?

Fal

alsâ nempe staterâ res metimur.
nihili, quales sunt opes, eruditio,
is vitæ sudoribus quærimus pro
inîs salute labor omnis gravis nimi-
& intolerabilis accidit.

Tei judicium attende: quanti Deus
em mundi potentiam facit? quanti
pilum, & nucem cassam: salutem
in hominis etiamnum sitit. Præter
ac nihil habet amabilius, nihil in
magis.

XX. MARTIJ.

*um valet res, quantum illam Deus
t valerz. S. Ignat. apud Barto. l. 4.
• 35.*

Ehementer sæpe fallitur, qui se-
cundum colorem de rebus judi-
Trapezita peritus distinguit ada-
em à vitro. Ille remotissimus est
tore, qui ad diviuæ mentis bilan-
omnia ponderat. Iuxta hanc
omne, quod splendet, aurum cre-
ens tua, heu, quoties decipietur?
est bonum, nisi, quod dicit ad-
num bonum. Iuxta hanc
us finis noster est, ad quem ten-
, in quo æternum quiescemus;
que ad illum ducit, bonam crede,

ama, elige quæ abducit, estō rosis str:
sit, quām longissimè, fuge.

Aurea clavis parūm facit ad intē
tum, si clausa non referet, tali præferē
da & ferrea, cui seræ pātent. Rei ne
pe pretium non color, nec opinio, s
ad intentum aptitudo facit.

Proh! quantūm erramus! omnia e
ctioni hominis subjicit Deus; sed
media sint ad Deum. Væ! qui his co
tra Deum utuntur. Tantō rēs quæ
pejor, quantō certius abducit à Deo

XXI. MARTIJ.

*Bonos bene malos male valere gau
illi ut integris ad Dei gloriam uti
tur viribus; isti, ut multiplicatis
firmitatibus ad Deum compellant
S. Ignat. apud Ribad. 2. 5. c. 10.*

Nescimus quid boni lateat in me
bis. Inter hispidos cortices d
cis latet medulla, modò noverint
hanc è spinis eruere dulcedinem, n
è thymo, ex morbo sanitatem elice
Genus quoddam sanitatis est, ho
mem non esse sanum.

Dum languet corpus, vegetatur si
ritus. Multos meliores fecit ægritudo

(79)

is sanitas perdidisset. Ut tenebræ justad splendorem; sic morbi ad vitam iorem. Deferuntur à vitiis, qui ea errere noluerunt.

Iesus rei rem bonam facit. Dissipatio id proposit; etiam medicina ingrata est isto, sed quia profutura speratur, tur, avidè sumitur. Quod potest derium valetudinis corporalis, cur possit spiritualis?

Is infirmus? gaude: peccare non potest. Lecto affigeris? tempus tibi suppetit ad cor redeas. Langues? miseriam tanam cogita præ foribus æternitatem. Quanta hinc bona!

XXII MARTIJ

el catulum tibi Deus præfecerit, tu non recusa: libenter illum Ducem itaque magistrum. Deo aut bore, si uere. S. Ignat. ap. Nigron. de nec. vir. cap. 5. §. 75.

baculum absque metu sequitur, qui scit eum à vidente regi, cur diffidat catulum sequi, si hunc in nostro nine Deus, totus oculus regat? nisi or apud nos Dei quam pueri apud imm authoritas sit, cur se prompte dicit.
Obe,

Obedientia magna virtus est, sed tanta non foret, nisi pretiosissimam sui patrem, judicium homo per illam Deum immolare, imò suum pro divino cor mutaret.

Et imperantis vilitate obedientia accrescit pretium, tantumque hinc additur, quantum minor eum commendatur authoritas, cui paretur. Hic enim intentio purior; & fides esse solidior covincitur.

Illud obtinet obediens, quod si Deo est singulare: non posse errare. Veraria divinæ sapientiæ obedientia est par utriusque infallibilitas.

XXIII MARTIJ.

Expedit nihil defferre in crastinum quod hodie præstare possis. S. Ignatius apud Bartol. l. 4.

Quia Philippo arte magni nominis accrevit, nihil in crastinum deferendo quod hodie agi potest et lex debet esse Christiano, cui non crastinum policeretur.

Non amat tarda molimina Spiritus Sancti gratia, in iis maxime, quæ laudari non possunt, nisi confecta. Getare operis pretium, qui executioni ad celeritatem. cel-

Quoties nocuit distulisse! quæ in
in diem rejecta penitus emanferunt.
ripis vecordia, luenda multis tota
rnitate, nec satis eluenda.

Opus bonum dilatione corruptitur:
erre quippe, ut nolentis, ita naus-
s est. Virtutis exercitio quantum ac-
it moræ tantum decedit laudis. Nul-
proposita sanctum effecerunt.

XXIV. MARTIJ.

*'gè melius est obtinere unicum gra-
malicujus boni cum securitate, quam
itum cum periculo salutis.* S. Ignat.

Bart. I. 4. §. 35.

Emo prudens se perdit, ut alium
lucretur; sicut nec medicus in-
atur, ut alium curet. Omnia infra
eum propriam habenda.

Uantò thesaurus est pretiosior, tan-
ajori cura servandus, & quam dabit
o commutationem pro anima sua?
n qui periculo facit obnoxiam, eam
æstimat.

Iter lucra, quæ tam avidè queris, te
um computa; dum alios ad pieta-
tinimas, te non negliges; nec si nas
tuæ institutione te fieri sanctiores,
e ipsum inter vilia habes?

Pessima diligentia, quæ semper i: alios. Cura tui omnibus curis est proponenda. De te, à te ratio exiguit Martha! Martha sollicita es erga plura! porr̄ unum est necessarium: saltem tuam in tuto collocare.

XXV. MARTIJ.

Incredibilis est solatiis quoties divitie epulis accumbimus; toties non Christantum, sed & Matris ejus sanctissimae carne nos pasci. S. Ignat. ap. Lyræ.

QUæ Bernardi olim, hæc communio omnibus est letandi mater quod pasci à vulnerè simul & ubere lactari nobis concedatur. Ca quippe Christi, caro est Mariæ.

Quanta dignatio bonitatis in Mater! quanta bonitas majestatis in Filio! lacilla, hic sanguine nutrit, se uterque dūt nos recipiat. Qualis commutatio! pactò stamus.

Æstima, ô homo conditionem tua toties Christi sanguine, & Mariæ lapsum, consanguineus tantorum es et etsus, cave degeneri ad quis quali effectu cognitionem tam sanctam rculare!

Hab:

Habent, quod invideant Angeli, qui
haec gratia nunquam accidit! Huma-
calamitatis hic asylum est; quem ter-
Majestas Judicis, hunc erigit pietas
tris, quem arcet justitia, misericor-
invitat.

XXVI. MARTIJ.

*orem tuī solum, Deus! cum gratia
a mihi dones, dives sum satis, nec
idquā ultræ posco. S. Ignat. iu-
at. sibi familiari.*

Uæstuosissimus ille amor est, qui
sine lucro, cuius omnis fructus
est amare. Alii amores mercatus
sunt, ubi tantum recipitur, quantum
ir, vilis, & abjecta haec avaritia est;
is amet, qui verè amat.

Ntiam belluæ amant beneficia, &
u, res eō advolant, ubi bolum-
ant. Amor Dei assurgere debet
is, lucrum non quærat, omne, quod
qui lucrum possit, amor sit.

In infinitum damnum incurrimus, si
n præter Deum, mercedem quæri-
. Si alia omnia obtineas, sine illo
res. Cœlum ipsum sine Dei amo-
fernus cum Dei fruitione in cœlum
iret.

Omnis

Omnis creaturæ amor, inutilis, innoxius est. Solus Dei amor fructuus est, & quo pleno alveo promana omnia dona gratiæ. Ama Deum, qui facilius & beatius est.

XXVII. MARTIJ.

Nulla res creata potest talem letitiam anima creare, quæ possit æquare gaudium Spiritus Sancti. S. Ignat. ap. Ribaden. l. 5. c. 10.

G Audio, quod offert mundus, &
G xi: quid vanè deciperis? Illud sincerum est gaudium, quod nemo tollat a nobis.

Esse sine delectatione anima non sicut; vel insimiliter delectatur, vel sumim illæ irritant palatum, non satiantur; si sunt, quæ solæ animam, cum sit immortalis, explere possunt.

Magna ars est scire gaudere. Lætitiae rebus pessimis, res est materia lachrimarum. Ut ignis & aqua non cohaeret ita nemo carnales unum, & spirituales delicias gustare speret.

Vis nonquam esse tristis: semper bene vive. Ex hoc fonte pura promana solatia, nullæ te jure affligent miseriæ vel unus gratiæ divinæ gradus confortatur.

XXVI.

(85)

XXVIII. MARTIJ.

Cum quām sordet mibi terra, dum cœ-naspicio. S. Ignat ap. Bar. l. 4. §. 28.

De altiora nati sumus, quām ut
in infinitis delectemur. Naturæ be-
cīo licet ad altiora aspirare, quæ os-
uini sublimē dedit, cœlumque tueri
& erectos ad sidera tollere vultus,
is autem corda.

Cœlum patria est, terra exilium, illud
itudinis, haec calamitatis ferax. Sur-
proinde vota! sursum desideria!
despice, & illud suspice.

Ordeat nobis terra, sordeant omnia
dona, quia bona aparent, non sunt;
mala sunt, quia malos efficiunt, cœ-
impedient.

erræ solatia etiam pecoribus com-
ia sunt, celi gaudia nos Angelis
int, illa sordida, haec pura: brevia
haec æterna. Haec proinde appe-
a, illa generoso pede calcanda.

XXIX. MARTIJ.

*Multum metuit homines, grande
id pro Deo nunquam conficit. S.
t. vitæ l. 4.*

Qui homines respicit, facile D̄eūm
despicit: illud idolum: quid di-
cent

cent homines? à sincero veri Dei cū nimis quām multos avertit. Si homībus placcerem, Christi servus non esse

Cū timor ille inauspicatus adiūtū semel vitio aperuerit, nihil est quod nō persuadeat. & perversa erga homines verentia! quorum intuitu pudet non e impudem.

Quid times homines? miseri su nec sibi, nec tibi aut prodeſſe possū aut obesse, invito Deo. Hunc time, postquam occiderit, potest animam p dere in gehennam.

In Dei causa nihil timendum, sec acus polaris, seu arrident Zephyri, tumultiuentur Boreæ, semper intenta hæret, ita immotus age, quæ sunt, neque ad dexteram declivis, neque ad sinistram.

XXX. MARTIJ.

Ut rudis atque informis stipes non ſpicatus finci ſe poſſe in ſtatuum, q pro artis miraculo celebretur, ſed ſtuarius videt, quid ex illo fieri vale ſic multi, qui vix aliquid de Chriſt no ſapere videntur, non intelligunt, poſſe Dei manu in ſanctos eformari, ſi manui bujus artificis ſe opponant.

Ignat. vitæ l. 4. DEI

EUS solus ita peritus artifex est,
ut quidlibet possit ex quolibet
uis unusquod deest, dare, quod su-
est, demere potest. Tu te ab eo fin-
inc.

Nemo contemnendus. Estò stipes
reat, fortè singetur in statuam, eva-
rtis prodigium, populorum admi-
, fortè aræ imponendus, coram
tu genua aliquando curvabis.

Ialè judicat, qui secundum faciem
cat. Ut ex optimis pessimi, sic ex
imis optimi fieri possunt. Tu tibi,
aliis attende.

Itargilla figuli manum prompta su-
quamvis formam recipere facilis,
n artificis manus impresserit: ita ut
te tractabilem offer. Sine illum
».

XXXI. MARTIJ.

*obliviscitur sui, & suorum com-
itorum propter obsequium Dei, ba-
vigilem pro se Deum. S. Ignat. ap.
to. l. 4. §. 35.*

AC pro Deo, quæcumque potes,
& ille pro te faciet, quæ tu non
si; nec enim illi difficile est tibi suc-
re, nec potestas illi deest, nec vo-
luntas.

luntas. Promptior ille est ad dandum
quam tu accipias gratias. Nemo n
iorem sui curam habet, quam qui
negligit.

Malè tibi consulis, dum tempus
vini obsequiis addictum ad alia deriv
quem potes rei sperare successum?
Deo displices, unde tibi erit benedicti

Querite primū Regnum Dei,
cætera adjicientur vobis. Non pe
tempus, quod pietati tribuitur, plus pi
ficies orando, quam stuendo.

Frustra fatigamini! Non estis ve
qui loquimini. Pater cœlestis dabit v
bis in illa hora, quid loquamini. Si
quo nihil, cum quo potestis omnia, i
cere. In illos liberalior, qui se, & i
parūm, Deum super omnia, curant.

I. APRILIS.

*In splendidis, & bene cultis sui conte
ptus, omnisque excellentiæ, & exi
mationis conculatio corporis merce
tione & prior & potior esse debet.*

Ignat. in vit. apud Bart.

UT rara, ita magna virtus est h
militas honorata: quod se my
ca deniit, quod humili repente
culi, magnum non est, sed quod cedi
ex

tata caput inclinet, ac quam alte
ur in sublime, tam profundas in ter-
mittat radices, hoc vulgare non est.
Imo rem & vitam pari passu tueri,
itum tessera est; quam remotum
et Christi axioma! qui elegit esse
robrium hominum, & abjectio ple-

Qui magnus esse vult, id mediā sui
eſtione obtinebit. Si enim nihil ho-
: sublimius orbis habet, hunc con-
plicere, parum esse non potest, sic
i major sit eo, quod maximum or-
estimāt.

Et bis se contemnerē vulgare jam
etiam arrogantes id agunt, sed ut
emptus ipse contemnatur, huic si
is assurrexerit, apicem perfectio-
nūt.

II. APRILIS.

Salutem animarum efficaces sint
arædotes, interiori virtutis impul-
sus agi oportet, indequē vires ad
bene gerendam ducere. S. Ig nat.
et Bart. l. 4.

On semper ille metit amplius, qui
amplius seminavit. Semen inuti-
llum reddet fructum, nisi infe-
men-

mentum det Deus. Ubi deest spiritu
ibi semen est effectum.

Cassus est organædi labor, nisi fistulas impleverit spiritus, melos non edet.
Nec Apostoli docendæ plebi se pri accinxerunt, quām repleti essent spiri ex alto.

Vox hominis mortua est, auditu non penetrat: nisi voci huic vox societur. Frustra fatigantur latera; i Deus tecum loquatur, nihil profici. Non jungit vocem Deus, nisi secundum coniunctis, & hinc tam dispersi tot Apostolorum fructus.

Si pulchris mentem sensis & egitiis veritatibus illustres, animus tam turpi languore iners & ignavus torpe si indoctus eorum, quæ doces, impelli re alios ad honesta contendas, fructu rarae dignitate alium non expecta.

III. APRILIS.

Cum omnibus quidem sed cum inferioribus precipue oportet esse in loquacitate, patientes in audiendo. Pati dandæ sunt aures, dum ille sensus amissus omnes expressissime videatur.
Ignat. Hist. Soc. 1. 3. n. 48.

Mari animi querelas potuisse in fidas aures exonerare, saepe relium fuit morbi, qui credebatur inabilis. Ita saepe levasse stomachum, est sanitatem recepisse.

Eger audiri debet, si errare nolit Medicus: nemo paciente novit melius, quia non sentit acerbius, quid patiatur. F. Medicus, qui audiendo, si non curat, certe levare potest morbos. Crux, qui tam facili remedio juvare no-

Egeritur querelis dolor, & minuitur, in cum audiente dividitur; maxime afflictus non benignas modo aures, sed in ictum pectus inveniat, è quo nam molle verbum mitiget sensum doloris.

Novisse morbum curationis est fundamentalis. Facilius corporis, quam animi symptomata noscere, nisi æger proponat. Nec apta corpori Medicus, nec mox Superior pharmaca porrigit, nisi ienter uterque audiat patientem.

III. APRILIS.

'c sola ambitio justa est, Deum diligere, & in ejus amoris pretium in amanuere crescere. S. Ignat. ap. Bart. l. 4. v. 26.

Amor

Amor est hominis felicitas, non ille cæcus animi morus, qui falsum pro vero bono apprehendit, hic deceptor est, promittit voluptatem, & gustatus dat amaritudinem; sed rationalis ille, quo verum, æternum, & incomparabile bonum amat.

Vel atomus amoris Dei dulcior est, quam omne, quod orbis mentitur esse amabile; hoc qui gustat, fastidit, illum nemo satis aestimat, nisi qui possidet, & plus fruendō, plus appetit.

Amare, est de amati felicitate gaude-re, non secus, ac si amans eam posside-ret. O quæ mea felicitas? si amo Deum, omnia divinitatis bona participo! Utinam nihil agam, quam ut amem te, Domine!

Amare Deum, est in universi centro quiescere, extra quod nulla quies, in universi circulo moventur omnia, non aliter, nec alibi quietus eris, nisi in Dei amore conquiescas.

V. APRILIS.

*Ad hominum benevolentiam divini obser-
qui causâ colligendam, omnibus omniā
fieri, est necessē: nullā enim re aquæ
morū studiorūq; similitudine animi cor-
piuntur S. Ign. ap. Nolarc.*

Ifficilius est hominum animos,
quam arcus expugnare; haec ferro
tachinis, illi nec integris exercitibus
figuntur, ad quos captivandos nullus
entior affabilitate archistrategus.

Quas aperto Marte frustra tentasse
mas, has stratagennate feliciter ca-
sas, si antequam sanctiora illis docu-
nta instilles, benevolentiam luceris:
enim obtenta non vaures modò, sed
corda ultrò præbebunt; duces, quod
es.

Si suaviter canente mō audient Or-
num, non audient tantum, sed & se-
tentur, surdæ alijs & pigræ in divina
tes. Hæc innocens est magia, qua
mimes incantantur.

Nemo tam ferus, qui non caplatur
manitate; sermo amœnior, & oculus
enior etiam ex dura rupe benevolen-
tia, velut recipiocam Echo, provo-
En quam facili impendio animas
suis.

VI. APRILIS.

n reputare se debet Christi amicum,
in animas non foret, quas ille fuso
ignine redemit. S. Ignat. ib.

Si una in animantibus anima, par debet esse affectus, ut quod ut idem & alter, diligit. Jam, si De amas, mensuram habes, quantus in animatum amor ardore debeat.

Ex creatis omnibus anima sola quam suo Deo amore dignatur: h affectu, reliqua imperio regit. Vi quid à te anima mereatur.

Anima est imago Dei; hunc si iam qui ejus imaginem in sterquilino hæ resines, cùm eruere queas? tantò p chrior hæc imago, quanto Deo ac dit propior. Detergere sordes, am minus, & testimonium est.

Quanti Christo animæ constitui sunt merces infiniti pretii: tantilabor quanta ejus passio, fructus sunt; l qui non curat ab interitu, Redempt rem non amat. Cura ore, cura calam cura opere.

VII. APRILIS.

Imperiu m magis impatiens, quam dilig plinæ cupidum, arguit castigatio frequentior. S. Ignat. vitæl. 3. n. 3

Qui singula singulorum errata v dicare vult, omnes tollere det homines, cùm nemo sine crimi vivat.

t. Vitia nāmque erunt, quām diū
ines.

xpe malum curatur prudenti dif-
latione, quod immo dicā curā exas-
tum fūisset. Multis medetur tem-
alia sponte veniunt ad maturitā-
tē ulcera & pus mali fontem ipsa ef-
lunt.

quoties pœna frequentior auxit ma-
tagebitque semper, quoties pu-
nī pœna frequentior excusserit;
semel pulsō audet semper pejora-
tā voluntas. *Ex te documen-*
ape, q̄t id camalis fieri expiat?
quolibet errore tibi censor incum-
qui terres?

VIII. APRILIS.

*di temporis caustā ad te venienti-
de morte, de iudicio, similibūsque
ris, quæ iſiū ſimodi hominum, quā-
ſurduerint, mordaciter aures au-
dūt, occurre: ita tibi & illis conſu-
benim redibunt meliores, vel ſuf-
to tibi tempori deiaceps abſine-
i. Ign. vitæl. 4. §. 20.*

Nihil pretiosius tempore, & huius
tempore sunt amici, malo sane
mnosissimo, si absque fructu; si in
vola consumatur.

Avarum hic esse oportet, nihil i
potest indulgendum sine fœnore; si
taures, si linguam eommodas, exige
tum, recipe coniunctionem ac
loco, fructum collige spiritualem.

Esto peritus Alchimista; ex re
libet aurum elice. De bellis, de negoti
materiam fuggerit, tu de pace cum
de uno necessario repone; sic è luto
garitam, & scoria aurum collegisti.

Linguæ ursus informem massam
tam informam elaborat; haec tibi
penicillo serviat, quâ vel animali
minem, vel hominem animalem fir
gelum efformes.

IX. APRILIS.

Mira mundo pax tecum est, dum,
Ignarus patriæ, bellum mundo
per me moveo: sine, possim in ca
providere, videbis in me totam
illud surgere me verò undique pi
tem. S. Ignat. vitæ l. 2. n. 18.

Invidus daemon est, non sinit i
sibi animas eripi, pro his se

ellum movet, cūmque ipse in aciem
republicam nolit, mittit satellites,
ius causam vario praetextu bellissi-
mentantur. Scit nempe animæ pre-
dictionem.

Iuos è Religiosis pluribus petica-
is, & plurium odio expositos vi-
os. animarum zelotes esse fecito,
i quos orcus se vindicat; parcit hic
& pacem ijs non difficultem conce-
quibus, & ipse pacem habet.

c idcirco cessandum à bono, quod d.
hispiceat, quod mundus tumultu-
, quod contradictores audias;
ortius insistendum!

it causæ sūæ Deus; quæmera insu-
lia putas obsecula, momento sub-
tu. Bene coepitis insistas. Poterior est
ratio Dei, huic fidei, & eluctaberis.

X. APRILIS.

quam detractum credere pietatis su-
uod naturæ necessitatibus conceditur.
iat in Hist. Soc. p. 1. l. t. n. 30.

Agna hominis dignitas! ad imagi-
nem Dei creatus, eoli hæres!
di vitæ particeps, virtutis capax,
ut olleret, præter animam, cor-
inflat, quod suos patitur manes.

Nec

Nec perit tempus, quod curæ
poris datur. Dum paseitur asinus,
quiescit, Domino servit: sic indu-
quies debet corpori, ut fortius de-
labori insistat:

Misera mentis humanæ cond-
pietati absque cessatione, licet velit
dici non potest: ut arcus intensus
pitur, ita suum mens æquè, ac co-
à laboribus interstitium requirit.

Nimiùm quifacit, nihil facit;
lassitudine fractus, nihil poterit. M-
randus est fervor, ne penitus extin-
tur. Nimiùm olei, si lampadi affund-
non promovetur lumen, sed exti-
tur. Moderata durant.

XI. APRILIS.

*Ad unicam Domini suis laboribus
lendam iturus, humilitate, suique
temptu viam sibi ad ardua, atqu
celsa disponat, tum enim reliqui
sicut tuto surget, si humilitatis
damento sit insixum. S. Ignat.*

Bart. l. 4. §. 2.

Qui aurum querit, uti & qui
garitas pescatur, se demitti
in maris, ille in terræ vi-
ne et animas alias certius quam de-
nec invenies.

Nec Christus, animarum nostrarum lator maximus, alia eas viā quæsivit, tñm sui abjectione. Quantūm ab hujus plo, tantūm ab animarū lucro reededit.

Possè Deo cooperari in salutem marum, gratiarum est maxima: hanc organis sui æstimator sperare non posse, nec enim dñs, nisi humilibus gratiam. Nulla vox ad persuadem unda ptior demissione, plus hæc adjumenti, in integra bibliotheca dabit. Vide: Italentis, quid annis, quid experientiæ tribuendum.

XII. APRILIS.

t ideo pane Angelorum abstinentium, òd meliores non experiamur sensus: et enim hoc proinde, ac qui vellet dià perire, quòd pane mellito careat.

Ignat. vitæ l. 4.

icut in cibis corporalibus non semper illi magis conducunt valetudini palatum suavius afficiunt; ita illa communio censenda est animæ br, quæ sumpta majorem habet tendinem.

Panis solidus auget vires; sacchari ustui prodest, non stomacho. Soli evotio fide vivâ, spe firmâ, charitate

tate non ficta absolvitur, tener
chrynnis, & moli affectu carere tat-
test.

Illa devotionis teneritudo, ce-
ratis est gustus, non spiritualis: illa
appetit, se, non Deum querit. Pi-
rum delicia delicia sunt. Cordis &
mæ, non gustus & palati, cibis ei
charistia.

Qui vulnus habet, medicinam
rit, nec sollicitus, an suavis? modò
illa sit. Insipiens, qui medelam no-
mitteret, nisi dulcem.

XIII. APRILIS.

*Ille beatè vivit, qui quoad fieri p-
& in Deo mentem, & Deum in
te versat assiduè. S. Ignat. vitæ
n. 1.*

Quid habethomo ex omni l-
suo? ut trochus inutili moti
tinuò volvitur, donec con-
ita sine fructu humanæ agitantur.
nisi in eo quiescant, ad quem co-
sunt.

Difficile est curis distrahi, & m-
immobiliter in Deo hærente: sed
potest in acu polaris natura, cur in t-
possit graria? quocumque volvat

isudum arrideat cœlum, seu minetur
tidum, à polo non dmovetur. Sic
obile sit fixum.

Beata mens! quæ olympi montis
iula tempestatibus quidem obnoxia
, sed vertice super has altior perpe-
m alit serenitatem. Hæc mentis in
o fixæ felicitas est.

Ut ſoli Soli oculos indulget aquila,
utrum cor hominis uni debetur Deo,
hoc habet omnia, extra quem nihil
omne, quod effe putatur, umbra bo-
nec tam umbra, quam deceptio.

XIV. APRILIS.

*hos robusto pedore, & virtute mascu-
la solidos comperimus, ut habemus
bariores, ita exilibus etiam de nævis
everius veniunt castigandi. S. Ignat.
itæ l. 3. n. 36.*

Filio facilius aliquid indulgetur;
qui ad modicum etiam vulneris
etum gemit: molli manu traſtandus:
in sanis supervacanea eſt ista follici-
o; duris utiliter exercetur, ne ad
mlibet caſum langeat.

Quos majori affectu, hos pari etiam
i prosequimur. Amare, eſt bonum
e; non amat, qui errata diſsimulat,

K. qui

qui morborum vitia non succidit; doleat licet amato, modo prosit.

In pretiosioribus minus tolerantur labes. Quodvis vitium demit marginatae pretium. Quem amas, ita cura, ita excole, ut nevo omni careat.

Etiam parva multum nocent, spinæ exilis est, leonem tamen, ne desig natam currat ad metam, multum moratur. Quantò magis aliquem diligis, tantò vigili magis censurâ maculam in eius singulam persequere.

XV. APRILIS.

Nec sordidum, atque incompositum iniquidquam patere, sed & affectata diligentiam, quæ mollius aliquid, & arrogantius sapit, procul habet. S. I. apud Bart. l. 4.

UT suam mundities laudem, ita sum meretur superstitionis varias, quæ crines in aciem locat, tingitque, & curas, Deo, ac aeternitas debitas, his crepidiis impendit. Etiam in cilicio exosæ debent et tibi sordes, ne horrore arceas, quos a cere debuisses. Sui usque ad pædorei & sordes neglectus, ejus virtus sit,

bi soli vivit, & spontaneo abditus se

ulchro, vivus putrefcere incipit.

Quidquid fordium est, detestatur nimis, qui aspirat ad cœlestem illam uitatem, cuius plateæ omnes aurum iundum, & sequi parat agnum sine iaculâ.

Adi licet squalorem carcerum, nocomiorum pædorem accede, sed ita his, sicut solis raddii in cæno, versare, ivisit ille lutum, nec inficitur. Si quid bi fordium adhæsit, maturè expia.

XVI. APRILIS.

Perarius non ad aurum tractandum, sed lutum venisse se cogitet, acutque in sui custodiâ curam, ne in se admittat scabiem, quam ex aliis satagit defriare. S. Ignat. vitæ l. 4.

NON opus est valentibus medico, sed malè habentibus, ubi corrupcio major, pestis urget acerbior, ed primum advolet tam corporum, quam animalium archiater; præmunitus statim, ne & ipse vitium trahat.

Si pescator se mergat, ut uniorem veniat; si se medicus occidat, ut æger ietur non pescatio, non curatio haec,

sed

sed insania sit. Idem est, qui animæ si labem aspergeret, dum abluit alienar

Non obviæ virtutis esse debet, q
peccatorum conversioni operam sua
vult addicere. Magnum est, quod a
reditur, nec satis tutum, nisi quasi in
peccabilis sit, alias dum minuere vul
numerum facilè augebit scelerorum

Nisi passiones in fræno habeas, ca
præcipitum, quo malorum, inter qu
agis, exemplum invitat, quod natura in
pellit. Facilis est descensus averni.

XVII. APRILIS.

*Cave cuiusquam factum criminis da
nare; spectanda mens est proximi, q
sepe proba est, & innocens, licet ex
rior fadli species deterior viaeatur.*

Ignat. apud Bart. l. 4. f. 387.

Non ollat sensibus mutuare sententia
si nolis errare. Testimonium h
rum falsum est. Cautè pariter fide co
tati tuo; cautius relationi alienæ. S
ut in nocte, ne impingamus, auxili
lamine cavemus; ita in alienis, qu
certum non vides, non judica.

Male de aliis judicare, est maliti
suam prodere. Araneus est, qui vei
num haurit è flore, unde apis mel su

Stomachus corruptus omnia in bis
convertit. Et scilicet minister et si-
Dominus est, qui judicat? Cur topo-
ces ejus officio? ille scrutator est
uni, & ponderator cogitationum,
vix ultra spitem am, nec nisi rerum
tacem videmus, & tamen Orbis Ju-
ges sumus. Hinc tot erroros. Iugosq; regi
Magna illa dies apiefiet, quam frivola-
runt nostra de aliis iudicis. Multa
t sancti occulti, qui nihil eximunt
dunt foris, tanto maiores coram
o, quanto studiosius bene gesta co-
i hominibus celare studuerunt.

XVIII APRILIS.

*n cuique utilius est, quod per se est
ptimum; sed quid presentibus rerun-
oncurrentium momentis cuique mag-
ime conducat, observandum. S. Igu-
itæ l. 4.*

EC cibus, licet optimus, omnis
stomacho, nec medicina, est
iosissima, cuique aegritudini apte
venit, sic etiam in bonis vigili opus-
ndagine, ut error evitetur.

i semper bona voluntas comitem
ret perspicacem, & ad omnes cir-
stantias vigilis intellectum, rarior

(106)

in bonorum electione occurret error
qui nunc frequentissimus est. Nulla vir-
tus est virtus sine prudentia.

Etiam in rebus optimis alieno uten-
dum est consilio, nisi malo tuo caper-
velis experientiam. Quod emitur, qua-
per proprios errores obtinetur scientia.
Satius est interrogare, quam errare.

Noi omnes humeri ferendis hisden
oneribus sunt apti. Obrauntur facile
nisi exploratae sint vites; priusquam ii
omnis imponatur. Aliud est de rei bo-
nitate, aliud de illius pro te utilitate
judicium.

XIX. APRILIS.

Nec quantavis in pecuniae difficultat-
sumptui ulli parcendum, ne quid de
cumbentium cura desideret. S. Ignat
apud Nolar.

NON debet timeri defectus facul-
tatium, quæ in ægros impenduntur
redibunt cum fænore: dum pascitu-
reger, pascitur Dominus: quod uni e:
minimis meis fecistis, mihi fecistis. Hic
qui parçè seminat, parçè, & metet.

Viva Spiritus Sancti templo ruina
proxima fulcire, ne corruat, majori
est meriti, quam aras instaurare. Hæ,
ruant

nt, erigi poterunt; ægri vita semel dita non revocabitur.

Non facile dici potest, quantum in corporis languores animi crescunt mitas. dum æger spe destitutum se est, duplice sic premitur malo, morbo inclemetiae tuæ altero, qui cum in potes, imo debes, non consolatis. Nec est immisericordia major, quam deserere, qui se juvare non potest. se, suaque Deo dedit, meretur ibi egerè, ubi summa est necessitas.

XX. APRILIS.

Tantum è cœli, siderumque aspectu, etiam tenuis herbule, reisque cujus et tenuissimæ conspectu confessim in i amorem novit evolare, qui Deum vit. S. Ignat. apud Maffl. §. c. i.

Ignis nativo impetu sursum fertur, ita monitore nullo, nec Dūnec scalis cor eget, quod Dēum ; ut eo eluctetur; tacitis eō vin- ita potenter trahitur, ut anima illuc se esse, quam ubi animat, om experiatur.

erspicaces sunt amoris oculi, nec cem tantum extimum, nec colo- attendit: rimatur acutiū, medullam intrat,

intrat, & ex re erat ducitur ad cre-
torem. Ubi amor, ibi oculi, seu cor-
poris, seu mentis.

Sol oculis eripi potest, sed non Deus
amanti ulique videtur. Etiam cum dor-
mit amans, ejus cor vigilat, & illic assisti-
præsens, ubi amat, nulla interwalla spa-
tii, tenebrae nullæ, aut obices iter hoc
possunt impedire. Ubi thesaurus tuus
ibi & cor tuum.

Cujus oculi colore aliquo suffusi sunt
idem color semper oculis obversatur
quidquid deum aspiciat; ita qui Deum
solum amat, solum novit, ille solum
ubique invenit, ubique videt.

XXI. APRILIS,

*Ama etiam perditissimos: ama residuam
in iis Christi fidem, si, & bac carent
ama virtutes, quibus destituantur
ama sanctam, quam gerunt, imagi-
nem; ama Christi sanguinem, quo re-
demptos credis. S. Ignat. apud Bart.*

n. 20.

OMNES quidem, scelerati tame-
maxime, tenera sunt fovendi cha-
ritate: haec enim unica restat via, qu-
a meliorem ad vitam revocentur. No-
res pescunt, nisi amati.

Facilio

Facilius animi, quam corporis mororum est medicina: illi amore trahuntur, & manum medicam, si anima sit, lmitunt. Quam beati forent Medici, amando ægros curare posseint!

Mira, vera tamen res! ad aliorum diuinum, & nostri amorem pronissimi, i aliorum vero amorem, & odium nostri difficillimi sumus! naturam nempe eci sequimur, non expendimus ratios.

Inhumani prorsus in homines sumus! ibitó odium subit animum, importunè anet, lente, aut vix exit, magnâ vi velli est opus: fortissimas radices agit. Absit à te maligna pestis charitatis.

XXII. APRILIS.

Iundi contemptum Christi causâ professus patriciam in mundo habet nullam, quam, agnoscat pro sua. S. Ignat. vitæ l. 1. n. 7.

Mens nata cœlo libera est; nulli assigitur patriæ. Vel totus illi bis patria est, vel totus exilium. Particulari affectu, velut vinculis, non suinet alligari. Omnibus altior.

Trunci adeò tenaciter terræ, in qua iti sunt, adhærent, ut avelli, nisi vi, non

non possint. Sed & tunc non sine te
hiatu, quasi ore aperto, in querelas
funditur; cum tamen transplantati u-
riorem fructum ferant.

Quæcunque Patria tua sit, lach-
marum vallis est, est mille miseriar-
theatrum; ridiculum! quod ita pertin-
affectu ei adhæreamus! Nullum pat-
bonum, nullum facit malum.

Propheta non est acceptus in patria.
Quid si extra patriam facilior sit
cœlum via? vel enim desunt obstac-
parentum, aut cognatorum favori
vel deficiente in suis spe; virtus cres-
cit Marte quis suo evadere possit. N
patriam, quod tendimus, amemus.

XXIII. APRILIS.

*Si contingat te pati, quidquid Deus i-
le, aut hujus permisso dæmon infe-
possit, speranda tamen in Deo victor*
S. Ignat. apud Quartem. in Gl.

Prenii te sinit Deus, non sinet i-
primi: premit, quia te diligit; i-
providet, ut longe initiori pœnâ
expies, quod in altera deberes lo-
graviori.

Premit te sinit Deus, tamen ani-
Exercet in te ius, quod habet Dominus
pren-

nit, favorem tamen non exuit, ma-
pater, plus de te, quam ulla mater-
lio suo sollicita.

remi te sinit, & multum & diu, quia
tum amat. Premit, ut meritorum
ulum augeat, & præmium, quod
so non posset, benemereti conferat.
emi te sinit, ut tuum amorem acuat,
em experiat. Vide, ne suâ Deum
des expectatione. Spera, multum
a. Spei quippe magnitudo est obti-
darum mensura gratiarum.

XXIV. APRILIS.

in iis, qui præsunt, animi motus,
a potissimum extintos, plenèque
ortuos, sed probè domitos. S. Ignat.
tæ l. 3. n. 36.

Tiam venena prosunt ritè attem-
perata. Usus rem bonam, vel
m facit. Irà rectè adhibitâ, nihil
abilius, è carere, non est virtus,
languor, & segnities.

a est Reipublicæ, & omnis com-
itatis fulcrum, sine qua disciplinæ
io, laxitas morum, libertas, scele-
impunitas, audacia, oriuntur.
tibus uti debemus, prout Domi-
vis; subesse debent rationis im-
perio.

perio, non præesse, officio suo fung vel defungi debent, non prout volun sed prout jubentur; ubi dominatur r tio, servit ira, haec dum servit, bona e

Qui malis irasci nescit, cùm debere præcipuam regiminis partem negligi qui parcit scelestis, crudelissimè sævi uni blanditur, omnibus nocet. Rei pat communitatis tyrannus.

XXV. APRILIS.

Quidquid aliunde, quām à Deo, & ratione Instituti tui dicitur, tentari est, suspecta res esto. S. Ignat. ap Nolar.

Quantum fabrica declinat à regul tantum inclinat ad interitum. Regula est cui acommodari debe omnia. Cæterum non erigitur ædifici sed cumulus paratur ad ruinam. Ide esto de spirituali vitæ fabrica judiciu

Regula sit norma vitæ, sit singulari actionum amussis. Ut enim errat, nobilis etiam structuræ decorem toll quisquis à regula exerrat lapis: ita quvis actio regulæ difformis ordinem impedit: dedecori est, non utilitati.

Nec à vulgi opinione patrociniu quære: peccat facile multitudo: pon rai

a potius, quam numeranda veniuntia. Indignus censemur ratione, qui ult credere, quam judicare.

Deus benedictionem Instituti tui læ alligavit; hac ad unguem serva-
accedent omnia: rejecta, nihil. Nec lationi danda foret fides, si aliquid
gula tua alienum suaderet.

XXVI. APRILIS.

*minus miraculū est, vivere mēsum
ligosum, qui aliud non querit, quā-
um, quam videre lētum, qui omnia
querit pr̄eter Deum. S. Ign. apud
inkel. in exercit.*

I solidum potest esse gaudium, ubi ossidetur summum bonum; in hoc est flama sine fumo, aliæ rosæ spinis ent, & gaudia mœrore confunduntur. Virtutis nempe pedissequa est commentis lētitia.

Idi, musica, spectaculorum varietas, ma sunt gaudiorum artificia. Obstadoori esse posunt, sed ad tempus. endunt potius, quam tollunt an-
œorem; qui facile recrudescent, n̄ i-
rerit in bono immutabili medietam.
Ii tristentur, qui spem cœli non
nt; qui feso sumis passionum jaētan-

dos permisérunt; nōs, quibus cœlum stipulatō promissum est, sinceræ letitiae sicutem gustamus, quam nemo tolleret nobis, quām diu corde Deum non sūstulerit.

Non contristabit justum, quidquid ei acciderit, quia scit, Deum diligenti omnia in bonum cooperari. Sic tenebris serviunt luci, & umbra colore in magis spectabilem facit.

XXVII. APRILIS.

Hominem usu rationis præditum non solum ita frenare convenit passiones ne verbo, factōve crumpant in publicum; sed etiam ita regere: ut nibil impetu, omnia ex ratione operetur.
S. Ignat. apud Mass.

INsipiens plane navarchus, qui navis suam ventis, & fluctibus permittit quoquo his libuerit, impellendam. Quis sic raptata, portum tenebit? Fluctus sunt cupiditates tuæ.

Hoc unum hominis à pecude deserimen est, ratione agi, & agere; hoc desit, nescio, quid hac ille melior si Ratio norma sit, secundum quam pridens architectus vitæ tuæ structurā ducas.

Impet

Impetus dux cæcus est, cæca pariter
stuntas: Væ si cæcus cæco ducatum
testet! Impetus est equus sine fræno.
vis absque remo; quorsum ista? nisi
præcipitia, nisi in naufragia?

Quò certior regula, eó feliciss surgit
lifcium. Ratio, quæ te, ac tua diri-
ct, æterna sit, ab hac nec latum unguem
cede. Si te ducant aliæ, seduceat.

XXVIII. APRILIS

rvete, ne filii hujus saeculi majori curd,
& sollicitudine in caducarum rerum,
quam vos æternarnm affectionem
incumbant. S. Ignat. Epist de perf.

Miseria mortaliuum conditio! im ea,
quæ nocent, semper pronior!
in ægris nihil avidius expetimus,
am quæ gravissimè officiunt: nec hor-
mus amplius aliquid, quam quod foret
ilissimum

Labor omnis gratus est, præter illum,
i virtuti assequendæ impendenda,
et Fatigia mercatorum, militum pe-
ula, studentium vigiliæ, inertiarum nos
nvincunt, quæ lucra terrena æternis,
est, umbram rei prohabemus.

Facilius sæpe foret cœlum obtainere,
am perdere. Minor virtus, quam
vitium

vitium labore nobis cōstat. Ius Christi suavius, & onus levius est, q̄i nostrarum cupiditatum, & tamen ô faniam! Sudores, & pericula ne deperimus.

Si decima pars conatus, & temp̄ quam avarus temporalibus lucris pendit, æternis daretur, quam̄ gr̄bus in virtute passibus procederei quam̄ facile sancti essemus!

XXIX. APRILIS.

*Meliūs est pārūm bēne fundatūm,
durabile, quam̄ multūm incertūm
malē securūm.* S. Ignat. ibid.

Quæ amitti possunt, bona vix possunt; possessa cruciant, c̄ pariunt, resam unam plantan spinas plurimas alunt. Cœlum nos satiaret, si perpetuum non esset.

O spes, & res hominum inanes! fortunam sibi pollicebantur stabil & amanantino nexu obligatam, ment̄ intentionibus, desiderijsque h̄imicam experiuntur. Misera felic quæ metu futurorum amaram re omnem, quæ haberi potest, voluptat Æternitas sola est, quæ finem ne cuius gaudia nemo tollet à nobis. (anc

em nostram ceterorum, metua sunt,
et reliqua operae proxima faciunt.
Nidquid deliciarum mundis habet,
nisi sui parte nos afficiunt; vel enim
verunt, & haec non recreant; vel
ra sunt, sed haec incerta. Ita plus
ris, quam voluntatis habet omnis
tas.

XXX. APRILIS.

*quid sine voluntate, aut consensie
mæ moderatoris sit, vane glorie
utahitur, non mercedi. S. Ignat.
Epist de obed.*

EMO sibi satis sapit; ut oculus,
etiam perspicax alios, non se ip-
sider; ita prudentia etiam insignis
non sibi sufficit. Qui alios novit
& sui regimen committat aliis, est
e.

Suntas propria fermentum est,
operi etiam bono admixtum to-
nscit. Tantò plus valoris accedit
i, quanto haec magis recedit à
la voluntate. Quidquid haec suase-
spectum habe.

otilis est amor proprius excidium
i per cuniculos parat, te Jūdice
tamen

tamen rebus non agetur, evadet suppli-
cium, ad aliud deferendus est tribuna-

Tu de aliis, alii de te judicent. Tur
remotior futurus à periculo, si de te
sire te statuant. Nemo sibi medetur ipsi
Ægritudo animæ difficilior est, quæ
corporis.

I. MAJL.

*In ferendo de legendis rebus jūdic
bārendum non est in fūco, quem p̄f
runt, sed prospiciendum, quod dījūdā*
S. Ignat. apud Nolar.

Errant, qui nō à fine incipiunt. Ex
tium citius, quam exitum allatu-
sunt negotia, quæ sine matura delib-
eratione ex impetu sunt inchoata. Ha-
quidem ubique, in salutis tamē negotiis
ubi æternus error est, maximē nece-
faria.

Qui timet pericula, non peribit i
illis. Præstat etiam tutæ timere, quam
de incertis præsumere. Audacia infeli-
est consiliaria. Melior est dubius eveni-
tus cum maturo consilio, quam fel-
icum temeritate.

Prævisa minūs feriunt; esto eni-
præter voluntatem, non tamen præ-
opinionem eveniunt. Si eximere te c
lamitatibi

statibus non potes, potes erroribus.
a enervat cautela prævidendi.

Oculum sceptro, præfixum tutò se-
ntur populi nos in manib; & pe-
is oculos habere convenit, ut quid
nus, quâve tendamus, videre liceat.
I fatis oculatus est, qui videt, ubi
e, nisi aliò, quo tendendum sit,
ninet.

II. MAJ.

Vici nos via insituit Deus, una per
quæ quia occulta, ideo ignota, altera
rui per hominem sinit. S. Ign. apud
t. l. 1. f. 22.

IT spinis, ita difficultatibus plena
est ad cœlum via, felix, qui hic
um nactus est ducem, sine hoc
descensus averni, pronum est
spiritum.

nota Deus voluit nobis consilia
ut sollicitudinem acuat. Docere
enquit, ut fidei præberet exercitium,
ut augeret meritum, homini nos,
ibi obedire voluit.

requirit saepe in corde spiritus, sed
omnes capiunt verbum istud. De-
s requirit aures, in sibilo auræ
s sua sensa revelat: vox tenuis à
passionum

passionum tumultu facile discutitur;
ideo egerimus interprete.

Cum simplicibus seruocinatio ejus
Qui ambulant in mirabilibus supra se
non sperent ejus alloquium. Revelat ei
parvulis, quæ occulit arrogantibus.

III. MAI.

*Præstat beatitudinis incertum vivere
& Deo interim, ac proximorum salutem
servire, quād certum ejusdem glorie
statim mori. S. Ignat. apud Bidetm. I
2. c. 3.*

Hactenus Dei fruitione melius
nescivit ascensis, nunc hac ipsi
sublimius didicit aliquid Deo, & pro-
ximo servire. Amare quidem Deum
eoque frui, nobis dulcius, propter illum
laborare, illi gratius est.

Qui sic amat periculum, procul sit
periculo: periculum enim non temere
sed Dei causâ, qui subit, majus à Deo
auxilium, geminatamque gratiam refert
quā protectus, quod metuat, non habet.

Iloe est sincerissime Deum amare
qui amare solus renuit, nisi à pluribus
ametur. Ut ignis sociatus ignibus ura
intimiūs, & spectabiliūs lucet; sic aman-
tiur

am multitudo auget amorem, & me-
tuui multiplicat.

Omne bonum communicativum est
i, maximè verò æternum; hoc sibi
am aliis commune facere, est sua in-
elo gaudia multiplicare. Quanta so-
tii æterni seges, plurimos conato su-
elo intulisse.

IV. MAJI.

*i rebus humanis minus accuratè versa-
ri, jure forsan ignoverit quispiam,
at immortali Deo servire negligenter,
id verò nullo pacto ferendum est. S.
Ignat apud Maff. l. 2. c. 3.*

3 Onum, nisi bene fiat, boni nomen
amittit, & pretium. Majestatis im-
ensæ non tam cultorem, quām irri-
rem se ostendit, qui opera ei propria,
I ejus causa suscepta obiter facit.
incipes sæculi quām reverenter sibi
tviri exigunt?

Maximus rerum etiam optimarum
istis, & corruptor est longus usus.
Mod sape sit, abit in consuetudinem;
c sociam trahit negligentiam. Præstat
n sanctam intermittere, quām non
ictè tractare.

Quātum perdimus negligentia! quām
ingens

ingens ex hac lucrum cessans? imo qui grande damnum emergens! Qui misit, & dissolutus, frater est opera dissipantibus.

Seminamus multum, & metimus rura, quia multa, sed oscitanter agim. Gratius Deo est modicum bene, quod multum ignavè factum. Non vero Deus curat, sed adverbia.

V. MAJI.

Deus perspicax trapezita, magis aribus, quam a verbis amorem aestin.
S. Ignat. in contempl. de amore I

A Mor sine opere, arbor foliis perdit, sed sine fructu, jactanti habet, non emolumen. Opera quantur amorem, non emolumen. Opera loquuntur amorem, non vere habent illa linguam suam, habent eti hac tacente, facundiam.

Una lingua, duæ manus nobis à tuta obtigere: plus nempe agere, quod loqui nos voluit. Mortua vox sine ore. Universa sine amore nihil valit. Amor sedem non in ore, sed in cœfixit.

Sepe amori sicto, & vero id est dolor, paria verba, ita ut fucatum à

ægrè discernas. Sic homo potest ini illudere, nullus Deo. Hic pert intima, qui novit omnia.

Ieus dñorum animus est; illud n cœlo acceptum, quod ille, non d manus dant; à minus habente, sed amante majoris sit dñum minus, à majus à minus amante.

VI. MAI.

sunt indubia Religiose domus rite itutæ indicia: si clausura, si mundi- si lex silentii exactè observetur. S. at. apud Lancic. opusc. 5. c. 4.

UO promiscuè omnibus pater accessus, turbas illas ciceri, sordes inferri, sanctæ quietis etia pertur est in propatulo. Urbs sine custo- ostium est suorum ludibriūm.

unditia, virtus Angelica, odit in- imentum, nec id solum in anima, n fuis, quæ sub manus & sub oculos. It. Exterior hæc interioris nota & animi ad ingenuitatem educati ster.

ex silentii legum omnium est com- lium, ubi severior illius obser- i, solidior illic virtus, major ædi- ficat e.

Scatio. Ubi minus verborum, ibi plus
prudentiae, tam sanctae, quam profanae.

VII. MAJI.

*Contra id vitium capessenda sunt armi
quod te præcipue urgéri sentis, nec an-
cancendum receptui, quam illud, D-
uce debellaveris. S. Ign. apud Ma-
l. g. c. I.*

UT longus, ita inanis labor ei-
folia carpere, vel minutatimi n-
xiæ arboris ramos præcidere, etiam p-
tata revirescat, nisi ea penitus evelletur.
Securis applicanda radici, unde malu-
omne progerminat.

Implacabile debet bellum intercedere
te inter, & vitium illud, quod tam
calcaneo tuo incidiabitur, quamdiu v-
supererit. Non morietur hostis ille n-
te mortuo. Ut ille semper in armis,
tu semper esto in vigilia.

Contra multa simul vitia decerta
est omnibus indulgere. Nec Heretici
contra duos. Unum designandum
quod in singulare certamen delig-
alias nullum vinces.

Ut capite succiso membra om-
concidunt: sublato duce dissipatur ex-
citus; ita causâ morbi sublata fa-
toller

entur symptomata. Si princeps paſ-
debilitata ſit, innúmeri defectus
nebunt.

VIII. MAJI.

*Squis occulte improbus eos inter vi-
videt; qui probitate delectantur,
Ito illic tempore durare non potest.
Ignat. apud Bartol. l. 4. §. 37.*

Æ sepulchris dealbatis, quæ can-
didum foris colorem mentiuntur,
plena putredine. Hypocritā nemo
it, non homo, quia ſocietatem hu-
mum tollit; non Deus, quia veritas eſt.
Linus ſemper malitia palam nocuit.
ignis in publicum erumpit, cōcūr-
undiq; media, ut ſopiatur, offerun-
it, quamdiu latet, impunis nocet.
i fallere vult omnes, juſto Dei judi-
t, ut ipſe fallatur maximē. Fidem,
i non invenit, nemo prudens reddit.
s astu luditur, & larva personato,
ſimile cogitanti, detrahitur.
eus non fallitur, rimatur intima;
ra ſunt tenebræ, & latibula, oculus
mnifcius ubique penetrat. Cave,
nam pone: alias percutiet te Deus
ſdealbate. Esto quod appares, aut
e, quod es.

*Quem iræ vexat, intemperies, male
aliorum consuetudini subtrabit: i
enim vitia non fugiendo, sed resist
do vincuntur. S. Ignat. in Exerc.*

Differtur malum, non auferti
quam diu iræ jura non dictat
tio; sub hujus illa jugum mitti deb
secus te subjugabit. Quam diu
scintilla gliscit, prouidetur incendi
timere.

Modico opus est pyrio pulvere,
flamma nascatur e scintilla: Sic oc
cio quævis iræ tuæ vires dabit. Li
unam occasionem fugias, aderit a
omni, si carere velis, extra orbem e
dum erit.

Nec in illa occasione, nec in il
quem fugis, socio, sed in te in alium
tet; in pectore foves bellum, quoç
que iveris, tecum ambulat. Non
cum proinde, nec socium, sed te
mores muta.

Quamdiu vivet hydra hæc do
stica, stutus non vives a vulnera;
mendæ sunt ei vires, capistrum ori
serendum, sic securus cum quovis c
veraberis.

lierum, etiam carum, que spiritua-
es sunt, vitanda familiaritas,
uarum è consuetudine vel sumus se-
quitur, vel flammà. S. Ignat. apud
Barto. l. 4.

UI calefieri renuit, ignem non
accedat, hic enim etiam in nolen-
tem diffundit calorem. Cur ap-
is ibi agere, & versari, ubi vel peri-
lebes, vel vincere.

It cum hostibus, ita cum mulier-
conversandum. Illi cervicem, hæ-
petunt; apertis illi armis, hæ oc-
cis pugnant, major ab his, quam illis-
us, quia certius exitium.

ii fructus, qui spesfari, & damna, quæ
ui possunt, æquâ lance p̄sentur,
illis longè præponderant. Cedros
ni dejecit hæc pestis, de quorum
tam parum timendum erat, quam
iasu Antonii.

Quantos leones domus una infirmi-
delicata! Affectus, qui spiritualis
facile degenerat in sensualem; ni-
citiis putreficit, quam caro, &
vis. Hic sibi qui sedit, consistit in
ico.

Angelos in juvandis proximis oportent imitari, qui in procuranda hominum salute nullum prætermittunt. genitrix industriae, ex successu autem, quicunque sit, nihil beatæ sue, æterni pacis amittunt. S. Ignat. ap. Rib. l. 5. c. 11.

Si nunc irritus videtur cecidisse natus, fortè dabit fructum in tempore. De nullius etiam pessimi desperandum, quam diu vivit, & spiritu viator manet. Quod unus, vel alter potuit conatus, tertius efficiet. Cui Deus præcepit, non carationem premi. Seminare nostrum est, Deus qui dat incrementum.

Si infra desiderium cadat eventus, dendum non est animo; præmium i deerit, quod Deus voluntati, non ori, conatui, non successui, præparavi

Si fructus longo labore partus, & spem egregiam largo sudore educare, repentino fortè turbine convulsus remento pereat, te non perdas. Adorasi Dei, tibi ignotos, tuis tamen melioribus

Si centesimus opera fructus respice deat, & hic partem mercedis accipit solati

atium laoūris; hōc ut laborem, ita
necitum imminuit.

XII. MAIJ.

*Ulo Dei servos virtute præstare, quam
numero, & re magis ipsa, quam no-
nine, cultuque distingui. S. Ignat.
n Hist. Soc. l. 5.*

Agnii exercitus magnis clandibus
sunt obnoxii. Virtus non in cœ-
sed in fortitudine, hæc non in nume-
sed animo consistit. Ut sol unus
le stellis amplius lucet, ita fortis
s præ mille fungis robur alit.
ipsa copia res vilescant, & facile
statem, imò contemptum parit,
d obvium, & semper est ad manum.
itas pretium facit.

Multitudo sibimet gravis, prona est
onfusionem; facile unus officit al-
& qui auxilio esse debebat, sic im-
mento.

Non semper melius fit, quod à plu-
s; quod in communie curatur in
muni negligitur. Plures Medici pe-
uerant. Eūnt in diversa, sape con-
i consilia; perplexum citius faciunt;
i sanum. Tu talis esse conare, ut
ius præ mille.

Eamus alacriter, securi, crucem quinque ferenda sit, sine Christo min futuram, ejusq; præsidium adfore si per nobis hostium omnium conjurati potentius. S. Ignat. apud Bart. l.

RUDIS & indoctus patienti patit qui didicit pati, sine vulnere, i sine sensu vivit; quibus conimove ille, lætatur iste, sub quo onere al gemit, exultat iste. Tantum interest ter volentem, & nolentem pati.

Præparandus ad dura animus. Sæp in die quid dolere, quid sustinere pos occurrat. Prævisa minús, volita nil ferient. In manu nostra est parum, nihil pati.

Sua crux habet solatia, his uti si scimus, nulla nos adversitas faciet infeces. Postquam Christus cum gaudio sustinuit crucem omnem huic sustamaritudinem.

Filius Dei non fuit sine cruce. Et non erit sine Christo, si hanc velut ejus manu dono submissam accipias ejus imitatione feras. Quisque suæ crucis, vel fortunæ faber.

*stis tua, ut quadret, sit honesta, sit ad
usum loci, in quo vivis, accorimoda-
ta, sit status tui professioni congrua.
S. Ignat. vitæ l. 3. f. 211.*

QUI ex veste querit aestimationem,
alio se catere pretio, satis docet.
Tu vestem, non te vestis ornas.
rūni interest glabra, aī scabra sit
ncha, quæ tegit inarga itam; huic
etiam illa non detrahet.

Quām miser, qui à manu sartoris,
argentarii arte mercatur fam in?
qd illa vestis pretiosa, qd am appetis?
id sericum, & purpura? Sunt ver-
uni excrementa. Nobilis scilicet glo-
idi materi.

Vestis perpetuis est ignominiae cha-
ter, Adamo in pœnam peccati da-
per quem cum traducere peccato
illos vestis necessitas descendit, con-
onis porius, quin gloriæ argumen-

It tegat, ut à frigore, ac reliquis
injuriis corpus tueatur, non ut
et, ut superviæ serviat, vestis data
cur hanc detorques ad vanitatem?

*Si pulsu pravorum affectuum insoles
animum ad scelus cacodæmon pi
ritet remediis quoque insolitis spo
taneæ afflictionis, præter consuetu
occurrendum. S. Ignat. apud Bart
l. 3. f. 218.*

UT clavus clavo, sic insoliti moi
non solitis pellendi sunt me
cinis; ubi discriminem certius, potentio
illic apponenda sunt subsidia. Conti
ria contrariis eliduntur.

Nec in numero, nec in viribus te
tationum succumbendum. Semper c
lum orco, gratia dæmone potentior e
Nec sinet te Deus tentari super i
quod potes.

Pejor est bello, timor ipse belli; r
hil periculum magis, quam hoste
formidare. Si times, jam meliore t
parte victus es. Animositate nostra ex
mantur hostes; dum nos assurgimu
tum illi cadunt animo.

Si multi, si frequentes te host
impetant, crede tibi suggeri materia
victoria. Coronare te vult Deus, que
ille non posset, nisi hostes tu sentires

XVI. MAJI.

*veant, qui regunt, ne suos ad sperita-
te a se faciant alienos: vel suspicio
severitatis nocet. S. Ignat. ap. Bart.
l. 3. f. 265.*

Qui duris asperantur, illi mollori-
bus cedunt remediis. Adamas
immobilis perstat sub ictibus, ad
idi sanguinis contactum duritiem
itus, in onines, quas volueris, partes
edit.

Nobilior indoles tam parum asperis-
tari, quam parum leo catenis vinciri
init, rumpet has, qui tenui filo duci
inet.

Homines tractamus, non belluas,
ndo hæ humanitate regi volunt,
ntò magis illi abituri in feras, nisi
naturæ ratione gubernentur.

Non longus morum præses metus
nec diu, nec feliciter illos moderat.
Ut ignis violentè compressus rui-
agit, qui mollius habitus in sumum
damno abivisset. Qui timetur, ti-
rt sibi, ac disciplinæ.

XVII. MAJI.

*igionem ingressurus sciat: non fore
bi nerhetum sed quietam illic se-
dem,*

*dem, nisi pede conjunctim utroque
luntate nimis rūm, & judicio lin
transiliat.* S. Ignat. ibid. l. 3. f. 2.

ACephalum esse oportet Relig
sum, Christus Religiosorum
pha, in capite libri de se scribi vol
uit faceret voluntatem Patris: H
nempe caput, & summa vitae arctio
est: caput posse subjecere.

Nec gravis esse potest, hæc parei
promptitudo, nisi tenuenti. In cuiusq
mang situm est, ut jugum sibi redi
suave & onus leve. Si velit, quod
perior, facilia fieri omnia.

Nullum intollerabilius inobedier
jugo, quod vult, non potest; deb
quod non vult. Perpetuum martyrium
idque sine merito, bis patitur, & a
& a preside.

Ceræ instar mollis, facilique ma
traclaiolis semper latus, formas in o
nes fungi se sinit, digitæ nūtum sequit
nec lacertum expectat.

XVIII. MAJ. I.

*Fovendo infimo quidquid peculij aa
impendatur; nos qui recte valemus
elig non suppetant, duro pane fac
vivemus.* S. Ign. ap. Bart. l. 3. f. 2.

I liberalitas suis semper digna exco-
misi, re ipsa major sit, si in ægros
indatur; hæc debitorē facit Deum,
est, quod timeat paupertatis angu-
s, qui in ægros liberalis extitit.

Iagna pars mali tollitur, si liberalem
effectum experiatur, nec leviter
gatur dolor, si cum cum compa-
te dævisum advertat.

Peminuta malum est, si corporis
mitas animi secum trahat ægritudi-
nem: quam turpis creat parcimonia:
enim afflito additur afflictio.
i, quod primum est, erroris aliquid
recommittat, non ægro, sed ægritu-
adscribendum: corporis nimque
spositio, facile transit ad animum,
hysicum nimis, quam sœpe agit in
ale.

XIX. MAI.

Ita in Deum nitidoportet fiducia, ut
iare ipsum, si navis defasset, nuda se
in tabula supperaturum credat. S
gnat apud Mass.

Anta est Dei potentia, immensa
liberalitas, ut humana spe, quam-
que sit, minus exhaustiri, quam
renui cochleari possit.

Mínus accipimus, quia minús spe
mus acceptū multa; imo plurimā
tantundem sperare didicissemus. N
Deus, sed pūsillæ spes nostræ, nos p
peres faciunt.

Tentandus quidem non est De
nec expectanda miracula, ubi nullā
get necessitas, sed ubi divinæ voluntæ
arcana nobis patent, quod à nobis
agendum strenue: reliqua ita firmā
commitenda Deo, quasi media om
præsentia videremus.

In causa Dei necessaria nunqu
deerunt subsidia; vel, si desint h
aderunt prodigia; prodigijs omni
majus, & hactenus inauditum for
spem ope divinâ destitui.

XX. MAJI.

*Cum superior aliquid tibi præcipit, r
vetat te prudentiâ uti. S. Ignat. vi
l. 3. c. 281.*

NON adeo stupida virtus est,
in iis ratiocinationem exclud
quæ cùm non definiveris obedient
exequentis industriæ, circumspectio
que permisisse censeri debet.

Ut jussa prompte, ut sine causar
indagine cæcè impleas, urget obedi

ed ut in circumstantiis ab ea nec
ratis, nec previsis tibi noxiis, pro-
gravis sis, illa non juvet, sed tua
cretio.

Inprudentia grande malum! ubique
bruchis impingit. Iesus emendatio
omnino sine spe, vel caro nimis, id
multis emenda erroribus.

iscretio ubique, in via virtutis ta-
maxime necessaria, quanto res in-
pretiosior, tanto damna sequi-
int graviora. Quod corpus absque
o, hoc opus est absque prudentia.

XXI. MAJI.

*aculum sane fuerit maximum, si
sit Deus sua ope iis, qui sua ejus
nore reliquerunt. S. Ignat. apud
art. 1. 4. f. 345.*

UI electione, non turpi necessi-
tate, pauper est, non egebit. Fer-
tilis ager Dei manus est, quid-
in eam reponis, fructum reddet
ipsum.

us dat voluntaria paupertas, quam
inæ prodigalitas dare, imò quam-
tia nostra desiderare possit; dat
nihil appetere; quô habitó, plus
des, quam haberi posset.

Aliud est beatum, aliud divitem est
felix est, qui nihil cupit: qui multa habet
 dives est, & fortunatus. Majus tem quid felicitas est, quam fortuna? Deus felix est, non tamen fortunatus sed felix non tam ideo, quod habet omnia, quam quod nihil cupiat. Vi quam Divina res paupertas sit!

Quidquid natura deberet, aut fortuna dare posset, utrumque superat paupertas; utraque ditior: plus quippe illa quam huic deest.

XXII. MAI.

In eum dives gradum eritatur, ut p' se f' sit eorum, quae possidet, nec ab possideri se sinat. S. Ignat. apud Nol c. ult.

Irritis votis fatigantur mortales! cosequi opum dominium non valeat ab ipsis possidentur rebus; haec dominatur, voce vulgi, dominis ita subsunt qui praeesse debuissent.

Quisquis amat, servit; quanto plamantur opes, tanto gravior eorum servitus. Ita qui heri futuri erant, manlia fiunt. Parum interest, ferreis, aureis catenis vinciaris, si libertas amata est.

lla in opibus peior servitus; dum cervamus dona fortunæ, obnoxii si malis gratiæ; temporalia quærimus, st, gradus ipsi struimus, per quos in næ amna, utinam! non æterna, prætemur.

Si opes propter Deum relinquere um esse non debet, secus divitiis, si sine cum vijis nomen, ita par ab sive timendum foret exitium.

XXIII. MAI.

*canci studio deditis par periculum ciunt successus, & ariditas: ille pro-
ive est; ut animus intumescat; hæc fa-
lè ad tedium provocatur. S. Ignat.
ud Bart. l. 4. f. 379.*

Ullà re magis, quam oratione ege-
mus; hæc vitæ melioris anima est;
ulla tamen in re saepius bonis men-
is dæmon illudit. Sic optima maxi-
periculis sunt obnoxia.
Quæ sublimia, quæ præter ordinem
sunt, non pete; plus habent peri-
, quam emolumenti. Quidquid re-
it à vulgo, accedit ad fastum. Me-
tutissimus.

Quanti hostes orationis? distractio-
uit, exsiccat ariditas, curæ moran-
tur,

tur, impedit dæmon, & quod mirandi magis, ipse successus corrumpit, & stus enervat.

Tunc oratio Deo grata, tibi uterit, si humiliis, si à communī modo nō degener, alienum potius ductum, qui tuum sequatur appetitum. Non semper prodest, quod sapit.

XXIV. MAJ. I.

Non sumus domini corporis, sed De ideo ejus afflictiones una singulis misura dividi non possunt. S. Ignat. Bart. l. 4. f. 181.

UT domini non sumus corpora ita servi esse non debemus, i ejus parendum cupiditatibus, nec i ccessitatibus aliquid subtrahendum.

Nobilis jumenti curam nobis imp sitam credamus; foveri debet, non tra modum, ne recalcitret; nec infine oneribus impar succumbat; seni calcaria, ne otio torpescat, sed & fratribus revocetur à præcipiti cursu ad quietem.

Facilius est flagris verberare corpum quam ferocem flectere voluntate cingi hispido cultu tan durum non quam si cingat te aliis, & ducat,

in vis. Multa sunt, quæ corporis rationi præstant.

mnis, & hæc potissimum virtus sit in medio, ut nec omittatur ne-
ria, nec cum valetudinis periculo muletur nimia corporis castigatio.
Et plures in defectu, quam ejus ex-
deficiunt.

XXV. MAJI.

*tum est dæmoni, foris, quām domi
s potius gerere: contra Deus inten-
tis magis, quam exterius hominem
iborat, & excolit. S. Ignat. ibid.*

383.

acera virtus Deo innotescere ge-
stit, non homini; latebras potius
t, quam publicum; Dei, qui videt
scendito, non hominum oculos
rit, teste contentus conscientiâ.
Si vult decipi, statuat ab extermis
ium. Heu quoties ludimus, & lu-
di! hypocrisi ludimus alios; exter-
tatis specie contenti, quod vivi-
ludimur ipsis.

rtice delectamur, medullam ne-
ius. O præposteras hominum cu-
uae in exterioris culturam impen-
r omnes, vix ulla extenditur ad

iu-

interiora. Nemo amentius delinquit, quām qui se neglecto, curat opinionem sui.

Omnē hominis p̄t̄iūm anima, omnis hujus decor virtus est, hanc qui non excusat, turpis est, licet Adonidēm formā supereret; quæ latēnt p̄t̄iosiora sūnt iis, quæ patent.

XXVI. MAJ.

Impugnaturus hominem dæmon primūn circumspicit, quā parte debilior, quæ neglectior sit: eō machinas admovet, illic impressionem facit. S. Ign. apud Bart. l. 4. f. 382.

Maximum ad vitam bonam cōpendium est sui notitia. Sæpi hostem persequimur, qui parum nocet: inferea capitalis, quia latet ignotus; in mala nostra tuto grassatur.

Andabatarum more cæcus pugnat qui, quem ferire hostem debeat, non intelligit, ictum vibrat incertum certi sui périculo, nullo fructu.

Imbellis in nos dæmon esset, nī fædūs: cum cognatis vitiis iniret; hi nos suppetiis expugnat. Huc igitur cōnatus, huc armā. Si vita nostra subiganatur, non est, quod orcum metuamus.

ios fu animæ nostræ lucra ita vi-
ssimus, ut hostis est in detrimé-
nti citō, quamq; facile sancti esse.
Primus huc gradus est, passionum
principem, & nosse, & perse-

XXVII. MAJI.

*retrò sunt, quæso, in gratiam Jesu
risti obliviscimini, & quasi nunc
mò tan longum iter susciperetis,
tutis viam indefesso progressu ala-
ter metimini.* S. Ig. Ep. ad Hisp.
T friget focus, quem non quoti-
diananus ignis accendit, sic pro-
est ad naturam redire vitia, nisi
diana iis domandis insudet dili-
a. Sol quotidie cursum inchoat,
tis quoque semita novo in dies
est auspicanda.

*ir negemus animæ, quod tam so-
cursa præstamus corpori? hujus im-
litatem novo quotidie alimento
ortamus; suum etiam illi debetur
mentum. Nisi oleum effundas, lu-
& flama deficient.*

*uidquid spiritualis thesauri lon-
cura cumulavit, facile omnem dies
dissipabit, nisi dies omnis foveat
indu-*

industriam. Quid prodebet viciſſe tariſes, ſi ſemel ſuccumbas.

Non bene finiet, qui non quotidie incipit. Quotidie potest male agi, vel ideo egregia animi ferventis decreta quotidie promulganda ſunt cordi, eiq̄ inclamandum: Vive hodie!

XXVIII. MAI.

Certum est pigros, quod se ipſos non vincant, nec ad animi pacem, nec ad perfectam unquam virtutis possessionem venire, cum tamen diligentes utrumque paucis diebus facile consequantur. S. Ignat. ep. ad Hisp.

Quidquid bellorum, & molestiarum patimur, inter nos est. Fruſtra diſſidiorum cauſas, & perturbatae pacis fontes alibi querimus, aut querimur; domini eſt ſcaturigo.

Quisque ſuæ fortunæ, quia quisque ſuæ pacis faber eſt; externa bella do- mesticæ paci nihil offiſient, niſi tu ea uclis admittere, nunquam uſque ad animam penetrabunt, mihi cor ferient.

Mira reſ! verbum, quod te vulnεrat acutissime, nullum alteri ſenſum mouet; Idem, qui te sternit casus, aliud nihil

nil commovet; nempe quidquid re-
bitur, per modum recipientis recipi.
Cur affligeris?

Tuâ, non aliorum culpa hæc accide-
nt, quæcumque animi tui pacem ever-
unt, de manib[us] tui sortes tuæ.

XYIX. MAI.

*in bello generosius miles pugnat, ut
utilem gloriam, & exuvias colligat,
utem vos, ut de vobis victoriâ strenue
irta aternam gloriam in cœlesti reg-
consecuti triumphetis, Christi mili-
um nec nomen, nec animos impletis.*
. Ignat. ibid.

NON est mostrum turpius, quam
nomen habere militis. & animos
minæ; galeatus nempe lepus risam
retur, non gloriam, colo dignior,
am arenâ.

Quò generosior Dux est, tanto mi-
s tolerabile ignavum sub ejus labaro
item agere. Cui tu militas? vide: nisi
nerositatem induis, aut nomen, aut
res muta.

Si militia est vita hominis, cur igna-
s stertis? cur ad difficultatem, & vel
suspicionem vulneris impallescis?

Non

(146)

Non est hoc pugnare, sed otio & it
tia dissfluere.

Turpe est gaudere velle stipend
& nolle vigilias obire: turpius æte
sperare, & modici temporis labor
subducere.

XXX. MAJI.

*Illos in cælo pretiosissima corona mar
qui opera sua omni, quā possunt, ag.
diligentia, nec enim sufficit opera
se bona facere, sed bene facere. S. I
ap. Nolanc.*

Aliud est bona facere, aliud
num effici: nec enim quia be
ficeris, continuò factus est bonus,
bene eadem feceris. Bona, & non be
facere, idem est, ac characteres, q
formas, liturā obliterate.

Opus commendat artificem. Vel
nea plus valet Apellis, quam mille ir
gines alterius, qui tabulæ colores i
nere contentus, quos, non quomodo
pingat, observat. Tu pingis æternitatem

Ponderantur in schola virtutis act
non numerantur. Forma dat esse
non materia. Non tam quid mune
quam quomodo agas, te commende

Bene facere, est rem ad legum am

facere; suo rem quamque tempore
modo facere; à neutro, vel latum
rem discedere. Sic qui agit, multum
, estò non multa. . .

XXXI. MAJ.

*ter omnia velim unumquemque ve-
rum cum zelo gloriæ Dei, proximo-
mque salutis, Iesu Christi Salva-
res nostri puro, & sincero amore lu-
cere. S. Ignat. Epist de perf.*

Inus te est, quidquid amas; infra
tuam descendis, dignitatem,
ies aliquid præter Deum amas:
e enim illud terra est, aut sub terra
m, quibus te præposuit natura,
ter infra illa tua te abjicit concu-
ntia.

'cet emne aurum, quod ars hacte-
aut natura produxit, amore mercari
s, tanti emendum non esset; plus
valet, quam omnes thesauri.

creatis amorem tribuas, te perdis;
das non recuperaturus, das non
turis; qui horum semel amore illa-
ius hæret, egenus est maximè, quis
egentior, quam sui?

ie corde sunt ista, quæ amas, non
uant. Ibi tuus figatur amor, unde
reciprocum

reciprocum sperare possis, eumq
sincerum unum, & sempiternum; qui
extra Deum non invenies.

I. JUNII.

*Ad quem finem vocati estis, ad eum
fratris animis enitimini, cum tot e-
causa vobis a Deo auxilia, &
strumenta suppeditant. S. Ignat. ap
Bart. l. 4. 328.*

INnumeras habet gratias vocatio
dissequas, seriem illarum huic Deo
alligavit. Ut annulum annullus in ca-
na, sic gratiam gratia in vocatio
excipit. Dum tamen augentur dona
rationes etiam augentur donorum.

Multis obseratus multum debet
Cave, ne multitudine obruaris, & i-
Dei liberalitas te miserum efficiat:
quanto amplius acceperisti, tanto arcte
habes vinculum, es in aere alieno. Vi-
qui solvas.

Sublimis est finis tibi a Deo con-
tutus, nec minora tamen ei assequer-
præsidia; ita haec ad illum dirigenda,
magna sine magno conatu obtineri
posse memineris.

Nec pericula hic, nec difficultas
metue; & has, & illa gratia vocatio
imminet.

iminet, ubique vires addet, ut ubi
ufragium pateretur alius, te vocatio
ret in column.

II. JUNII.

*uanta illorum paucitas, qui sanguinis
Iesu pretio ad salutem utantur? S.
Ignat. ibidem.*

Adit asinus, est, qui sublevet, & si
cadat anima, quis ei levendæ ma-
m admovet? sic pretium sanguinis
iristi, sic infiniti valoris merces con-
nnitur!

Nummus perditus quantà curâ quæ-
ir, & si gratia Dei pereat, quam rarus
à sollicitudine tangitur, cuius tamen
nimus etiam gradus omnes totius
thesauros pretio longissimi ante-
tit.

Christi sanguis in totius orbis pre-
m datus est, & tamen (O quam vera,
lachrymabilis cogitatio!) pauci-
t, quibus prodest ad salutem. Multi
ati! pauci electi!

Christi plús, quam Abel justi sanguis
nat de terra vindictam. Sic qui fusus
in salutem, convertitur in ruinam,
edemptionis pretium, fit perditionis
imentum.

III. JUNII.

Nec duntaxat invicem vos perpetuo ligere, & amare debetis sed amore illum in omnes communicare. S. Ign.

F ibid f. §31.

Si vera charitas est, vel sol sit in universo, vel punctum in circulo: Hoc recte ad universa circuli puncta ducuntur lineæ; ille lucere, & proder pari luce conatur omnibus.

Omnibus debitores sumus, ut omnibus omnia fiamus. Nec id quidem speciem solum, hoc enim non amare est, sed adulari, non prodesse, sed despipere velle; indignum humana sociate vitium!

Magneticum hoc amoris arcanum est ut qui amat omnes, pariter ab omnibus redametur. Echo nempe charitas reddit, quem accipit affectum. Haec sancta est humanos favores auctoradi vi. Imitatores ejus sumus, qui ut charitatem nos doceret, pro uno non magis quam pro omnibus mortuus. Partiali affectus sunt odiorum semina.

IV. JUNII.

Paucissimi sunt, qui intelligant, quillis Deus faceret, si totos se ei permittarent. S. Ign. ib. §36. Incerti

Ncērta sunt providentiae nostrae, & myopes oculi, pauca cernunt, pauora discernunt; alijs proinde oculus non regere, alia de nobis providentia respondere debet, ea nempe, quam nihil tet.

Periculose plenum opus est aleæ, divinæ se dispositioni subducere: Fugit sinus, & naufragium subit. Nemo periret, nisi Dei ductum aspernaretur.

Sic cæcus cæcum ducat, ambo in formam cadunt, ubi cæca voluntas ab cæcatis passione affectibus raptatur, ita restat huius præcipitum?

Ille alio felicior, qui Dei voluntatem anterioribus novit indicis, hanc dum servitur, viâ regiâ graditur ad felicitatem; rare nescius, dum ab eo regitur, qui via, veritas, & vita.

V. JUNII. *ad inviti, ac dissentientes, ad tu tamen jussa præsidum exequuntur, inter vallisima mancipia sunt numerandi. S. Ignatii apud Maff. l. 3. c. 7.*

IOnefta, & generosa indeoles calida caribus non reget; facillimo ductu virtutem omnem impellitur; dura trax & illiberalis; etiam mille verbis,

aut

aut verberibus vix compelli se sinit.
Tarditas, & mora multum gratiae dimit uti beneficiis, ita, & obedientiae. enim hilarem datorem diligit Deus morosum utique aspernabitur. A quod agendum est, sed age prompte.

Quae coacta sunt, nec accepta, ne durabilia esse possunt. Durat non expedit, humano nutu contentus, qui infi homines abjectus non est.

Quantum onus imponit superiori mortuos obediens! facilius ipse opus per aget, quam imponat; si videt lapide se citius, quam subditum ad iussa mortuum.

VI. JUNII.
Sicut viribus corporis, & animi abusus, ut contra Dei legem facerimus, ita recuperata per penitentia gratia, iisdem viribus ad vitæ emendationem utamur. S. Ign. ap. Orlan. p. t. I. s. n. 7.

PAr pari reddere, lex est justitiae; q minus, quam debeat, dedit, lege non implevit. Heu me! in quanto debtores sumus, & quam segnes in exo vendo:

Unius peccati malitia vita, immo æte

is non sufficit expianda, & ubi injuriam compensatio? ubi pro remissa culpa? titudo? ubi pro poena satisfactio? mihi intres in judicium cum servo tuo Iesu.

Dignissimum est, ut quæ fuerunt me ad iniuriam, fiant ad sanitatem instrumenta, & membra, quæ vitiis seruerunt, virtutis exercitio addicantur. Corpus magis reum: sit, an anima, stra disceptas, par utramque culpam npletatur, eadem manet poena, nisi utramque expiet pœnitentia.

VII. JUNII.

t omnes Iucrificiat sapiens hominum piscator, omnibus attemperare se debet, licet minor conatu fructus respondeat. S. Ignat. in vita l. 5. c. 11.

N magnis etiam voluisse, laudem meretur, licet infra intentionem sit ccessus. Ex conatu, non ex eventu erit enim nobis expectandum. Ille quis solus in nostra, hic in unius Dei, est testate.

Ille Dei erga nos liberelitas est, ut apiae nostræ conscius nihil à nobis igat, præter bonam voluntatem, residuum liqua

Aqua si se assentit. Unde, qui fecit
quod potuit, legem implevit.

Etiam in rebus opinione nostrâ optimis, si spes, & labores nostri cadant in riti, credere debemus, esse melius aliquid, quod licet nobis incognitum sit satis est esse illi in aperto, cui nihil ab conditum.

Si tua intentio affectu careat, subtrahitur tibi non occasio meriti, sed vanitatis, hujus loco materia tibi offertur patientiae, aperitur campus adorantis iudicia Dei. Vide, quanta bona in bono non obtento! Fac quod potes. Dei supplevit ea, quæ non potes.

VIII. JUNII.

Ubi secundo cursu fluunt omnia, suspicio sit, an non illic parum felix?
Divini obsequij cursus? S. Ign. ibidem

Nimia magis tranquillitas navigatibus solet esse suspecta; diuturnaque malacia graviorum prodromus est tempestatum. Non bene res agit ubi bene semper agi videtur.

Prosperitas nimia seducit ad vecundiam, tollit metum periculi, facit incautos, hostium exponit insidiis, sui est fiducia.

iciam, & quid hāc felicitate infellit?
s? latet anguis in herba.

Iavicula Petri lucatur cum fluctibus.
er adversitates crescit Ecclesia, San-
s. Martyrum semen esse debuit,
ristianorum: ita bona non sunt, nisi
iteribus malis.

Ut sine vulnero non gemunt vites;
e vomere non speratur messis, nec
is in flammarum assurgit, nisi flabris,
re tis concussa, sic languet sine ad-
fario virtus, nec est meritum, ubi
est difficultas.

IX JUNII.

os spontaneæ mortificationis, palam
extra ordinem suscepæ utiliter pro-
hibetur: tunc ut meminerint præstare
victimis obedientiam, tum ne se ina-
niter efferant. S. Ignat. in Hist. Soc.
p. 1. l. 11. n. 6.

H triumphus concedatur in minori-
bus, deest stimulus ad majora; inter
quæ vincenda veniunt, principatum
et voluntas, Capite mali sublato,
qua facilius vincentur.

Mortificationes, quæ plus habent
spitus, minas, ponderis, speciem ha-
bitationis, sed sub iis intacta
manent

manent vitia, gaudēntque se præterit
in leviora conatus absumi. Rādix mali-
rum est castiganda.

Quæ præter ordinem assumuntur
suspecta sunt; maximè si leviori mai-
pergantur, quæ communia debent es-
singulis; tum enim certum habe, si
extraordinariorum pallio vel hypocri-
sim, vel vitium aliud latitare.

Nulla tutior ad virtutem via, quæ
ordinaria. Hanc trivere tot Anteci-
fores monstrat Regula, dictavit Spiritus
Sanctus; ab hac, qui recedit, accedit
errores.

X. JUNII.

*Iisdem contra dæmonem utendum est &
mis ad salutem, quibus ille abutitur
ad nostram perniciem. S. Ignat.*

Hist. Soc. l. 3. n. 48.

TAlio reddendus est orco, ut cœ-
fusum redire pudeat ad certam
dolos, quos in nostri ruinam fabrica-
ipse sentiat. Si arrogantiæ tentet, si
missione occurendum.

Si mille illi sint nocendi artes, te-
dem nobis resistendī nova sunt pra-
dia, nihil est, quod metuamus, iis ip-

contra nos aequit, telis vinci potest,
dolis uti sciamus.
Inclinationes nostras habet ille in sua
filia, & nostra damna fœderatas, his
adjudicibus, quidquid in nos profi-
ciat. Verò eas nos sub jugum rationis
sas virtuti servire cogamus; heu!
ntum ingemit dæmon, & exarmatur,
Adeo nempe imbellis est dæmon, ut,
nos arma illi ministremus, nihil ad-
sum nos moliri possit. Vitia nostra
rient nobis ad triumphos, si ea victo-
nostræ materiam statuamus.

XI. JUNII.

*os naturæ bonitas ad amplam fortu-
ram in sœculo erat proœctura, bi-
nusque in Dei gloria strenue profe-
enda successus habent ubiores. S.
gnat. apud Bart. l. i. c. i.*

Etestanda parentum avaritia, qui
filios Religioni, divinòq. cultur-
inant, quos, vel deformes vel stu-
dos suis natura donis destituit. Hoc
ipse est cum Caino deteriora Deo
tre in holocaustum.

Optima debentur Optimo. Non gra-
ti, sed indignationem relatus, quis-
mancum, aut cæcum immolaverit
holocaustum.

holocaustum. Maximas divinæ M
statis contemptus est, vilibus colli.
Liberalis Deus est, sed in libera
Nihil familiæ splendori fecedet, li
natorum optimus Numinis consecræ
Sic perdere lucrum est, nec enim
erunt Deo media, nec bonitas, ut
ceptum cum fanore reddat.

Sacrilegi proventuum Ecclesiasti
rum depeculatores sunt, qui minis
tri, non ministrare, saginari de altari
tant, non sanctificari, lanam, non o
se, non Deum quærunt. Et quod
præmij? imò quæ talis pena excip

XII. JUNI.

*Tempestas absque nostra culpa in
læviens est quædam futuri, & secu
brevi proventus significatio. S. Ig
in Hist. Soc, p. 1. l. i. n. 69.*

DUM gravissima fævit tempeſ
ib⁹ proxima inninet fereni
ubi supremas in nos vires exeruerit
vidia, ibi fessa conquiescat In ſpi
fortitudo tua.

O mōt̄ momentū nostrā felicit
patiōtia est, magnum domesticā p
Sacra hientū, asylū ſecuritatis, pr

iduceus felicitatis. Feramus patientiam
quæ mutare non possumus.

Tuemadmodum nihil frequentius,
nisi pati, nihil pariter magis necessaria
patientia. Hæc commune malorum
suum medicamentum, quæ velut di-
lino cervi, expellimus aciem, fer-
que malorum.

Sec minimum artem puta patientiae.
Appendio quodam se à dolore & sup-
sis tam vitae, quam hostium liberat,
pati novit. In vulnerabilis animus
sit patientia. Meliora spera.

XIII. JUNII.

Exsecutio flabellum est, quo virtus nostra
scitetur, illa, quod absit, deficiat,
ircesset inde, nos rite munere suo
rfungetur. S. Ignat. apud Corn. à
ap. in prophet. ma. c. 13.

Exsecutio, quanto insistit gravior,
quanto nos in virtute solidiores facit,
securus, ac validiores venti urgentem,
ut profundiores in terram
es mittat. Illa nempe sollicitos nos
, ne in nobis inveniatur aliquid
jure persecutionem mereatur.

Continus hominum favor, & com-
s. applausus facile animum infiat,

&

& immemorem facit officii. Boni mihi Domine! quia humiliasti me.

Dum nos odit mundus; maximè nefacit, dat enim occasionem iniurie virtutis exercitium: causam offert ainetur, ut despiciatur.

Si nulla nobis in hominibus spes gimur omnem in Deum transfe illis dum nos displicere adverterimus moneniur, ut Dei favores conseruare promereri.

XIV. JUNII.

Domine, ecquid ego volo? aut quid non possum extra te? I. Iguat. ap. Ril. l. 5. c. 1.

COR hominis parvum est, maxime tamen desiderare potest. Votis enim mundus totus non sufficit; capaciterippe Dei animum, quidquid Iminus est, non explebit.

Fluxa omnia, & instabilitia sunt, cor immobili affixeris, continuò stuabis. Anchoram fige in Deo. I per fidem, fige per spem, fige per caritatem. Funiculus iste triplex nunquam rumpetur.

Illa sola beata est voluntas, quæ ha-
quidquid vult; quod in manu co-

tri est, nemo potest eripere, alia
nia fortunæ subjecta sunt. Deum si
as, nemo tibi thesaurum eripere po-

i quærenti regnum Dei, reliqua omnia
cientur, quid deesse poterit Deum
erenti? cum hoc, nihil habendo, sa-
i poteris, sine hoc, omnia habendo,
uccegebis.

XV. JUNII.

*i voluntate solum obediunt, repug-
nante ratione, uno tantum pede in Re-
gione versantur. S. Ign. ap. Maff.
Ericulosa statio, uni tantum ibi
pedi insistere, unde facilis ad rui-
næ impulsus. In edito stas, toto mundo
erior, unus flatus sufficit, ut desertâ
ione infelix stylita concidas.*
Ibi domestica vigent dissidia, diu
stabit res publica: ita dum voluntas
edit à judicio, nec constantia expe-
ri potest operis, nec successus. Ra-
& voluntas sorores sunt, mutui
lii ita indig.e, ut neutra sine altera
irtutem eluctari possit.

Dum ratio, & voluntas mutuum bel-
fovent, una subruit alteram à pro-
u, dum conatur una, revocat altera;

ita sit, ut nec una, nec altera obediētiae præmium obtineat.

Quod Deo in nobis placere potest
judicij est promptitudo, sine qua misericordia est obedientia, & licet moveri
imperata videatur, cadaver est, ani-
caret, à qua vitam, & vigorem cap-
debuisset.

XVI. JUNII.

*Cum intimo, maximòque dolore vide-
in quanta ubique gentium ignorati-
Deus versetur. S. Ign. ap. Bart. l. 4*

HEU quanta in Dei agnitione e-
go! noctis vivimus, aeternæ li-
gnaræ tenebras nobis non tam mysti-
sublimitas, quam negligentia nos
eternum astundit.

Quot non anni rerum creatarum
agnitioni tribuuntur, atteruntur vi-
etas impenditur, ut sciamus nociti
& in discenda Sanctorum scientia
consequenda Dei cognitione nec tui-
pus est, nec labor.

O vana hominum studia! ut oj-
ut aliquis honoris gradus, ut homini
notitia obtineatur, quæ curæ? quæ
conatus? & quis est, qui recogitet cor
quid Deo debeat?

Sed

edent in tenebris, & in umbra mortis
hominum millia, in tenebras æternas
iura, nisi tu iis faciem accendas, quæ
ad cognitionem Dei, ad vere fidei
ien adducatur. Quid moraris?

XVII. JUNII.

*ni contentionē laborandum, ut id,
nec sequimur, asequamur, & per-
fectionis viam ingressi, per veniamus
d id, quod perfectissimum est. S. Ig.
pud Lancic.*

Tulti, cùm bene cœperint, male
consummârunt, dedecore di-
pres, quām elogio: quod vel majora
bus cœperint, male providi, vel be-
septaturpi defectione deseruerint:
n littore canitur celestina. Quid
it fortī lacerto fulcare maria, fluctus
dere, charydes arte omni vitare, si
quam detur designato littore frui.
n constantis animi est, multa inchoa-
Uni te prestat impendere, donec
è consequaris intētum. Assequitur
i, qui sequitur plura. Porro unum
necessarium. Quid juvat Cristum
i, si non consequaris:

XVIII. JUNII.

*la est bestia super terram dæmone
efferacior*

(164)

*effe*rior, *a*crior, & *pertinacior* in
minem, ut cum pernicie noſtra, malig-
obſtinatæque mentis ſuæ deſider
adimpleat. S. Ignat. de spir. dignit

Si eecidit de cœlo Angelus, ex A-
ſtolatu Judas, quis est, qui ſtare i
justo timore auſit? Nec Salamone
etior, nec Davide sanctiores, nec Pe-
meliūs inſtruētus, & nequam timet
Nullus adeò sanctus, aut in viri
probatus est, qui timoris expers viv-
poſſit. Reſpice columnas cœli, con-
mifcent illæ; ſuſpice ſtellæ, de cœ-
cederunt.

Vide naturæ tuæ in peccato conce-
fragilitatem, hostis tui partes in ou-
vigilis industria attende. Numer
potes, lapsuū occasioſes tristes, te
meliorem minūs cogita; ſic in timo-
& tremore ſalutem tuam operare.

Initium ſapienſiæ timor Domini,
quo male tutos in via virtutis gra-
figimus, vel enim in superbiam in-
mus, vel in ſocordiam.

XIX. JUNII.

Cum nullo mortalium lieet pefſim
rebus Dei ſermo miſcetur, quin p-
mūm inde lucri referatur. S. Ign
Nad. 31. Julij. M

Agnus vis est gratiae! momentum sufficit, & è Saui Apostolū, simo efficit sanctissimum. Sic nēm-
ax illata orbi, momentō tenebras es expellit.

nica vox gladio anticipit penetra-
rī ita pervadit animum, ut totum
utet. Brebis formē longā oratione
ō sit efficacior, quando illius affal-
radius, in cuius manu corda sunt
iūm.

fructus non statim appareat, non
era; in fructum maturescet; semen
ejecisse sufficiat, seges erit, & op-
pressis, licet nunc alta niue sepul-
gere omnia videantur. Non omnia
maturescunt.

tinam plures ad nos venirent, ut
sanctiores, non ut redcant spebus
litiones. Nostrum est sequiora illo-
consilia corrigerē, ut meliora refe-
quām quæsiverint.

XX. JUNII.

qua tantis aures ditandæ sunt pro-
sis, quin facta valeant ipsi ex æquo
pondere. S. Ignap. Bar. l. 4. f. 281.

On promittendum, quod nolis;
minus, quod non possis explere.

Fide

Fide fēmel remissā, nihil super est, quā
perdās, vilescit authōritas, imō huma
societas cessat.

Unam tantam linguam natūra,
manus dedit binas, ut doceret lib
raliores nos esse debere opere, quā
linguā.

Fides tua fidibus conveniat, hæ
gratē sint, manus facit. Dare quidē
pōllicitā difficilius est, quam danda p
lliceri; pr̄stata tamen, spem non facei
quam implere nōqueas, ne vel fraudu
vel inconstantia te reum agas.

Si quid negari debeat, ita blandē fi
ne bis animus vulneretur, negatione,
ejus modo. Sæpe negatio beneficii lo
accipietur, si animum quidem pro
ptūm, rem vērō petitam ostendat r
xiām fore.

XXI. JUNIL.

Nimium alienorum defectuum odi
plus alienationis animi gignit, quā
emendationist juvātque ad fugan
spēcīns alios, quam juvandos. S. 1
in Comp. vitæ.

Sæpe defectus graviore defectu c
rigimus, dum propriæ passioni
miūm indulgemus; unde fit, ut non t

os emendatos, quām indignationi nō
satisfactum, cupiamus.

Quis medicum vocet, qui ægro indi-
etur, & hunc potius, quam ægritudo
persecatur. Gravior ægritudo
ijsi digna est compassione, affectu
igis tractanda, quām odio.

Inconsideratus nos zelus eō per sepe
duicit, ut dum domesticæ consultuni
luius disciplinæ, charitatis oblivis-
nur, id est, curiamus corticem, &
dullam prodigimus.

Fratri, quantumvis reo, nemo indi-
atur, nisi, qui domi suæ talpa proprios
ores non videt. In multis offendimus
imes, & qui tua erat tractari velles,
ijs est bonitate peccare, quām se-
itate.

XXII. JUNII.

*afflictionum genere præferendæ sunt
ille, quæ sensum inferunt aceriem,
sed damnum levius; his enim corpus,
& molestius, & durabilius affigitur.
S. Ignat. in vita apud Mass.*

*A*fflictionis mensurae pruden-
tia statuat, ne quid nimis, neve
d' iustò minus fiat: hujus amor pro-
us, illius periculum impetus fervo-
facit.

Affi-

Afflictionum corporalium sini sensus est corporis, non detrimentum plus facit, qui diutiús: excessus cum constantia conjungi nequit, qui se multum vult mortificare, moderatè castigata durant.

Satiús est, sepius, & per intervalla quam gravius, & sine requie corpus macerare; si continua sit, sensum obtundit, ab assuetis enim non fit passio si gravior, tum succumbit asinus sub onere.

Exiam culicum morsus martyrii palam mereti possunt, non semper opus est sanguinis profluviò, aut membrorum lanienà.

XXIII. JUNI.

Nihil agendum, aut scribendum, unde rancor, aut animaror aliquis nasci pos sit. S. Ignat. ibid.

Neminī danda est justa offendæ causa. Nemo tam pusillus, aut vilis qui obesse non possit. Et muscis sua bīa, & culici aculeus est, qui sensu faciat, & tumorē creet.

Quæ scribuntur, severiorem vocantur sunt sub censuram, per manus, & oculo cuncti, ætatem ferunt, plures, & grayiū ferunt

iunt: Littera scripta manet irrevo-
bilis. Sit sine felle, sine aculeo quid-
id scribis.

Etiam ubi correctione opus est, ea
ē debet sine amatore, sed sicut me-
inas auro, vel saccharite condit me-
ius; sic ea temperanda est, ut non
rreptio, sed medela, non pœna, sed
neficium esse agnoscatur.

Nemini ad bonam frugem revoca-
nus, nisi animum prius, quam vitia
pugnemus; lucrabimur autem nem-
ini, nisi crediderit se amari.

XXIV. JUNII.

*Iagnum demoni gaudium est, anima
inconsulto procedens, stirpem illius,
a quo regi deberet; quanto enim talis
alius enitur, tanto gravius ruet.* S.
Ignat. apud Nolar.

Nemo certus habitur, quam qui se
credit esse securissimum: igno-
tia periculi summum est periculum:
cauta securitas via est ad præcipitum,
ð quam facile est ruere, tam difficile
de redire.

Añeno ductu qui graditur, securis
ocedit. Plures oculi plura vident, &
prævident.

prævident. Væ soli! quia cum cecide
non habet sublevantem se.

Nemo suo, etiam in optimis, nita
arbitrio; cum sœpe ex optimis, si de-
nerant, fiant pessima. Qui suæ virtu-
tis fidit, nullam habet.

Alta semper periculis obnoxia. Vi-
tiginem time, qui de se submissè semi-
hanc facile cavet. Præsidentia teme-
tatis mater est pedissequam trahe-
ruinam.

XXV. JUNII.

Oporet parum loqui, & multum aud
i. S. Ignat. apud Bart. l. 4.

PER verba effunditur animus, v
er genium prodit, hæc ministrâ cor-
patent intima, quæ tamen ita recondi-
volet esse natura, ut nec Momon
nestellam, eò indifferit.

Multiloquio prodigatur autoritas
qui tacens phylosopherus mansisset,
quens omnem sui opinionem dilu-
majora quippe animo volui: quisq;
credidisset, si prudenti silentio, velu
pario, involuta mansissent, quæ inco-
fulta lingua profudit.

Ubi verborum est flumen, ibi
gutta mentis. Prudens multa loqui n
pote

test, quia prævidet, quam grandes
ox levicula cire possit tempestates.

Nec aliquid est honorificum magis,
quam verborum parsimonia. Etiam fâ-
us, quam diu tacet, sapientem simula-
aturam æmulemur, dñas homini aures;
sque semper apertas; linguam uni-
m eamque tot absconditam repagulis
dit.

XXVI. JUNII.

*ui Deum secum fert in corde, circum-
fert secum paradysum.* S. Ignat. in
compend. vitæ.

Volus Dei amor sinceræ fons est læ-
titiae, sine illius admixtione fuci
apidissimus, absq[ue] ullius cessationis
riculo perpetuus. Quid fodimus no-
cisternas dissipatas!

Si dilectionis pactum cu[m] Deo in eâs,
n[on] est, quod de felicitatis constantia
bites? enjus nec amor perire, nec ipse
test. Nequit leviter voluntatem my-
e, nec mutari. Nulla subit illum
antes amandi pœnitentia.

Alius amor semper inconstans est;
test enim amatus, vel invitus cessare
amore tui; potest ipse perire; si est
or in vivente periturus non futisset.

Felicitas non est, quæ perpetua non
Pacta dissolvi alia possunt, quoni
càdem voluntate, quâ fiunt, resci
possunt; in amoris autem cōtraē
cum eadem voluntas materia sit ex
tractus, voluntas alienatur, jam non
Domina, jus pœnitudinis amittit.

XXVII. JUNII.

Compendiosissima, & ferē sola ad san
tatem via est, abborrere ab omnib
que mundus amat, & amplectitur.
 Ignat. in Exam. c. 4.

Quae vetus Romani Sapientis q
 uæ rela fuit, eadem hodie est i
 tatis: malorum causas esse, q
 exemplis, non ratione componam:
 Vivimus, ut passim vivitur.

Non quâ itur, sed quâ eundum
 attendit, qui tendit ad perfectionem
 ille peritum se naūclerum probat,
 etiam contra torrentem niti novit.

Noli sapere cum vulgo, nec contiri
 imitandum credas, quod popularis &
 omnia suadet; quasi verô vitium non
 quidquid multorum exempla excus:
 Aestimanda sunt judicia, non nur
 randa.

Documento aliena vitia sint ad
 tel

last, non incitamento ad sequelam.
ui malis dissimilis esse veretur, evadit
alus. Pauci sunt, imò unus Dei Filius,
ijs exempla pro regula morum assu-
antur.

28 JUNII.

sensura profectus ex vultu, gestibus,
nature facilitate, aut amore solitudinis
macte sumitur, cum à vi, quam sibi
quisque infert, sit desumenda. S. Ign.
apud Mass.

Gnava sanctitas est, quæ laudem cap-
tat ex iis, quæ plus stupor quidam
turæ, quam virtus operatur. Nisi tu
iam lignum sanctum esse dicas, quod
cirà unquam, nec libidine commo-
tur.

An, & quam actio quævis laudem
creatur, illud sit argumento, quantum
i quisque operans vim, quamque è
cero motivo inferat. Arduitas hic
etium facit.

Quosdam non malos esse pura felici-
, imò casus est, quòd in mala vel
empla, vel occasions non venerint;
experti avassent pessimi. Qui non
tatur, quid scit?

Nulla speretur sine certamine corona.

Q

Solitudinis,

Solitudinis, & silentii nativus amor, si
minum fuga usque adeo ad virtutem r
assurgit, ut inter morositatis vitia pot
censenda veniat.

29 JUNII.

*Quanto utilior est ferventis conserva
cum externis, si bona sit, tanto da
nasior est, si diffusa sit. S. Ign.
Nolar. c. ult.*

Solis maculæ, aut lunæ deliquia
lām sunt omnibus; sic latè diffan
tur scandalum, quod venit ab eo, qu
vocationis altitudo terris altioreme
xit in sublime.

Væ homini illi, per quem venit sc
dalum! plurimum conatus vix reslit
quod pravum unius exemplum corrū
lī oculis, lingua, & manibus quisce
totius Ordinis honorem circumfert,
dissipat.

Ab uno vulgus ducit ad omnes
gumentum, malā quidem dialecticā;
terim tamen per frequenti: judicia l
iminem quanto in malum proniora, t
rō majorem suadent cautelam iis, q
populus omnis observat.

Sal, quo condieundus erat populu
corrumperatur, ad quid valet? nisi, ut r

ix foras. Præstat, ut unus homo, quam
gens pereat.

30 JUNII.

*igna in proficiendo utilitas est amicorum
habuisse, cui defectuum tuorum te mo-
vere sit indulxum. S. Ignat. in compa-
nitæ.*

IT vultum, sic suum quisque cul-
tum, & mores non cernit, vel non
sincere discernit; alio hic opus est
dico, qui te, qui tua incensuram vocet.
Velle semper laudari, aut credere,
il in se notâ, vel censurâ dignum re-
iri, grandis est arrogantia. Qui dicit,
in peccato esse, mendax est. Quan-
dauciores advertis, tantô plures alii
electus.

Si de macula in vultu, de plica mi-
ordinaria in veste monitus, inter-
tias reposis, incur ægrè feras in iis
moneri, quæ plûs officiunt, latius
en.

Plus amat, qui, quod sequius est mo-
rum qui laudat. Hic adulator, ille
itor est. Bonum te vult, vult laudem
& amorem omnium promereri. In-
benefactores computa, qui tui sic
im gerunt.

SCINTILLÆ
IGNATIANÆ,
SIVE
ANCTI IGNATII
DE LOYOLA,
OCIETATIS JESU
FUNDATORIS
OPHTEGMATA SACRA;
er singulos Anni Dies distributa,
ulteriori Considerationi proposita
R. P. GABRIELEM HEVENESI
Societatis Jesu.
EMESTRE SECUNDUM.



MEXICI:

Regalis, & Antiq. Divi Ildefonsi
Collegij typis, A. D. 1756.

Ignem veni mittere
terram, & quid volo, i
ut accendatur.

Luca cap. 12. ¶. 49.

I. JULIJ.

*i Religioſt munus eſt: ad Dei, non
incipis obsequium homines promo-
re, ut offendat ſe optime feciſſe talem
gendo Dominum. S. Ignat. ap. Maff.*

3. c. I.

Uām multi, dum tolluntur in al-
tum, promovētur ad ruinam, for-
san æternam; lapsuri nunquam, ni-
m alē ascendiffent. Vertigine agun-
, dum ſtant in ſublimi, qui ſecuri-
iſſent in humili. Vide, ne, cui paraſ-
iam, afferas exitium.

Et quid, ſi ē mansbus tuis ejus anima
etatur, quem favor Principis, ſubli-
or locus, blandior fortuna egit in
iſverſum. Cooperari malo malum,
a cauſa cauſæ, cauſa eſt cauſati.

Unum promotes! quoſ offendis? ²
aputum ini dāmna inter, & lucellum.
tē nec promotus agnoscet benefi-
ciū, educto aedificio, pegmata, quibus
vit, non curantur. Imō ſaepē calcatur
a, quæ promovit.

Servire Deo, regnare eſt. Hoc hono-
rillus potior, utilior nullus. Servitus
æternam ſpondet libertatem, ad
ū famulatum promovere, præſtet,
m regnum. AA 2 JU-

(2)
2. JULII.

Bonus animarum venator multa dissimilare, quasi nesciat; factus dominus voluntatis, flectere virtutem poterit, quod libuerit. S. Ignat. ap. Bart. lib. 4.

Blandius agendum cum teneatur Duriore aurâ pereunt plantas quas blandior ad maturitatem educet. Patientia habenda principio.

Licet tardius marmori, quam civitatis virtutis imago inducatur, moram compensabit constantia. Cera, quae facit virtutis imaginem sumit, pari facilitate ponit; marmor, quod multis iustis monitam eam recepit, nec per saecula amittet.

Si non suus culturæ tuæ fructus respondet, non continuo extirpanda arbuscula; quod hodiernus negaverat, crastinus dabit dies. Exspecta, irri, erescet, longanimitatem, ac diligentem fructuum solatio liberaliter solvet.

3. JULII.

Heu quantum decipiuntur! qui se suis plenos rati, animarum gubernationem ambiunt. S. Ignat. ibid.

Emo fabrilis, nemo mechanicæ se magistrum profitetur, nisi plures a discenda artis insumpserit; sola parvum regendarum scientia ita impta cuilibet veniat, ut hodie ini-
is, iam magisterium profiteatur?
Ars artium est regimen animarum, m, qui maximè callere se credit, ca-
minime. Dei hoc, non hominum
is est, cujus est movere corda.

Cogi homines possunt ad servitu-
, artes instrui possunt, & scientias,
ad ea, quæ humanam industriam fu-
ant, & supernatura fuit, humana
> inflecti non possunt. Spiritus Dei
operari debet.

Rei pretiosissimæ custodia credita
animatorum curatoribus, sanguinis
fisti pretium. Væ! si cujus incuria
ire aliquam contigerit, e manibus
s repetetur.

4. JULII.

plena periculi est, uno omnes calle
lle cogere ad perfectionem: quan-
tia, quamque multiplicia sunt Spir-
its sancti dona talis non intelligit. S.
nat. apud. Quare

NON solūm quōt capita, tot
tertiæ, sed etiam quōt homi
totidem sunt formæ. Hoc Omnipo-
tis artificium est, ut plūs quisque
ferat in anima, quām discrepet vultu.

Si ullibi, in animarum directi
maximā opus est discretionē. In m-
ciniſ ſi non omnes proſunt omnibus,
hunc fanavit, occidet illum, niſi q-
tate, & quantitate ſubjecto attemp-
tur.

Una velle omnes methodo regi
perinde eſt, ac uno capitulo omnia pili
uno omnes pedes calceo metiri. Q
interest alia alium viā procedere, n
dō ad præfixum ſecuris terminum p
veniat.

In diſpertitis linguis Apostolor
vērtici dīvinus incidit Magister Sp
itus. Duodecim ſunt portæ cœli, n
omnes cogendi per eandem.

5. JULII.

*Nulla res mundo magis despicabiles j
cit Religiosos, quām ſi varias ſe
per partes inter ſe dividentur.*

Ignat. ap. Bart.

A Stimationem ut non quærit,
meretur virtutis ſtuđiosu
quā

påm diu eam sectatur, à qua si recedat,
nihil contemptum recipit pro mer-
ede.

Quos una vocatio, par institutum,
sem scopus arctius conjunxit, nisi eos
em sincera jungat charitas, non ordo
st, sed confusio. Ibi virtutis non stu-
ium, sed exterminium,

Solis radii, nisi unum colligantur in
enfun., non accendunt, divisi fiunt in-
ficaes. Et quid ibi spiritualis emolu-
enti exspectandum? ubi, quod unus
dificat, alter destruit.

Quos eminentiori in gradu locavit
vocatio, iisdem melioris exempli neces-
arem imposuit. Malè suadent vir-
tem, qui ejus parum sunt tenaces,
aliora factis prædicando magis vile-
nt.

6. JULII.

*agnum, rarum tamen artificium est:
gere multa, agere cum multis, & ta-
men nec à se, nec à Deo unquam rece-
re. S. Ignat. apud Quart. in Gl.*

*J*egotiorum multitudo multum
officit pietati: exhaustit fervorem,
iceat devotionis gustum, speciebus
plet sensus, & caput distractionibus

occupat. Si plura, quam debes, vel certe plura, quam possis, noli

Tu, ut alia omnia, uniformiter d
foriniter age; plus, & prius in propri
quam extraneo subjecto produceit ign
tuo documento, ut te prius, quam ali
perficias. Quid prodest calcare alic
te frigente?

Malec alios queris, te perdendo,
primum in salutis, & perfectionis t
securitate immobilem fige, tunct ad al
curas tuas extendere poteris.

Aeus nautica ita tenaci affectu pc
affigitur, ut quacunque navim ven
impellat, ab eo non deflestat. Si cor
ter negotia sic Deo sit affixum, felic
sumus operarii.

7. JULII.

*Virtus, & vite Sanctitas non tant
apud Deum, sed & apud homi
vel omnia possunt, vel nullum. Sa
Ignat. Ibid.*

ULT Panthera feras odore, ferr
sympathia magnes; sic pie
exemplo affectus trahit; nec elogio,
commendatione res eger, ubi vii
invitat, prona in sequelam rapiunt
corda.

Nunquam spectatur virtus, nisi cum uictu. Nempe sol non aspicitur, quin uminet; nec ignis aditur, quin calefauit. Muta quidem, efficacissima tamen nectitas est concio. Basiliscus visu not, vir perfectus prodest.

Modesta oris affabilitas, amabilis uolorum quies, elegans gestuum omnium temperies clavis est cordium, qua etus etiam aheneum certius, quam a machinâ referatur.

Efficacior vox est operis quam oris. Inga nempe via per præcepta, brevis r exempla. Certius finem obtinet, i aptè ad persuadendum facit, quam, i dicit.

8. JULII.

natus conatu, consuetudine consueto, quasi clavus clavo, retundatur.
Ignat. apud Maff.

Dura servitus consuetudinis! quæ non ferro, sed ferreâ vitii necessitate suos catenat; nec quidquam in huic solet esse difficultius, quam inoli consuetudinis tyrannis. Cave hujus ibus ligari.

Est tamen aliquid, quod longam, duque consuetudinis catenam rumpat;

nempe contraria consuetudo. Magis gratiae beneficium, velle emendari; ubi assulserit, bene sperandum.

Licet in naturam malum abierit tatum, aliam tibi pro rationis, & dñe legis dictamine legere naturam teris consuetudinis novae benefic aded similem naturae, ut tempore lumi dignoscatur.

Famuli, cum non placent domini familia mittuntur, substituuntur alii: & vitium, si tibi sincerè displiceat, te, mos illi melior substitui potest; emendabit, quidquid consuetudo p cavit.

9. JULII.

Propter remotam spem multa in o quium Dei faciendi in consulte negl tur presens occasio: fiet enim, ut omittatur, & altera non obtineat S. Ignat. ibid.

UT pollicitis, ita propositis d tem fieri artis non est, nec k re haec, nec ingenio egent. Sed q facilia, tam inutilia sunt ad intent seu profanæ, seu sacræ œconomiae j ventum.

Quid futura disponis? otiosorum

bōr est. Hic Rhodus, hic saltus. In
æsenti, quod præ manibus est, nego-
>, exere, quid virium pares in futu-
m. Neminem spes impinguat.

Si quælibet actio, quæ ad manum est,
erfecta exeat; si quod hodie boni age-
potes, in crastinum non differas; bre-
i compendio iugentia tibi merita cu-
ulabis, & regià ad perfectionem vià
non tam ibis, quam volabis.

Magna illa, & heroica, ad quæ tu as-
tas, rara sunt, forte nulla erunt. In
inori cape experimentum, quid fa-
urus esse in magno. Sic miles exer-
tur in umbra, quid agere debeat in
etia.

10. JULII.

*um pusillanimes dæmon animo cogita-
tiones affundit, hic receptorum jam à
Deo beneficiorum memoriā est erigen-
lus. S. Ignat. ap. Bart. l. 4.*

Beneficiorum recordatio, & grati-
tudinis materia, & novæ spei sti-
ulus est. Qui dedit hæc, dedit tot, nec
iberalior factus est, nec pauperior.
finitum exhaustiri nescit, nec im-
ensum absorberi.

Inī, si potes gratiarum à Deo tibi
col-

collatarum syllabum. Si vitam an
Etam, si die in hunc, si præsens mon-
tum in examen voces, parem iis nu-
rum non invenies; totidem crede ra-
nes, quibus ad novarum spem im-
laris.

Plura possemus, si auderemus pli-
Qui auxiliator est, Deus est; nec fa-
tas illi deesse potest, nec voluntas; i-
ta non potes audere, quin majora,
possit omnipotentia, & velit insi-
bonitas dare.

Peior est bello timor ipse belli. I-
pe nos metus revocat, ubi spes im-
lere deberet. Scilicet umbris terret
ab eo, qui princeps tenebrarum cùm
dissidentiae caliginem nobis offundit

I I. JULII.

*Si te dæmon ad peccandum impellere
queat, gauaet fecisse molestiam, &
mi serenitatem minuisse. S. Ignat.
discr. spir.*

ETiam in minutis lucris exultat
tus, apud quem maximum
stigia est parsimonia; ut nihil negligat
quod lucrifacere potest. Si nequit
majora impellere, sollicitat ad min-
delicta; si nec ista sperat, turbat co-

litiam, ut devotionem imminuat. Suspecta tibi sit frequens mentis inoperies, continua illa nubes majorum, quam passim credatur, coquit temeratem, facit dæmon sollicitudinem minimis maximam, ut ad maximos, specie boni, errores inducat.

Nimia etiam in sanctis sollicitudo etitas non est. Illi continui dubiae intus fluctus, hesitationes in obviis, visicina sunt conscientiae, martyrii pars quoddam est, sed dialoli; quia et fructu, quia cum domesticæ pacis frumento.

Conturbatus animus non est aptus exequendum munus suum. In turbido piseatur dæmon, malum intent, licet sub optimo colore, securitatem animæ, damna faciat. Tuo hinc sensu itarls, non evades.

12. JULII.

ut Deus rem quamlibet estimare solet, quantum se aliquid tanquam in conuentum ad bene operandum Deo injungit. S. Ign. ap. Bart. 1. 1. 16.

TON obviae artis est ad amantem a vita, aurum obtruzum & spuriorem fatuum à vero, discernere. **L**eont

gi usūs, non voluntatis, hoc magis
rium est, luce hoc non obviā eget, si
divinā.

Appetis alta, & nescis te ruinam a
petere, quia tuam, quā laboras, verti
nem ignoras, cades. Sublimior ille gi
dus pro te tutior non est; nec enim
Deo, sed vanitati conjungeret.

Judicia Dei abyssus multa; hanc scr
tari si didiceris, invenies, quām tibi i
cūriūs sic officio, quod tam calidē a
petis, carere; gradum, quem tam avic
quæris, non obtinere. Sine te Deo.

Quid auro pretiosius; ditat; ocul
recreat; sed ventrem non satiat: utilis
ad manducandum est panis crusta, quā
auri pondo. Ex aptitudine ad sine
medii crescit utilitas. Quid te Deo m
gis conjungat, quī discernes? cæcus
in rebus tuis. Deus totus oculus est.

13. JULII.

*Orationi deditus, nec ariditate dejici
tur, nec extollatur in consolatione: ar
dus recordetur gratiarum, quibus fru
tus est, devotus reputet hanc esse
Deo eleemosynam gratis datam. S. Ig
ap. Bart.*

Toneladem semper serenitate gaudie cælum, quin atris persæpe nubes obvolvatur: ita cum orantibus sit Deus: alternat vices, jam ubertate solitorum perfundit animam; jam siccitate facit exarescere. Utrumque ē cæst.

Adest Deus, ut ad amandum alliciat; abest, ut nostras ipsi vires agnoscamus. Adest, ut conatum nostrum remunerr; abest, ut an sine mercede ametur, sploret. Adest, ut cæli prægustum fatat; abest, ut, quæmarum sit, sine eo vivere, ostendat. In utroq. Deus.

Orationi pretium: nec ariditas, nec insolatio facit. Nec illa melior, quæ superior, nec quæ siccior, continuo de-rior. Voluntas nostra qualitatis di-ibitrix est.

Ut in humanis, sic & divinis lœta ccedunt tristibus, vel quia Deum vaetas hæc delectat, vel ne par semper rum facies nobis pariat fastidium.

14. JULII.

nimarum saluti addictos ita oportet aborare, ut non tantum Deo, sed & hominibus propter Deum se gratios faciant, & divini honoris zelum ex proximi

ximi profectu moderentur. S. Ign. il

SOrores sunt virtutes, non collid tur ad invicem, pacificè in eod cerde hospitantur. Dilectio Dei n officit in proximum charitati; una juvatur ab altera, & velut circuli in terna inseparabili nexu sociantur.

Ubi cum iusta pluſinum offensa honor quæritur, zelus non est, sed p ſio, sed janctantia; tanto despicabil coram Deo, quanto major est abuſitia virtute palliare.

Si hominibus placeret, Christi f yus non eſſet Apostolus: ſcilicet ſi I minū gratiam ſpectaret ut finem, ſi co modo ſuo, aut voluptate id faceret.

Favor hominum quæri cum virtu potest, imo debet, ut hoc ſemel c cupato, cor ejus poſſideamus, eiq Dei amorem implantemus. Non te diet, qui odit.

15. JULII.

*Erga sceleratos eo pacto te gere, quo I
mater facientis filii miseratione fe- n
cerat; blanditurque illi ſedulitate ha
paulò delicatori, quam ſano, &
lenti. S. Ign. ap. Bart.*

IT difficilius animi, quam corporis aegritudines curantur: ita plures illius, quam hujus cura irrepunt eres. Utrique Medicorum imperitia. In animorum cura illud habe fundatum: nullum fore efficacem malodicinam, nisi haec à tali afferatur, im patiens amet. Animus primum occidus est, ut ejus vitia expugnentur. Inguis in utebre auget, non tollit um. Continuus stimulus ut dolo, ita odia suscitat. Moli manu, leimèque attingenda sunt apostemata, is erit intolerabilis curatio. Vides afflictum vacillare sub onere. impellis? cogis ad ruinam, quem eres, si propitiam debili manum obtuleris. Tempori aliquid, aliquid ætati, parum indulgendum fragilitati.

16. JULII.

*in rerum propriarum deliberatione
s amor proprius in transversum
erat, considerandæ ille sunt tanquam
alios, non ad nos spectantes, ut sic
ritas, non affectus judicium ferat. S.
nat. ibid.*

Orporis oculos ita natura instituit,
ut, licet alia omnia, se tamen mi-

nāmē videre possint. Par mentis o
fīt officium, cui de aliis judicium c
mitti potest, de se ipso nequaquam.

Cuique sua p̄ae alienis placent,
mo non afficitur erga ea, quæ es
Quæ viciniora sunt, apparent maj
quæ remota, decrescunt. Ut tibi n
te vicinior, ita nullus charior.

Malus in dubiis judex est affec
to libram flectit, quo ipse propen
quantum deficit meriti, tantum a
de favore; quid mirum? quod p̄ap
deret.

Tantò se quisq; sincerius amat, q
uo plus à sui amore recedit. Sic, q
bonum est, non quod bonum appa
ribi voles, si tuam secteris voluntat
quo cœca te ducet?

17. JULII.

*Nec discursu, nec rationibus ullis t
utum erugimur quantum humili ad i
scouſu. S. Ignat. apud. Nolar.*

Non in persuasibilibus humane
pientiae, verbis, vel auxiliis lite
riis ponenda est spes scientiae, he
sōns investigandus est alibi, ubi nen
thesaurus est sapientiae, & scientiae I
absconditus.

Bonaventuræ Bibliotheca Cruxis;
 & est; plus inde is affectu didicit, quam
 nille libris alii sperare possint. Nihil
 mitur scientiæ, quod tribuitur pietati.
 Scientia, quæ robur non accipit à
 tate, parum proficit: sicut non omne
 gen frugiferum, ita non omnis scien-
 tia secunda est, hæret inutilis, sicut the-
 rus absconditus, cujus non est usus.
 Multi docti parvum doctrinæ fru-
 trum referunt, post tot annos studiis
 licetos sterile semper solum arant, &
 a seminaverint multum, parum me-
 t, illudq plús lolit, quam frugis: quia
 benedictione Dei, medulla deest.

18. JULII.

Panimitas tua dæmonem audacio-
 n fecit: sicut sœminæ tunc solum sunt
 daces, cùm æmulos viderint effœmi-
 tos! S. Ign. in Exerc.

Alem erga nos experimus dæmo-
 nem, quale in ipsum volumus. Ca-
 lle animo, si nos assurgimus; vicis-
 tantum ei accrescit, quantum nos
 i perdimus. Nostræ pusillanimitate
 stior, & robore fit infirmior.

Inprudentes fainus, nob sive maxi-
 nimici, si non heberemus hosti po-
 tius,

tiūs, quām acuamus arma, si non erip
mus citiūs, quām ministremus nobis i
cendi media: Nihil contra nos ille p
set, si nos nollemus.

Qui timet, jam mediā, & meliore
parte viētus est, non hostis fortitudi
sed ignavia propriā prostratus. Et q
tam inerti pugili compatiatur?

Ferox, & implacabilis hostis est, i
in timentem; si cedis, resistit: resis
non rocebit; fortè nec tentabit. Vi
enim eum pudet, maxūlque non ten
re pugnam, quām perdere.

19. JULII.

*Ut correctio locum habeat, debet esse
authoritas in corridente, vel amor
ignitus in corrigendo. S. Ign. ap. Bar*

Tot in Republica pœnæ, tot pass
sunt carceres, & pauci emendat
tur! pauciores futuri rei, si rariora i
rent supplicia. Metus non emendat
torquere, occidere, sic scelus finire p
test, non emendare; hoc non facit, r
amor corrigentis.

Flabrum ignem non extinguit, i
in flammam evocat; aqua stillatim i
aspersa hunc auget potius, quām i
minuit: correctio pariter, magnā autē

ite destituta, exacerbat animum poss; quam componit.

Ut alium tutè corrīgas, authoritatem i non persuasio tua, non nuda aetas, fastus, sed virtus tribuat. Male corit ipse corrigendus; culpa vacet, qui pas vult diluere.

Si tantus tibi corrigendi pruritus, ecconsilium: non procūl eundum est, iet inspice, tuos ad censuram mores ea; & quam uberem correctionis manam reperies? in hanc prius, quam nam messem mittenda falx est,

20. JULII.

ut sua propter Deum deferere non motur, cuncta tamen ad eum referat, ac et multa, minoris semper sint uno, od necessarium esse Christus pronuntit. S. Ign. apud Bart. f. 378.

JT ut difficile, impossibile tamen non est, cum divitiis cælum repere. Impedimenta illæ sunt, non nauium salutis; malæ illæ non sunt, niles, aut usus faciat aut affectus.

Iabent & opes sua bona. Quis egeucurret? quis templa, & aras eris? si pauperes forent omnes: nisi nt divites, non vivent pauperes, quia

quia non esset, unde inopiae suæ
men acciperent.

Nec omnes ad eundem perfectum gradum vocavit Deus. Qui optimus se desiderat, curet, ut in suo, c. Deus illi destinavit gradu, bonus nec enim continuo malus, qui nor timus.

Nec tam cœnsus aspiciendus, c affectus. Minorem saepe dives ad gemmas, & aurum, quam ad cultellum bet pauper, tanto contemptibilis quanto vilius est, quod deperivit.

21. JULII.

Par Deo reddenda est rati, si delitculpam aliquam emolliatur corpus illud severitate nimis enervetur, haec divini bonoris, & meriti suscepta videantur. Sanct. Ignat. a Bart. l. 4. f. 38.

ASperitatibus, an voluptatibus alerius atteratur corpus, ægrum: Problemā esto: ibi severius, dulcior perit tamen utroque modo usu nempe, & rubigine ferrum atteriā impari, danno pari.

Plures occidit gula, quam gladii Venus innumeris venenum prop

ce quidem; fatale tamen; mulcet illa
pus, & corruptit; vires attenuat,
rbos accelerat, vitam abbreviat,
Corpus nostrum res est magni Dei, &
i nostræ commissum, quo nec pro
tratu nostro uti, nec illud periculo
onere sine crimine possumus. Ve-
Dominus rationem exacturus de-

Domine! ut jumentum factus sum
te. Domini obsequio servari de-
quod asino, hoc corpori debetur
quium; pascatur, ut oneri par ma-
ferendo.

22. JULII:

*ntd quis oculatior est in scrutandis
irum defectibus, tantd est in suis
oscendis negligentior. S. Ig. ap. Bar.*
Uid juvat omnes noscere, si tibi
vivas ignotus? alios desideras næ-
vi. omnis expertes, tuos negligis!
est scrutari festucam in vicino, &
m. in tuo oculo non sentire.
arabæorum (fordidum genus) na-
alunt; qui aliorum rejectamenta
ntur, & toti vivunt in carpendi
m moribus.

*mo est ita vitijs deditus, qui non
plu-*

plurima habeat, multa laude digna; c
p̄soniores ad ejus defectus p̄e virtu
bus vidēndos; nisi, quia oculus tuus r
quam est.

Qui optimus est, optimē de aliis sc
tit; nec ullus ad rodendos alienos
rōres pronior, quām, qui domi, & in
nu suo, plurimos nutrit; à se quisquē
alios dicit argumentum.

23. JULII.

*Multas famae, & virtutis commendā
dā p̄iro gravi profectu plūs, quam v
tus ipsa, ad sui amorem invitat. S. I
apud Bart.*

Honestæ indolis est famæ cura; p
fama, etiam p̄e vita, magnæ mi
tis est sollicitudo, ut nullo eam dedec
re vitiatam transmittat ad ætates p
steras.

Vita bona necessaria est nobis, p
nobis, fama pro aliis. Sinē qua par
efficiet, etiamsi in sublimi sit gradu f
titatis. Famā plūs, quam armis, ger
tur & bella, & negotia.

Fama bona emi non potest, nisi v
bona; interna, quæ soli Deo inno
scunt, pretium, externa opinionem;
ciunt; ex iis, quæ sub sensu cadunt, ju

(23.)

t vulgus. Cave tibi, cave tuis officere.
Mala fama tam parum, quam ignis
ultari potest, volat, & vix centum
ogiis revocabilis. Delicata res est fa-
, super omnes fortunas curanda.

24. JULII.

*r vuli etiam donis, & bellariis, tan-
uum tenera animalcula iis, quæ ar-
dent, possunt ad officia virtutis ani-
ari. S. Ignat. ibid.*

Teneris virtute assuevisse, maxi-
mum est vitæ probæ magi-
um. Ægre annis seniortibus po-
tur mores, qui juvenilibus erant
mpti, sic lana colorem, quem pri-
bibit, ægrius mutat.

Qui juventutem curâ destituit, æta-
perdidit: tenera illa duriorem hor-
densuram: silentium, serietas, mo-
compositio tormeta ejus sunt. Hic
s est arte quâ hæc fiant chariora.

t aves captiuntur escâ, quam dili-
: itâ juventus, per ludicra, est ad
inducenda. Hoc suos dolo cœpit,
omnibus omnia factus est, Apo-
s.

anditiis ægrum delinit medicus, ut
ruam sanitati medelam admittat.

Cc

Quid

(24)

Quid interest? jocō, an serō, minis,
muneribus in tua vota parvulum pe-
trahas, modō ille discat profutura.

25. JULII.

*Præstat prece, vel pretio, quām litib
obtinere, quod intendis. S. Ignat. ap
Ribad. in vita.*

Lites plūs post se fastidii, quām u-
litatis trahunt, &, si quid Judi-
bus, & Advocatis, non litigantib
prosunt, obsunt sānē plurimū, si a
morum aversiones in censu venia
Incertus semper litis eventus; ce-
sunt incommoda, comoda prorsus
bia, & quis tam fragili rati se, &
comittat? Inter iurgia viverē cala-
tas est, non vita.

Pax optima rerum, quas homini na-
ra dedit; hanc pro spe tenui convelle
pessima est œconomia; hoc enim
plūs perdere, quām lucrari.

Duplex damnum nulla lis effugit
cri cessantis unum damni emerge
alterum: illud imminutio charita-
istud temporis, si non etiam æris ja-
ra creat.

26. JULII.

Mortificationi danda quidem utriq

pera, eò tamen discrimine, ut interio-
i præcipue, perpetuò, atque ab omni-
us; exteriori, quantum & rerum, &
ersonæ & temporis conditio exigit. S.
gnat. ap. Bart. l. 3. f. 218.

Ffectum impotētia omnium est
malorum, quæ haetenus orbis
sit, fundamentum; quorum proinde,
mortificationem institutio non tan-
privatum bonum est, sed publicum.
Unicus male domiti cordis impetus
quæ non mala effunditur? una cupi-
imperandi, quantis orbem bellis af-
lit: nec minus in microcosmo peri-
im.

Qui vult pacem, legem dicat affe-
sus, ultra quam progredi non sinan-
Nemo novit, quantum afferant ad-
enti, cum in freno sunt affectus,
expertus, quantæ sint pestes, si ef-
les maneant.

or nostrum aula Dei; tot facimus
rum caulam, quot in eruditos simu-
lus forenus. Belluini sunt, & his
res: quia jugum rationis, quo bel-
larent, excutiunt.

•7. JULII.

In principio facile aboliri potuif-
set,

(26)

set, diuturnitate temporis; & oper iteratione redditur irremediabile.

Ignat. apud eund.

QUAM levi manu, in tuos neti flexilem duxisses arbuseulam, u creverit, vix securibus, & mult ictibus ad demissionem illa flectetur; i grandescunt vitia, & a tempore rob accipiunt.

Noxia celerius agunt radices, qu ubi fixerint, omnem olitoris industria ludunt; qua cœperunt non qua debent, viâ diffusæ melioribus umbra faciunt.

Ubi mala invaluerunt, sera est o niis diligentia: quæ digito supprimi sci tilla potuisset, neglecta vires accip & remedii omnis impatiens late don natur, noxia hæc negligentia.

Maxima negotia confecit felici celeritas, à mora quid boni expecte differre nolentis est. Sero medicina i ratur, veneno postquam venas omi infecit; semper crastino magis pró tius habendus est hodiernus dies.

28. JULII.

Attendamus tantum divinis obsequ Deus nobis ultro, quæ opportuna f

int. providebit. S. Ign. ap. Bart. f. 345.
Ustō major temporalium cura dif-
fidentiæ, vel appetentiæ argumen-
tum est. Qui pascit volatilia cœli,
orūm minús obliviscetur. Inanis nos
licitudo tangit.

Si magis delectaremur internis, rariū
moriam subirent temporalia; quibus
occupetur animus, non potest suē-
gra levare se ad cœlestia. Pessima
mutatio, horum damno, illa pro-
vere.

Quid labore fatigaris? incassum se-
nas, frustra rīgas, nisi Deus det in-
mentum. In ejus manib⁹ multipli-
tur panes, ut millibus sufficient. Li-
alibus in Deum, non est timenda
pia.

Qui quærerit abundantiam, per spiri-
ta quærat; non veniet illa, nisi lar-
ite illo, à quo omnia. Si quis in tem-
palibus affectus appareat, vide an
præcesserit in spiritualibus.

29. JULII.

*domitos habet affectus, plus unius
adrantis meditatione fructus as-
uetur, quād crudus aliquis pluri-
m.* S. Ignat. apud Ribad.

Anima orationis mentis est reci-
lectio, quam non speret, ubi pe-
pes non domitorum affectuum stre-
intemperies, dividit illa animum, ne
colligit; dissipat spiritum, non excita-

Ideo rarus tot orationum fructus
quia rara eam comitatur mortificat.
Lignum probe siccatum absq; nego-
flamمام concipit, ubi recens diu ci-
igne, & nativo humore collectatur.

Imminutio cupiditatis augmentum
est charitatis; ubi nulla cupiditas,
perfecta charitas; tot gradibus cor
Deum elevatur, quot ab innatis fec-
dit affectibus.

Ut ignis remotis, quæ cursum mor-
tur, impedimentis, illicè ad centrum
abripitur, ita cor appetitibus depui-
tum alis non eget aliis, ut celerius
Deum perveniat.

30. JULII.

*Maledicorum ora graviorum virorū
testimoniis sunt diluenda, & benefac-
tos loquentium iniqua obstruendum.*
Ignat. apud Nolar.

QUI declinare ictus maledicen-
non potest, pectus opponat a-
neum, id est, recti consciencie

duumitum: hic hebecit omne, quod tineri potuisset telum, animum non sufficit, minus laetet.

Si verba verbis æquâ dosi remetiri elit, flamas augebis quæ tantò ex-fescerent altius quanto vehementius intentione mutuâ, velut veato, collæ concitabuntur.

Tutius contemnuntur calumnæ; ci-
us, si non excusentur, conticescunt; te-
cente echo quoque conticescet. Con-
rtatione uiutuâ ad plures transit noti-
s, sicut agitata in luculentum incen-
um evadit flamma, quæ intacta, vix
tra focum expectabilis, subsidisset.

Si vindicare cogitas, hœsti palmam
frigis; quia vulnus, quod intentabat,
accepisse gemitu doces; Major est
uminiis, qui has curare non didicit.
tu, sed vita tua eas retundat.

31. JULII.

*c*optatum, nec jucundum magis quid
iam accidere potest, quam pro Chri-
st, proximique salute mori. S. Ign.ap.
ad. in Glor. S. Ignat.

Uam diu vivis, agis inter mille ca-
lamitates, parum, imò & bonum
hoc foret, sed inter salutis versa-
ris

ris pericula, quæ non prius effugies
quam hinc beatam morte discedas. Non
erit securitas extia sepulchrum.

Cum moriendum sit, præstat in aci-
pugnantem pro Deo, & proximo cade-
re. Ignava mors ætate confici, febricul-
decoqui, tolli casu. Pro Christo vita
dare, mors est omni vita dulcior.

Inter summa Dei beneficia numeran-
dum, posse pro ipso mori; teneriori
hoc ejus in nos amoris foret indicium
ad eō proinde non formidandum, et
summis iure votis sit expetendum.

Si vitam pro te Christus posuit, ma-
gnum sit tuam pro illo ponere? Quis
pro quo? quid Deus? quid vita sit
ignorat, qui rem ad eō vilem, tot per-
culis obnoxiam, tanto, ac tali Domin
reddere non optat. Quid te retinet?

AUGUSTI.

*In bonis vestris, sanctisque exercitijs
omni temere, ac pigritia tanquam
hoste omni capitali abhorete. S. Ign.*
in epist. de perf.

Gravissimus hostis, qui non op-
pauert; sed meritum; vitam pei-
non corporis; sed operis; optimā q̄i
que corrumpit; & quod pessimum, ad-

citè nocet, ut mala sua vix sentiantur,
citiùs ad animæ ruinam, quām noti-
m perveniat.

Hostis est acedia gravissimo pejor.
Peccatum vel ipso nominē horrorem
eat. Amatur acedia, quo sit, ut ci-
s illud, quām hanc sequatur emenda-
tio. Plures ē cōno peccatorum, quām
teporis veteris ad insignem san-
tatis gradum surrexerunt.

Fervor, & affectus pretiūn ponunt
eribus. Sancta sunt, si sancte trahen-
t̄ eadem, si levi manu, si oscitante
de agantur, mala sunt; & hisdem
bus præmium poteramus, factis pœ-
nemereimur.

Quantūm addis ad diligentiam, tan-
ti Deo plates. Væ tepidis! ut aqua
frigida satis, neque calidabile n, sic
is ignavum displicentiā cœlo movet.

2. AUGUSTI.

*i vel nobilitate generis, aut doctrinæ,
geniivè commendatione excellunt, ii,
& ceteris in sui alnegatione exerci-
ti esse debent, alias gravius nocituri,
ām ignobiles, & inerudit. S. Ignat.
ud Bart. l. 4.*

Magna ingenia magna minantur pericula, nisi virtutis imperi dirigantur. Gladius magis acutus uenerat, & in plures defævit.

A grandibus ingeniiis nihil mediocri expectandum, vel virtuti adicta sunt ei integro, vel insigniter insolescunt. Ne ab ulla res publica plus accepit, detrimenti, quam ab insignibus ingeniiis male disciplinatis.

Nec in generis, nec ingenii nobilitate quidquam est gloriae, si virtute destituta se ad ignobilium sortem abjiciant. Plus utraque ad contumeliam, quam commendationem momenti affert.

Ubi grande ingenium, nulla saepi ibi prudentia; quæ si desit, ut corpus oculorum currus aurigæ destitutus, quod nisi ad præcipitum properat. Medicina ingenii, ut plus habet iudicij, plus spondet utilitatis.

3. AUGUSTI.

Ut bonum, quod fit omittatur, saepi demon invitat ad majus; quod tanq; deinde novis difficultatibus objecl impedit, ne fiant. S. Ign. de diser. sp

Præsentia, spe futorum, dæmum impedit; hæc ubi præsentia fuerit

erum impediturus; ut sic omnia dif-
rindo, nihil fiat cœlo, nihil Deo, di-
uum. Dilatatione lucri, ut nemo dicitur,
nemō factus est sanctior.

Qui tibi hodie boni operis præmium
omisit, crastinum non est pollicitus;
lat vita, & inopinato avolat. Quis
ic propositorum fructus? hodierna
glexisti, crastina emanserunt, nudis
manibus hæres in vado.

Quoniodo cras grandia faciet, quem
nimæ hodie tædet difficultatis? Qui
cum Milone hodie bajulare potest
ulum, cras bovem minus bajulabit.
nimorum nempe exercitio spes le-
ida est ad majora.

Major pars hominis expectando mori-
ir, differunt sanctè vivere, donec eò
uiant, ubi etiam cùm vellent, non
silius possint, dum medios eorum
iatus mors occupat, tanto difficilior,
ntò imparior.

4. AUGUSTI.

*subditos tractet Superior, ut sine ge-
tibus vivant alacres, & Deo serenâ-
ente serviant. S. Ign. ap. Nolar.*

Sfuescunt flagris, qui continuo
verberantur, & quem habuerunt
sen-

sensum, verberis assiduitate perdunt
nec alium continua hæc saevitia facit
fructum, quam ut & pœna spernatur
& puniens.

Metui occulatissens animus peior si
pudoreque se inexcusabile audacior
nefas abit, nec bonis deinde, nec ma-
facile revocabilis ad imperium.

Intempestiva reprehensio idem fit
cit, quod violenta medicina; plus non
cet saepe; quam morbus; pejus malo et
medium, quod vitam celerius eripit
quam ægritudo, quam tempus, & me-
lior manus emendasset.

Correctionis legem à Deo Superi-
discat. Quoties ille dissimulat? qua-
ratos è multis punit? & nullum, n-
infra demeritum. Ubi essemus? singu-
si Nemesis errata vocaret ad censura-

5. AUGUSTI.

*Ita vetus homo mortificandus est in vi-
tutis tyrocinio, ne nouus moriatur.*

Ignat. apud Bart.

Quae citè crescunt, citè pereunt.
Juvenum hoc vitium est, ut
passu totam yelle perfectio-
yiam emetiri: nempe rerum omni-
magister usus eos destituit, Deo tare-

nisi damno suo moderationem dif-

Primus fervor, si inconsultus sit,
virtuti officit, quam proicit. Si equi-
num quadrigae juncti toto, quo va-
impetu, currere sinantur, evertent
is, quam in termino, quem opta-
currum insistant.

potensa nimis durare non possunt.
sol supremum zodiaci apicem su-
descendit; par eorum fatum, quo
virtus principio gigantis instar, es-
deatur, quotidie decrevit. Nolo
nulis, experientiam consule.

tabilior futura est ædificii moles,
sensim, & quasi per gradus elu-
ir, quam quæ repentina conatu eve-
in sublime. Fructus omnes natu-
ensem provehit ad maturitatem.
cum errat, qui errat, in principio.

6. AUGUSTI.

potissimum publice, ut plurium
los, & iudicia subituræ, non in-
tentur, nisi media ad finem deducen-
int prævisa. S. Ignat. apud Marti-
Nov.

Orcunæ rei successum etnamittere,
partus est imprudentiæ; si è voto-

(36)

cadat, non tibi, sed casui adscribendi
Temerarius est, qui ad terminum te-
dit, cuius viam ignorat.

Serò sapiunt Phryges, quia sine futuri sollicitudine hodierni sunt, futorum immemores. Nulla magis m-
tuenda mala, quām quæ nullum sui m-
tum præmiserunt. Ut prævisa minus,
subita tela magis, feriunt.

Nimium serò medicina paratur mo-
bo, qui cùm ad extrema deduxer
ægrum, tum hīc primūm noscit quod
quāve negligentia invaluerit malum
cui præservativa levis medela imp-
diendo profuisset.

Quid mirūm? quod corruat, qui c-
eius, fovea, an solidum, quó pedem
git, non attendit. Oculi sapientis inc-
pite, stulti verò in pedibus sunt. Ille
principio designat media, istum in fu-
ponit et errasse.

7. AUGUSTI.

*Errores, si, ut humanum est, in aliis o-
currunt; speculum tibi sint, è quib
videas, quid in te deformatatis tolle
debens. S. Ignat. apud Rib.*

OMnis proximi actio tua sit instit-
tio; nulla est, ex qua vitæ pr-
cep

pta legere non possis. Quæ laudem
erentur, stimulus tibi sint ad virtu-
n; quæ displicant, cautela sint, ne se-
aris;

Etiam è veneno medicinam parare
runt pharmacopæi; pari tu arte, cer-
re fructu, aliorum delicta in tuae fra-
titatis medelam converte. Ubi alium
cidisse vides, illuc tu in glacie cautius
dem fige.

Scientia per propria pericula cardo-
rit; felix, quem aliena docent; sero
rfectionem assequetur, qui viam per
os errores velit discere. Iter per pe-
cula non potest esse sine periculo.

Nemo virtuti, minus prudentiae suæ
ere debet; exempla videat, brevior
c, tutiorque semita, quam qui negli-
, extra orbitam raptus temeritatis
e pœnas formidet.

8. AUGUSTI.

*usque ipsum prius approbet, tum fa-
ilè in aliorum mēntibus sui approba-
onem ingeret. S. Ignat. ibid.*

P̄t̄mus censor conscientia tua;
hæc videt, quæ aliorum oculis
conditæ sunt; si hæc te crimine om-
ib̄solvat, si laude dignum pronunciet,
fa-

facile reliquos approbatores inveni
illi suam omnes trāscribent sententia

Ut non facile latet ignis, quin
quo se prodat indicio; licet abditus
teat in penetralibus, vel calore, vel
moi sui notitiam facit: sic frustra e
mestica occuluntur vitia.

Habet conscientia próditores. Q
in corde arcanissimè credimus esse re
cita, yultus prodit, & oculus; in h
theatro se sistunt omnibus, etiam te pi
hibente, quæ si paro tegi maluisses.

Quisquis domi habet omnem l
láudis, seu censuræ apparatum, ex
vel beatus, vel infelix. Una proin
princeps tibi cura sit, ne tua te accu
conscientia. Hujus quotidie sensi
explora.

9. AUGUSTI.

*Ita agenda sunt omnia, ut quaesita la
ab actione procul absit; ejusmodi tam
sint, quæ justo reprehendi non possi
S. Ignat. ibid.*

IAudem querere vanitatis, obtin
re felicitatis, sed mereri virtutis
est, illa cùm in manu sit aliena, fatu
labor sit aucupari, hoc qui querit, set
per invenit. Huc conatus!

*Ita aurea sint opera tua, non inaurae
curae tibi sit; id est: sint, & non ap-
peant tantum bona; pretium mercan-
non emant; quod nec ab oculo,
judicio alieno poteris obtinere.
nia tua tecum portas.*

*Nihil adamanti decedit pretii, licet
gnaro minus aestimetur; tantum va-
quantum in se ponderat, domesticam
virtute dives. Illum laude dignum
se, qui in se uno ponit omnia.
Censuram oculorum vitare non pos-
us, arrogant hi super omnes judi-
n. Ita proinde agendum in publico,
nihil oculos subeat, nisi comptum,
numeris omnibus absolutum. Gra-
peccat, qui coram aliis.*

IC. AUGUSTI.

*Egra prius personæ habenda cogni-
, quidm te in ejus immittas amici-
m. S. Ignat. apud Rib.*

*UI mergi non vult, prius vadum
tentat, quam se, vel sua flumini
committat, bolide sibi viam pa-
ræstat, ne quâ optabat effugium,
eniat sepulchrum. Quot non sub-
sidis aquis latent charybdes!*

*Nullum est flumen humano corde
pro-*

profundius, latent hic plurima, ne
ullus tam perspicax oculus, qui ea di-
cernat; frustra hic fenestrari quæsi-
v. Momus. Optare poterat, non sperare.
Inscrutabile est cor hominis.

Ars tamen artem superat; est etiam
ad cordis arcana via, si non patula, pe-
rinias tamen eum penetratur. Produm
nempe se affectus, etiam inviti, & e-
actibus prospicit animus, ut vulpes e fo-
yea, dum se non putat observari.

Pretiosa res amicus, cautè tamen se
lige, donec eligas, ne dum adamanten
cupis, vitrum accipias; idem utriusque
color, sed quanto major in eo raritas
tantò major pretii diversitas. Nemo ti-
bi sit amicus, nisi optimus.

II. AUGUSTI.

*Heu! quantum non de libertate tantum,
sed & authoritate, nominisque exi-
stimatione amittit, qui munera accipit.*
S. Ignat. apud Rib.

Dum capit escam piseis, capitur,
& commutatione damnosâ plus
perdit, quam obtinuerit, verme poti-
tus, se amittit; nihil melior avari condi-
tio: munus accipit, & meliorem sui par-
tem, libertatem vendidit.

Villis genii est muneribus inhiare.
tercénarium hominum genus, nihil
it absque lucro; mens, quæ supra vul-
s se extulit, non ita terrenis affigitur,
honestum utili anteponat.

Illiud sane turpissimum, si ex spiri-
alibus questus fieret, cæque in avari-
è fomentum verterentur, quæ debe-
nt esse ejus extirpandæ instrumenta.
tamen, ut auri fulgor ita excæceret,
etiam æterna perituris servire co-
itur.

i hñc laboris tui mercedem accipis, nō
, quam expectes in futuro. Pro mo-
to perdis immensum. Non est hoc lu-
ri, sed perdere; pro re umbrā venari.

12. AUGUSTI.

c in affectu, in dejectione animi ve-
lementi quidquam statuendum; sed ubi
cesserit fervor, eligendum, quod ma-
tra ratio, non quæ impetus suaserit.
Ignat. de elect.

Eliberatio tantum in agendis re-
bus momentum habere debet,
quidquid sine hac suscipiatur; laude
eat, dum successus casui, non consi-
venit adscribendus. Hæc sola homi-
nab irrationali discerit.

Properare, & errare prorsus affinia sunt, cæcos canis parit cœtulos, quia festinatō. Repentina resolutio, ut facilis, ita parum utilis. Mala consiliaria est festinatio, nihil suadet moderatum.

Si deliberandum est diū, quod statuendum semel est in negotiis; quantō magis in illis locum habere debet consilium, quæ animam, quæ æternitatem spectant, ubi error facilior, difficilior, si ulla emendatio.

Multa docet vel ipsum tempus. Expecta; sæpe mora consilium dabit, quod à sapientissimo vix sperari potuisset. Dilata fieri, facta revocari non possunt.

13. AUGUSTI.

Ita componendus est homo interior, ut ex illo compostio promanet in exteriorum. S. Ignat ap. Nol.

Exterior hominis compostio nisi ab interna, velut radice, progerminet, fictioni prior est, quam modestia; quæ nec virtutis meretur elogium, nec habitura est constantiam.

Ut rotæ horologii, qui cursum teneant, exteriori se produnt indice, & ex hujus motu illarum noscitur constitutio

itutio; similem noscendi homines
am nobis indulxit natura.

Interior animi quies sibi, exterior
iis prodest; non ex integro dicendus
onus, nisi utraque societur: ex tali
uipe cōsortio, prēter recti cōscien-
tia, publica ædificatio prōmanat.

Thesaurus, quām diū reconditur, pā-
m est utilis; interior compositio, quām
u sola est, tibi, non aliis, exterior aliis,
in tibi prōdest: si verō hæc illius sit
la, & hæc, & illa tibi, & aliis æquæ
odest.

14. AUGUSTI.

*Iundum reformaturus à se ipso inci-
piat, secus oleum, ac operam perditu-
us. S. Ign.ap. Bart. l. 4. §. 36.*

NIC fuit, sic semper erit: curabuntur
superflua, semper necessaria negli-
ntur. Nævis alios omnibus liberare
agis, te fac ideam, ex qua, ubi perfe-
fuerit, ad universi reformationem
in transibis.

Si decimam curæ partem, quam im-
ndimus aliis, nobis applicuissemus,
am alii essemus! nunc quia potior ad
os cura, minor domi profectus, fortis
nul-

nullus; nec enim plūs ulli perfection
causa tribuit, quām ipsa possidat.

Vis docere alios? exemplis age; h
doce, quid fieri velis; tu primus di
cilem tibi te præbe discipulum, tu
spera plures. In aliena tantum falce
mittere, est multum metere, sed nihil
horrea inferie. Labor est, non utilitas

Imò, si à dictis recedant facta, nç
tantū non prodes auditoribus, sed noc
gravissimè: quia rem tantis exagger
tam encomiis, dum ipse panegyrista nu
gligis, ostendis factu impossibilem.

15. AUGUSTI.

*Si scelus proximi nimium evidens bot
mentis excusationem non admittit, ni
delinquentem, sed temptationis viole
tiam damna, cui, aut pejus, aut par
ter cessurus fuisses. S. Ignat. apud Bar
fol. 387.*

Compatiendum est ægro, non i
sultandum, cùm nescias, quod
fatum exspectet; quem hodie intactu
prateriit, cras ferire poterit casus, ha
obnoxii manemus, quāmdiu viatori
sumus.

Quoties hominis fragilitatem vide
tuae totidem vicibus te crede admoni

ut cautelam discas, non ut lapsum piciás. Sæpe gravior lapsus alieni temptus pœna fuit.

Dum catulus forte ictus gemit, timet; tu nec innocentiae præteritæ, nec tantum fide proposito, ut omnem cati metum ponas, præsumptio ista et. Si stellæ de cælo cadunt, quid spectationes? aliena vitia, tua sint do-genta.

Quis te alienorum dictorum, factio-
ne censorem constituit? quâ tibi
noritate judicis munus arrogas? plu-
nunc interpetes sunt, quam autho-
plures judices, quam rei; nisi in ho-
i numero judices ipsi, violatæ cha-
tis rei, conseantur.

16. AUGUSTI.

*curanda proximi salute autoritas
cessaria est, sed ea, quæ de vanâ illâ
indi autoritate nihil participet. S.
nat. apud eund.*

Aliud est fastus, aliud authoritas:
illum doctrina, nobilitas, honor,
que naturæ dona, hanc inculpatæ
norma, creant; quantum hæc ad
parum curam utilis; tam noxius
est.

Nec

Nec admirabili doctrinâ, nec insig
gradu, nec opibus, ad authoritate
opus est, sînè hoc sumptu comparari pe
test. Omnes ejus opes virtus sunt,
humilis animi demissio.

Grande supercilium plûs terret, quâ
affliciat, sui contemptum citius, quâ
affectum persuadet: sînè hoc irritus e
omnis conatus: non vincuntur animi
nisi se sponte dedant.

Cervix erecta, frons severa, host
argumenta sunt, non amici, opponet i
his animus citius, quâm submittat. No
est tutior ad corda hominum expugnar
dæ methodus, quâm rem agere cunicu
lis; astabili submissioni cedût penetralia;
que fastui mille seris occlusissent.

17. AUGUSTI.

*Ab omni quidem pertinacia procul est
rei benecepta tamen ita insiste, ne tur
pi fugâ, aut quasi desperatione fatig
cas. S. Ignat. Ibid.*

UT perseverantia laudatur in bonis
itâ meliora cœpisse consilia, vi
tuperari non debet; nec enim à cognit
errore recedere, levitas est, sed in me
lius translati animi indicium.

Grandis arrogantiæ, imò stultæ pe
severæ

erantia est ita pertinax consilii se-
liniti tenacitas, ut, quod dixit, qua-
inque sit, fixum, ratumque manere
et errorēmque excusare mālit, quām
tare.

Quis ita perspicax unquam fuit, ut
dat nec sibi, nec aliis meliora un-
ūm incidere potuisse, quām quod se-
statuit, nullum se prudentiorem
dere factus est, an māltia inaudita?
iētis enim est cum re mutare con-
m.

Cum duro adeo capite durissimum
gere, apud quem nec ratio illa pon-
nec consilium, quod domi suae na-
non sit, locum invenire? Quod sa-
prior quisque est, tantō est rationi
quentior.

18. AUGUSTI.

*um interest, si ināndo negligenter
vias; hoc verò intolerabile est, Deo
n negligētia servire. Sanct. Ignat.
id Maff.*

Eglectim servire Principi con-
temptus est, non obsequium,
in relatum pro mercede, non
num: quantum enim operi debito
dit negligētiae, tantum aestimatio-

Ex. vis

nis erga dominum defecisse ostendi

Deo servire posse, gratia censeri
bet non obvia, iis hæc datur,
beatae destinavit, æternitati Deus,
sitam frigide respondeas, periculur
bi facis, ne amittas; gratiam mer
perdere qui non æstimat.

Suos mundus servos fumo,
Deus, remuneratur; quam dispar
miam, tantum inter hujus, illiusque
sequi executionem debet esse ir
vallum. Pudendum est, magis
pro momentaneis sollicitos esse, q
æternis!

Cui magis debita est sollicitudo, q
virtuti? cui magis cura obnoxia, q
omnia curanti? neglexisse omnia, a
vitium non est, ut laudabile esse
sit; in virtutis vero studio negligen
titisse, inexcusabile manet.

19. AUGUSTI.

Rarus foret, qui defectus suos unde
que agnoscere, nisi Deus ei spec
ter revularet. S. Ign. ap. Mart.

PESSIMA infirmi constitutio est,
ægritudinem, quā maxime lab
minimē sentit. Ut gratulandum illi
qui se ægrum sentit, ita vita sua vi

itatis est. Uterque curam anhelat; sem habet emendationis.

gnata nobis cæcitas est. Ut vultus suos nemo videt, ita nec nævoss, subtilia nempe nunc vitia sunt, ut in melior oculus ea ægrè discernantur.

arum habet ingenii, qui errata sua fare non sciat; artent hanc sine mādo parvuli nōrunt; si excusari facile possint, possunt colorari; pulchra idinā, speciosa pallia præfigere, osūm non est.

mōr proprius in Orbe domīnatūm, ac tanto glaucomate oculos inuit omnia, quæ propria sunt, sanisse videantur; facile corrigerentur, sed quia latent ignota, radigunt.

26. AUGUSTI.

harum curatores nulla re magis, in spiritu ḛgent, ne, dum aliorum tēm cutant, de sua periclitentur. S. apud Rib. l. 7. c. 17.

Ulti dyūm pastores non harum commoda, sed lac earum, & läuerunt, non ut æternū illæ, sed oraliter ipsi vivant. Quid à hēgōtiato.

tinxoribus, isti, quid à mercenariis diferant? discerne.

Qui servit altari, ut inde vivat, faret tolerabile; sed ex altari fastum alere, favore vanitatem, nutrire sceler hoc est Christi patrimonium prodiger hoc est furari de altari.

Oves, non spiritum curare, est pardere; & illas non lauerari. Pauci fiunt conversiones, quia rari sunt bona pastores, quod verbis ædificant, mabus destruunt, plus scandali his præberi quam ædificationis.

Vocatio pro cura animarum vocis debet ad censuram; si querendi victus accipiendi proventus, fugiendi laboi causâ suscipitur, corpori providet, animam prodigit. Sic cæci fiunt duces eorum, & quid modò?

2. II. AUGUSTI.

Nato, & volo non habitant in hac dom S. Ign. apud Bart. l. 3. n. 27.

In templo pacis locum habere ne possunt turbatores, quidquid quietem turbat, à voluntate venit; hæc untenet imperium, perpes ibi bellum, in spes ulla pacis, donec illa in ordine dirigatur. **L**itigii iustitia aliquatenus p

Primum inter relinquenda voluntas
st; si sequeris hanc, Christum non as-
sequeris; nullus nobis, nullus cœtui re-
gioſo major hæc hostis; hæc si exulet,
mnis superata est difficultas.

Nec velle quidquam, nec nolle, bea-
tum facit; hoc affecitus curas omnes
oblitus. Supra metum est, nihil ei triste,
lirum nihil occurrere potest. Sic in
elo beati vivunt, nihil appetunt, nihil
fugiunt; en cœlum ante cœlum!

Non est certior ad cœlum via, quam
ne voluntate; hanc si ponis, omnis ti-
actio, motus omnis in meritum abit.
Uot passus, tot facis ad cœlū, gradus.
on-itur sic ad cœlum, sed curritur.

22. AUGUSTI.

*corpus valedictoriis pretextu mole-
tiam queritur, non est audiendum spe-
lberationis, sed mutatione aequalis mo-
estie elidendum. S. Ignat. apud Bart. l.
fol. 218.*

Scuta vulpes sensualitas, ut mo-
lestiam fugiat, simulat ægritudi-
ni. Grave argumentum, si amor pro-
ius ferat sententiam, exulabit morti-
atio, vivet sensualitas, sed & vitia
in caiveht.

Qui

Qui propter Deum reliquit omnia
nec valetudini adeo scrupulose adi-
rebit, ut remota hujus pericula præ a-
mœ damnis timeat, nisi virtutem en-
ri, sensualitatem dominari velit.

Sanum te volo, non delicatum. S-
tam innoxia mortificationem gene-
ut nullum in his valetudini sit peri-
lum; à quibus nec molestiæ minus,
meriti expectare queas.

Qui cuticulam fovent, citius mori-
cur; qui duris assuescunt, constan-
durant; emollit artus indulgentia. Q-
uitia, tot corporum sunt carnifices; q-
virtutes, tot vitæ sunt custodes, Vis-
se longævus? virtuti stude.

23. AUGUSTI.

Cum sæcularibus præstat manè de re
ad salutem pertinentibus, profana
meridiem tractare. S. Ignat. ap. R.

Aurora non Musis tantum se-
spiritualibus amica, aurea hi-
specie non distracta, non implexa
gotiis, & admittit facilius, & reti-
doctrinam tenacius. Prima primis
tribuuntur.

Facilius manè contra naturam
gnatur, cum sola agendum est volu-

post meridiem multiplicantur hos, Bacchus, & Ceres vicia evocant, edia & concupiscentia classicum insunt. Quis Hercules contra tot?

Quanta matutinum inter, & pomelianum tempus hominis mutationi magnus, meridie leo; manè pietatem, ne totus martem spirat; scilicet passibus robur à cibò venit, recalcitratus opime taginatus.

Præparandus mane est animus, & ntra tela omnia muniendus, ne quæ subsequam diem pestis afflet, prævativa impeditat medicina. Si mane ponas aciem, non est quæd hostem reas.

24. AUGUSTI.

opter aliqueni abusum, nihil quod ex malum non sit, est abolendum; alias agnis divine glorie incrementis via accluderetur. S. Ignat. ap. Gonz: de am. in M. S.

Nihil tam sanctum, quo malus male uti non possit, vel casu, vel lo; ut nec flos illus tam innocens, quo araneus non sugat venenum; floris tamen araneus, nec rei premabus tollit.

In-

Innocua sunt creaturæ, quas re-
inclusamus; non illæ, sed sequitur ea
usus nos in cœta deli præcipitat. Et
num bonum est, & gladius, licet
in alienam, illo tuam in perniciem
ati possis.

Si mali omnis occasionem tolli
velit, tollenda erunt omnia, cum
nibus partem in utramque uti, vel
ti possimus. Quid dñini litteris m
sacrum? & quot ex illis male intelli
natæ sunt hæreses?

Nihil omni ex parte perfectum. C
ita omnia sunt nævis obnoxia; illa
tenda tunt optima, quæ paucissi
Etiam sol facit umbras, non ideo
scribendus à publico.

25. AUGUSTI.

Plus ad animarum curam facit u
sanctitatis cum præclarâ sanitate
poris, quam præclara sanctitas u
sanctitatis. S. Ign. ap. Lyræ. f. 353.

MAgnum Ascetam inter, & A
stolum discrimer intercedit:
licet ægrotus muneris sui partes ex
omnes, iste nec attingit. Totum i
officium ad intrâ, hujus ad extra fert
Quod gladius sine capulo, hoc

(55).

est absque viribus, neuter, quod efficit. Magnus animus sine corporalitudine corpus est sine manu; dus facit, munus non exercet.

anitas te conservat, sed aliis protut non sibi, sed aliis vivit; sic non sed aliis suam fovet sanitatem, sine magnus licet sanctus foret, nullus Apostolus.

à tamen curanda sanitas, ne officiatitati. Sæpe nihil magis officit sanitati, quam nimia cura sanitatis, cuperætextu vivunt vitia, palliantur ones. Hæc sanitas non adjuvat, sed pessumdat.

26. AUGUSTI.

uitne te Deus in mundo, ut hic vi-
es, quasi cælum, & infernus non
t? vel salvari res est tam facilis, ut
inecurare quidem sit opus? S. Ign.
st. ad Eccles.

EU! quam crassâ æternorum in-
curia laborat Orbis, vivitur ut
ur; quasi nunquam morituri, futu-
n immemores vivimus, quasi nul-
fset vel vindex scelerum, vel mé-
um remunerator.

celera nempe ita lumen rationis
elici-

elidunt, & ita dēnsā caligine passio intellectum obruit, ut de æternis cogita vel tædeat maximè, vel inimicè profensum omnem elidente acedia.

Catholicos nos dicimus nomine, miribus negamus, atheis, imo animalib propiores, quia tot in sensu, cum homini sublime natura dederit, cœlui que tueri jusserrit, ut quod, quæve redendum sit, edoceret.

O quam sero sapientisti! Ergo eravimus! sed pœnitentia sera vix est vera; longioris votum est vitae, non meliris; ita vive, ne te pœniteat, sic age, nec mori timeas, nec vivere erubescas.

27. AUGUSTI.

Si nunc moriendum foret quid nobis fit? quam rationem opum gratiarum tot, sociorum per te. periturorum debitis? S. Ignat. ad eundem.

IN felix, qui tum primum inire ratines cogitat, cum abeundum est Mors infestat ex insidiis, repente obruet; Deus, qui hodie veniam offerat crastinum non promisit.

Talis ducenda est vita, quæ perpetuis ad mortem preparatio, nihil eo differendum, ubi conatus nihil proficiuntur.

nota nobis suprēma est vitæ hora, ut illa non stemus accinctū.

Motteim tanquam rem procul à nosdilectam cogitamus, cùm à tergo iniat, & sine muneris, sine ætatis dissimine, nihil minus opinantem tollat iedio.

Qui bene vult mori, nunc mori iniat, omnia quotidie ad mortem disiat, ubi fata instant, vires, sensus, via deficiunt, & nihil minus sit, in quod eò distulisti. Justa Dei pœnitut qui noluit, dum posset, non possum vellet.

28. AUGUSTI.

n metum omnem tollit dæmon, ne cass, nunc auget, ut cedas, utrumque inciem tuam. S. Ign. apud Nol.

Erisipellis artifex! dum tentat, delicti magnitudinem auget, ut inerationem inducat. Sic mille ar-
i magister nobis illudit.

Innocentia hactenus acta solatii tibi eria sit, non præsidentia; nullus non cens fuit, qui nunc ardet in inferion esse, sed manus innocentem, et absolvit.

Ovit tentator Stygius, animæ pre-
sum,

dum, pro qua tam sollicitus est o
nenda. Nisi pretiosa foret, orexi
non moveret. Pudeat nos socordiae
stræ, dum minus pro salvanda, quam
perdenda anima, solliciti sumus.

Quo thesaurus major, eò potior
custodia. Æterna est anima, pro
cœlum pugnat, & infernus; timor ei
præsentia æquo gradu officiunt;
dia tenenda est via, ut nec spes met
excludat, nec metus à spe discedat.

29. AUGUSTI.

*Nunquam contradicere debes cuiqu
sive cum ratione, sive contra: sen
verò complecti, quod aliis probatur.
Ign. ap. Lyræ in antelög.*

Flamma augetur irritata flab
tantèque consurgit altius, qua
hæc vehementior ursinat, non sopi
da, nisi aura omnis vehementior arc
tur. Taciturnitate tua os æmuli si
labis.

Opinio tua te pungit, non dens
tus: nemo lœditur, nisi à se ipso; si
nus non admittas, omnes omnium i
clisisti. Ut in molli frangitur impe
ità si parato excipias animo, con
omnes infregisti.

Imbellis animi est ad omnem sensum
inmoveiri; fortior dissimulare novit,
et in usum convertere; si enim læda-
bitur, aut probationem virtutis credit, aut
nam delicti patitur.

Facillimum est a pessimis male au-
get; nemo illis credit, nisi tu, multum
culpando, umbram tibi facies. Tace,
isti. Dissidiis nihil proficitur, chari-
læditur, & veritas non elucescit.

30. AUGUSTI.

Iod in libris infectum est veneno, lon-
ssime serpit, nisi principiis occur-
ritur. S. Ign. ap. Rib. l. 5. c. 10.

Nfelix calamus! tot calamitatum au-
thor. Illud inter mala tua pessimum,
sed non sit medicabile. Littera scripta
net, transit per manus, saecula integra-
cit, & omnibus, & semper, nocet.

Venena cætera vires tandem amit-
tunt, illa quæ libris committuntur aco-
do, semper durant, in distans agunt,
ad locum, quo scripti author non po-
nit, malum penetrat.

Tuo tu calamo legem statue: nihil
inbris dignum inde promanet, quo
cens oculus offendendi possit, vel ut
ustos calami alieni abortus partu-

meliōri confundas. Scribe, quæ legētibus prosint.

Venena auro illita nihilominus nō cent. Eruditio inter sordes veneno iūfectas quæsita doctiorem te facit, se & scelestum. Non leguntur hæc impiè, nolentibus pariter se affricat malum. Fugisse, viciſſe est.

31. AUGUSTI.

Commodis suis implicitos non convenie de animæ rebus statim adoriri, quo foret bānum sine esca, & illicius jūdere. S. Ign. ap. Bart. l. 4. n. 20.

Ignūm illīco flammam concipiū siccatur primū, suis dein cali gradibus, ità per intervalla disponitū ut ignem ul̄tro appetat, cui virib⁹ priūs omnibus restiterat: ità blandè irducendus ad ea animus, a quibus naturā horret.

De nullius conversione dubitandum; quidlibet fieri potest ē quolibet modo: p̄nas facere noveris dispositio-nes. Hæc summa rei est, ut amicos tristandi modus te non destituat.

Repentinæ mutationes Dei opus sunt non hominum; nos sensim, & per gradus operari ars docet, & natura: tenti-

viter, quasi per cuniculos, amicè
ciculum aggredere, brevi à terrenis
eternorum amore trahes.

Si primus non succedat iestus, loga-
ritate opus erit, importunitatem ca-
quem gutta sensim absque tumultu
ans cavabit lapidem, impetus fre-
tēt.

i. SEPTEMBRIS.

*i eximiā virtute, licet tenui adjuvan-
s proximos doctrinā, suis eloquentē
ncionantur, vel aspectu sui validius
rsuadent probitatem, quām possent
cendi peritiā quām maximē instructi.*

Ign. apud Bart. f. 588.

Lia verbositas est, alia animorum
regina eloquentia. Sermocinato-
innumerī, pauci animorum Domi-
nia multi, quæ dicenda sunt, cūrānt;
et agēnda sint, minus solliciti.
Verba volant, cor non feriunt, nisi
idū suīmant à virtute; hanc aliis sua-
e qui volet, sibi prius persuadeat,
sinefficax cadet oratio; murmur, &
pitum tiebit, non animos.

Eudicra sunt vulgi iudicia optimos
prædicat concionatores, qui verbo-
imi, quibus promptum semper af-
fluit

fluit orationis flumen, quasi verius
plausu hominum, non animoru[m] mot
de illis statuendum foret judicium.

Facilius est morum sanctitate depr
vatos populi mores emendare, quam
è mille cathedris virtute[m] doceas. Pr
nius est errare naturam, quam populu[m]
à majorum moribus discedere.

2. SEPTEMBRIS.

*Si parum domiti naturae impetus verb
factave à nobis frequenter excutit
ab eo, quod profitemur, aliena; tā
diu sunt durius castigandi, dum not
obtemperent. S. Igrl. vit. l. 3. f. 218.*

TAM diu catenis illigandæ sunt f
ræ, dum plenè mitescant, ut ni
cere non amplius sciant: par animal
appetitus compescat, rigor, plura seci
tibi, & aliis damna inferent.

Quam diu vivimus, hostes domi al
mus: sopitus est, non extictus igni
qui latet sub cinere, modicæ opus e
stupâ, & in flammarum erumpens luci
lentum se ostendet.

Facile ad naturam redeunt, quæ c
ures videbantur feræ; plus tamen hi
quam innatis affectibus fidei; citius h
etiar

m ubi mortificati credebantur, su-
m sumunt, & certius nocent.

Qui tutus esse vult a vulnera, in ar-
vivat, nec noctu his, nec die careat,
il perpetuus; nec enim hostes nobis
estis esse cessabunt, donec iis mors
em indixerit in sepulchro.

3. SEPTEMBRIS.

omnibus opta cognosci, tam intus,
iam foris. S. Ign. ap. Lyr. in ant.

Iomo publico natus, in publici
utilitatem vocatus, latere nou-
et; hoc enim esset, lumen modio-
elire. Quid prodesset aurum, si
ntium cavernis abditum hæreret in-
nitum?

gnis, ubique est luce, & calore
prodit, prodesse petit omnibus, se
d offert. Imago sit Apostoli, ut, ubi-
que agit, exempli primùm luce, tum
trinæ sanctioris calore innotescat.
Lucifugæ, qui oculos, & notitiam
unt, plerumque sunt filii tenebra-
, raro tales optimi. Sol aspici non
etur, imo diem accendit, ut aspi cia-
Semper in publico se theatro spe-
ilem facit.

4. SEPTEMBRIS.

Ne sis communis omnibus, neque familiaris; sed consule spiritum, ad quietem magis impellat. S. Ign. ibid.

Notus cunctis esse potes, amicu paucioribus; familiaris esto nemini. Contemnitur ex facili, & vilescit quod obvium, & quotidianum. Major longinquio reverentia.

Liber lectione exhaustus seponitur. Semper aliquid reserva, quod alius a sperare possit, nec totum te sinas es hauriri. Sint semper aliqua post sipari, quæ sui desiderium excitare possint.

Oracula sumuntur ex abdito, majoribus fides. Quæ omnibus prostani semper ad manum, minus pretiosa cei sentur; frequentia minuit pretium, at get raritas.

Ita cum proximo, sicut cum igr versandum; nec nimirum propè, nec nimirum remotè consistendum; si proximus accedas, comburēris, si procul recedas, frigebis.

5. SEPTEMBRIS.

Desidera stultus haberi ab omnibus, i sapiens habearis a Deo. S. Ignat. apud Lyræ ibid.

Lia iudicia Dei, alia hominum;
 & ea frequentissimè prorsus optata! homines ex iis, quæ sub oculos int, iudicant; Deus autem intuetur & quæ stulta sunt mundi præeligit. arum interest, quid de te homines iant. Horum discursus, & sensa perhabenda, ac stridores culicum, autiarum è suo cæno coaxationes cœcurant, ob quas cursum non mutat. Iudicium porco charius sit, quam quodd sordes præ margaritis net: nec harum pretio, nec illarum ori quidpiam detrahit. Non quid, quis te judicet, cura. alis es, tantusque manebis, qualis, iancus coram Deo es. Hujus iudicatura vel stabit, vel cadet causa, cùprobationem habitâ, Orbis unifannas securus ride.

6. SEPTEMBRIS.
*nus parendi modus est, ut okedieu-
 lacritate, nec imperii summi neces-
 em, nec mandati denunciationem
 est. S. Ign. in Test.
 titum parere, pigrorum est anima-
 um, quæ stimulis egent, parum
 tientibus, nisi post verba etiam-*

verberibus urgeantur. Nobilior indo
facilius movetur.

Ut qui citò dat, bis dedisse, ita,
citò obedit, bis obedivisse censend
geminum olim præmium exspect
unam obedientia, promptitudo alter
ejus vertici coronam imponet.

Amor, & mora litteris nihil, re p
rimūm differunt; ubi enim mora,
nec imperantis amor est, nec imper:
Nescit amor moras; ubi amat, si
difficultate paretur.

Nec sentitur onus, quod libenter f
tur; pertinacia est, quæ sibi, & aliis g
vis, tedium movet. Dura nempe se
riores iactus exspectant, ut statione,
sententiâ suâ moveantur.

7. SEPTEMBRIS.

*Errores quād primum tollere dēbet
perior, ne si semel, iterāmve connive
mos in legem transeat. S. Ign. ap. Ba-*

Herbæ noxiæ, nisi statim tollant
illico se propagant; mala ce
rius multiplicantur; impunitas dic
tiam parit; dum parcit reo, innocentil
nocet; scut qui contagionem, cùm i
test, non tollit.

Vis exempli pessima est in malis. Iura hominum aliud in malum proris non est, quod his irritetur, sponte rapitur in omne nefas. Ubi deest r, quodlibet, licere credit.

Nemo solus vult esse malus; socium rit, quem ut inveniat non unum, à opus adhortatione; sufficit exempli, quod si fuerit impunitum, omnione potentiū persuadet sequelam. Extraneis facilius invenietur bec tor, quam corrector; animadver solū erga charos fit, liberalitas n ad inimicos se extendit, castiga olūm ad amicos; quos amas, nūl s, vitii tolera.

8. SEPTEMBRIS:

e te ipsum: si enim te viceris splen- iorem in celo, quād alii, qui mitio- unt ingenio, coronam adipisceris. gnat. ad Edmund. Auger.

UT vincendum, aut succumben dum tibi est; potentior tibi hos, quam Xerxis exercitus; tu dif- fortis expugnatū quovis præsidio. t expugnatores urbium se vincere verunt?

Iantō nobilior mens est faxo, eō hauc

Hanc præillo expugnare gloriösus; ana victoria bestium domat corpora non animos; victoria vero sui ipsi superat mundo, cœloque superiori animum.

Naturam non accusa; si alia est, quæ optares, te ipsum argue; cur non me rem efforas? Non poterat fieri, primum efficeres, potest nunc, ut irias. Nulla est tam pervicax, quæ correctionem recusat.

Felicius te crederes, si naturam eligere potuisses; potes nunc longè secundum nondum vitam expectus, optione fortuitæ egisses; nunc post experientiam prudentior erit defectus, ubi probasti: sagacius consilium est periculum.

9. SEPTEMBRIS.

Asperitas in eos qui imbecille virtus sunt, minimè adhibenda, ne mali minus nascitura inde dissidentia parquam exspectari possit de reprehene acerba boni. S. Ignat. apud Bai. 3. n. 36.

Correctionis finis emendatio ultra hanc qui premit, non est ter; quid correcio juvat, quæ obli-

ii potius, quam emendationi servit
rectionis importunitas, pejores facit.
Quæ imbecilla sunt, nec firmam ad-
c radicem egerunt, asperior aura ta-
evertit: seri dein solis calores, sc-
epidi Zephyri blanditiae non revo-
unt ad virorem.

Quis adeo impudens? ut Judicis be-
nitate non moveatur, dum poena
merchatur, loco, clementiam ex-
tut: errori dolorem, & ipse sub-
iicit; quid pluribus opus?

Mansuetudine correctionis rei amo-
Judeus promeretur: fiet proinde, ut
ores vitet, ne amato displiceat. Hæc
a certior est vitiorum excipatio.

10. SEPTEMBRIS.

*tra quotidianas demonis insidias
rest, quotidianas statim horis agere
ilia, in se descendere, dicta omnia,
ta, & cogitatus coram Deo diligen-
ime reputare. S. Ignat. apud Lyr.
2. cap. 6.*

Uotidiana olitoris diligentia egre-
hortus, ut in suo decore conser-
vetur: si non obseruentur in dies
læ, folia brevi pro floribus, zizania
ruibibus alieni.

Non satls est, bonum semen si
nasse, nisi inutiles extirpentur he
prima spes omnis in herba inter
suffocabitur à noxiis. Labor sine
gentia parum prodest.

Hostis noster semper vigilat in
nostra indefessus, id maximè ter
observat, quo minimè observatur.
culum sua spargit semina, ut non
teant, nisi oculo valde perspicaci.
vigilia tanta vigilias petit?

Si dormis, male thesaurum tibi
ditum custodis; innocentia tua ger
est, cui orcus insidiatur. Nullis par
cium est vigiliis, ut servetur; hac tu
netà cælum emes, quō nulla seci
via laetèa.

II. SEPTEMBRIS.

*Si quid in crastinum per te sponsur
id bodierno potius persolvatur, q
differatur. S. Ignat. apud Orlar*

I. 3. c. 49. v. 1. p. 20. v. 20.
Libertate nihil pretiosius; quāt
debes, ligatus es, grave hoc
culum, & captivitate corporis nihil
nūs molestum. Non promitte proi
niſi ea, quæ celerrimè præstare po
Facilius & justò liberalior pro

quæ prudentiæ partus est. Pericula
in exponit, qui non considerat,
nata promissi executioni obstat pos-
sunt, si hæc deficiat, vacillat illa.

Celer executio geminat favorem, fir-
midem, liberat sollicitudine, danti
or, & accipienti: huic, ut concepta
illi, ut contractâ obligatione cele-
absolvatur.

In homini promissa cadunt in debi-
, tanto amplius crescit obligatio,
itò dignior est, cui quidpiam spo-
fisti. Dissipat Deo tarda, & in-
ulta promissio, vel omittit vota,
implete.

12. SEPTEMBRIS.

*uis in populari commercio Princi-
, & Magistratus particulatim re-
bendit, plus damni & scandali ge-
at, quam ponat remedii. S. Ignat.
id Rib. 1. 5.*

Opulus naturâ suâ Magistratibus
parum est affectus, suspicionibus
r, quibus si oleum affundas, quid,
cominane incendium timere pos-
tuod populari nullum periculosius,
erit utrum facilius, nec ullum
is sopitur.

Sputum, quod in cœlum jacit, ut
cidit in faciem jacentis. Inconsult
eos mittitur censura, quorum, ut lo-
sunt ad audiendum aures, ita grave
feriendum manus. Potentes ægre se-
gi sinunt impunè.

Quis te Judicem constituit? Si
male ultra crepidam fert sententiam.
Sæpe judicamus, quæ nescimus. In-
to positi plura vident: si nos rerum
fas cognosceremus, quantum juc
nostra damna remus!

Calumniari in nullum licet, min-
in Magistratus. Reverentia illis d-
tur, & obsequium. Dei vices in t-
agunt. Statuta, & leges, non ut al-
fed ut à Deo latæ, sunt habendæ.

13. SEPTEMBRIS.

*Agenda prævidere, & acta in cœsu-
vocare, sunt fidissimæ recte agendæ
gulæ. S. Ign. apud Martin.*

Bifrons Janus recte agendi, ut i-
bolum tibi est, ita sit: & reg-
futura prævidere, præterita revi-
ut eonsuecas; ex præteritis futura
signetur, & futuris præterita, er-
dentur.

Fecisse non est sat. Quomodo?

um sit? revocandum ad examen. Nullus
tertior est magister usu. Ideo facili-
pus, quod præ manibus habes, illam
spicis, ex amissi rem conficies.

mpetus nihil rectè facit, & si quid
videtur factum, casus est, non pru-
bia; properare, & errare affinia sunt.
no tam sapiens, qui ante opus præ-
ire modum, media, finem, non de-
bet.

Ne te sinè censura sine vivere; vide
m hactenus actam, diem vide præ-
sum, videbis, unde melior fias; si
eactus es? adde plura. Lena: si secus?
ris compensa;

14. SEPTEMBRIS.

*se errasse comperit, non cadat ani-
etiam errores profundit ad sanitatem.*
Ign. apud P. Lud. de Cam.

On unus Antæus post lapsum sur-
rexit à terra fortior; saepè accidit,
ssa fracta, si rite coalescant, & soli-
tur, iis firmiora sint, quæ integra
permanerunt. Sic fit è veneno me-
ta.

Bonus & utilis Magister est error:
ros dedocet: Semel qui nocuit,
per prodest, uno à multis malis præ-
servat.

(74).

servat. Cautum reddit, ut semel in
cie lapsus, firmorem post hac pe-
figat.

Si nunquam errassemus, nescirem
quid simus? quid possimus? Error
gilitatis est speculum; facit, ut qui
funditus ruitur fueramus, post ha-
mus oculati. Melior est humilis pa-
tens, quam superbus innocens.

Conscientia delicti justificatio
peperit publicano, parit omnibus
militatem, parit ad Deum refugi
facit ut superabundet gratia, ubi al-
davit delictum.

15. SEPTEMBRIS.

*Nec corporis, nec passionum morti-
tio differenda est in senium, quod &
certum est, & severitatem non pat-*
S. Ign. apud Nolar.

Quod juvenis negligit, des-
senex: nec artem, nec virtutem
capularis imbibet, quam vi-
nui labro impubes mutavit. Lassae
fracta valetudo, corpus exhaustum
robur labori, nec spiritus dilige-
suppeditabunt.

Si sponte suâ subsidit incendiu-
rotina est aquarum asfusio: primæ

occurrentiam erat. Quod illa uox
seu corporis, seu letatis, non ca-
laus tua non est, sed naturæ. Amur-
ammam non aliit, nisi pertenuem,
ibscuram.

Ibi te deseruerint vitiæ, ubi morbis
festum corpus petulantiam posue-
nitus est, quod castiges. Nolle pec-
candum non amplius possis, & velle
præstare, quæ non amplius vales,
est meriti? Extrema via! facies

longum passio totâ vitâ tenuit im-
um, non amplius idem ponet in
rumpetur citius, quam deserat
o, qui teneris ab annis vitio af-
t. Ut vixit juvenis, ita vivet senior,
orientur.

16. SEPTEMBRIS.

*& homines, & rationes omnes sua-
nt, nulli negotio dandum est ini-
ti, nisi prius Deus per preces consu-
r. S. Ign. apud Lyræ.*

B origine pendet finis; dimidium
facti, qui bene cœpit habet; bo-
perari principium non potest, ni-
eo ducatur, qui rerum omnium
pium est, & finis.

(76)

Si incipis, perfecte incipe; affines enim suis initiis plerumque sunt fines, ab rora reliquæ diei statum præfigere quodtidianum est. Sic initia futurorum sive prognostica, ut flores fructuum.

Ubi cæcus cæcum ducit, ambo e in ruinam; humanæ rationes cæcæ si quis sua iis tutè confidat? Nemo basi stat firmior, qui humano conducitur, inititur super arundine; cum labili.

Si prima in suscipiendis negotiis erra Deus est, tum omnia ibunt secundum ubi ab hac pharœ navis deviat, naugium exspectet. Portum, quem desibat, non attinget.

17. SEPTEMBRIS:

Meditatio, & cum Deo communite liberæ naturæ vires stringit, & iustus frenat. S. Ign. ap. Lyra.

Domantur leones, mitescunt grides, ferrum flectitur; vis est, quæ domare hominem potest. Ars in hoc, & natura deficit. Oralibus debetur gloria, quod si anima domina, sola hos, quod vult inflecti

Ut à radi, ac informi gleba formata purissimum effluit aurum,

ea mole ignis beneficio crystallus.
atur: sic terrenus, & animalis ho-
rationem depuratus in alium com-
atur.

i pauci sunt mortificati, pauci Dei
itu pleni, non divinæ adscribendum
illiberalitati; sed quia pauci sunt,
næ per orationem conjunctionis
ntes.

Oratio schola est, inde hauritur spi-
s, corrigitur natura, inolita frangi-
consuetudo, accenditur teor, di-
ut virtus. Utinam multos numeret
ipulos!

18. SEPTEMBRIS.

*vis in amore profcere, l quere de amo-
. Ut enim flammam ventus, sic pia-
lloquia suscitant charitatem. S. Ign.
oist. 15. Ap. 1543. datâ.*

E dilecto nunquam satis cogita-
tur, nec dicitur: qui tacet, non
vit; de eo, qui diligitur, nec materia
uendi deest, nec voluntas. Hæc elo-
ntia non arte docetur, sed naturâ.
Ex abundantia cordis os loquitur.
An parum ignis in sinu abscondi, aut
or cinnami celari, tam parum amor

recondi potest. Ut ille calore, iste
tre, sic affectus per os se exerit.

Anor omnium quidem artium
gister est, maximè tamen eloquen-
tius esse nescit, bene conscius,
ignem sine folle facile in foco, sic
que mutua renovatione affectus inde
de frigescere.

Loquere iuvenis, ut noscam
quem vitrum liquorem contineat, o-
re prodit. Profanus, & pius sermo i-
stuant de tuo, qualis sit, animo sente-
tiā.

19. SEPTEMBRIS.

*Volenti nihil difficile, maximè ex i-
quæ fieri debent ex amore. S. Ign
ad Garz.*

Invenies in quolibet vitæ genere c-
licias, si velis; quidquid enim an-
toris rebus inesse dicimus, non facim
innocentes illæ, naturaque suâ facil
forent, nisi fuga, & aversio nostra fa-
ceret acerbias.

In laboris condimentum natura ne-
bis amorem dedit. Quantum benefi-
cium! cum hoc nihil tam durum eri-
ti quo non amans animus solatum i-
veniat.

Ut nobilis artifex in omni materia
in artem exercere novit; ita quam-
ique fortunam accipiat amans, eā in
commoda uti sciet. Nulla ei poten-
tia grata esse, amando faciet gra-
simam.

Dicimus amare, nec supererit, quod
midemus. Hac arte animus ad dif-
filia se præparet. Sine suspicione Ma-
re invulnerabilis amando fies. Nec fa-
cius ullum, neque certius laboris, &
ficiuum remedium.

20. SEPTEMBRIS.

*ui Deum habet, cùm hic sine sua vo-
untate perdi non possit, nihil ei triste-
ccidere potest: quidquid enim doloris
fit, oritur ex amissio, vel amittendo bo-
o. S. Ignat. Ep. 20. Jan. 1554. data.*

Te tenebras non metuit, qui so-
lem habet ad nutum, ita nihil est
ali, formidare quod possit, qui bonum
ud habet, in quo sunt omnia bona,
od excludit omne malum.

Una cura sit thesauri hujus custodia,
ie que nihil sunt omnia, nisi vel ca-
nitas, vel somnia. Hunc servando,
hil est, quod perdere possimus, nihil,
od desiderare.

In hoc felicissimi, quod thesaui
hunc eripere nemo nobis possit, r
consciis, nisi volentibus; illius fœde
æterna sunt, perpetua possessio, t
nos ultrò eo velimus abdicare.

Stultus mercator, qui gemmam i
vitro, aurum commutat pro scoria,
quā dignus amentia, qui bonum infi
tum pro voluptatis guttā bonum om̄i
pro nihilo, prodigit? Heu! quām m̄
ti sunt ita fatui.

21. SEPTEMBRIS.

*Dum illis servio, qui sunt servi Domini mei, censeo me Dominō ipsi ob
quiūm præstare. S. Ignat. Epistol.
Joan. Avila.*

UT contumelia, sic & gratia ser
præstata redundat in dominu
Quod unī ex minimis meis fecistis, i
hi fecistis. Nostri magnus ille Dor
nus non eget obsequii; bonitas illius
cit, ut servo præstitum, tanquam i
acceptet.

Dei servorum persecutores raro c
felices, illos; qui tangit, pupillam lac
Domini, dicentis: Nolite tangere Ch
stos meos. Herum injuriam non d
sinit impunitam.

Am

Amici Dei sunt; vel hoc nomine, int̄im possint, ostendunt. Sedebunt ulti Judices, in eos laturi sententiam, uibus nunc contemptum patiuntur. gerunt illi honores, quos forte amores consecuti fuissent, vel ideo in ibus digni.

Qui divino addictos servitio vilidunt, in quo peccant, justo Dei iacio punientur, ut eorum operae nēā egerent maximē, in agone deuantur.

22. SEPTEMBRIS.

primas nobis Deus gratias ultrō largiretur, nisi perversa nostra voluntas liberalitati ejus obicem poneret. S. Ign. oud Bart.

Uem solis radii non illuminant, sibi imputet; cur lucem arcet re pagulis? Liberalior creatura eator est, prerior in beneficia, quam in luminis dispensatione. Incuria, vel litia nostrā pauperes manemus.

Divinarum capax gratiarum non est mus, qui terrenis plenus est cupidibus. Ut vas aquā plenum alium liberem non recipit, ita valedicendum vanis, ut spiritualibus fruamur sois.

Quan-

Quantum nobis officimus! te mundi contra nos conatus tantum esse nequit, quantum ipsi nocet. Gratiis enim Divinis nemo nos, pri nos, privare potest.

Paratior Deus est dare beneficium nos accipere. Bono summo mente sui communicativo injuriam, & inferimus, dum promanantia Ihesus dona inhumanitate rejicimus. Cur sic odimus?

23. SEPTEMBRIS.

Dei imaginis, quam pretioso sanguinem unigeniti Filii sui redemit, utiliter emolumētque gaudere communī obligatione tenemur. S. Ignat. Epistola ad Hispanos.

Malè affecti oculi indicium proximi splendore, & alienę pērstringi; Noctuae syderis lumen non ferunt, quā gaudent aquilæ boni sunt, aliorum bonis gratulanti.

Qui tibi decedit boni, dum alter quid accedit. Infinita est Dei liberalitas inexhaustus thesaurus, dum alteri gitur, etiam liberaliter, non minus dare poterit, si mereri scias.

Frater tuus est, qui abundat;

i corporis membrum est, cui res ad
um fluunt. Nulli boni quidquam ac-
it, quin etiam in te redundet: ut par-
ps sis boni, sis etiam solatii.

Dominus est, qui dona largitur, quæ
arbitrii sui, non placiti nostri nutu-
ribuit: nobis qui servi inutiles su-
, obsequii solius gloria, & neces-
est relicta. Quid prætendis? & quo
?

24. SEPTEMBRIS.

*erum maximarum tractatio è voto
at, vilissima præmittenda sunt ope-
, ut sic pro magnis ejus auxilium im-
retur, qui humilibus dat gratiam.*

Ign. apud Rib.

*T*á parvis natura gressum pro-
movet ad majora, sic etiam gra-
à minimis ad sublimiores fit pro-
sus. Ut nemo repente maximus, ità
rebus gerendis aptissimus est.
æpe decipimur, & in medio conatu
cessus nos destituít, quia majora vi-
s audemus. In parvis danda priús
experimenta virtutis, quâm gran-
s adjiciatur animus, ne hic imper-
operis author audiatur.

ui recusat vilibus occupari, frustra

gradum molitur ad majora; licet ei
his per trochleas, seu per saltum adi-
veatur, desperet successum, solis hu-
ibus à gratia præparatum.

Superbi omnium superborum pa-
tentatio est: appetere magna, imo si-
ma; ideo cum eodem labuntur ad i-
ma, justo Dei judicio, ut, qui vo-
voluerunt, etiam ambulare dediscan-

25. SEPTEMBRIS.

*Summa Dei bonitas, immensus an-
charitásque paterna ad perfectionem
nobis sponte largiendam, quam no-
eam vestigandam, paratior est. S.]*

Epist. ad Hisp.

Fons perpetue venâ ubertim mar-
Deus est, paupertatem nostri
socordiae debemus, quod ad fons
hunc non accedamus. Gaudet ille be-
facere: cùm enim munificus est exhibi-

Parsimonia nostra magna Deo est
juria: vel enim pauperem credimus,
illiberalem, utrumque cogitare, t
phemia sit. Nec voluntas illi deest,
facultas. Qui minús accipit, minús c-
derat.

Beneficia Dei vincula sunt, qui
accipit, amittit libertatem; felix ca-

s, quâ Deo adhæremus! nos illi, & in nobis per imitationem jungimus, tò perfectiores, quanto Christi mo-
is propiores.

Virtutis basis processus est: nemo in
o stare potest; vel progredi debet,
regreditur. Semper nitendum est ad-
sùs torrentem, ne undæ, fluctuúm-
vi repulsi sorbeamur.

26. SEPTEMBRIS.

*teporè pariter, & favore nimio mor-
animi profiscuntur. S. Ign. in Ep.
Hispan.*

UÆ humanæ vitæ, ut sana sit, ea-
dem sanæ mentis, ut meritaria
sit, debet esse constitutio; illam
orum, hanc affectum temperies
servat. Seu calor, seu frigus exce-
actum est de utraque.

Quid interest, quis tibi meritum suf-
ficit, fervor, an teporè nimius?
uilibrium est, quod à casu funam-
im præservat: magis ardua virtutis
emita; in hac absque æquipondio
am, non progressum, meditari.

It jaculator centrum, itá virtutis se-
or medium semper respicere debet,
premio aberret, à quo seu per ex-
cessum,

cessum, seu per defectum abeas, par-
tium est, errasti.

Inter hostes consistit virtus, quori
quilibet satls est ad iter impediendu-
& acedia, & nimia sui fiducia sterni-
det, ut per eorum cadaverā, tanquā
per gradus ad virtutis apicem veniam.
Sic sol per monstra progreditur.

27. SEPTEMBRIS.

*Rarum est honorum Operariorum g-
nus, qui querant, non quæ sua sun-
t, sed quæ Iesu Christi. S. Ign. ibid.*

Nulla fiunt animarum lucra, di-
ad propria vacatur assidue. T-
obsequium negligitur, dum domest-
commoda queruntur. Negotiator,
pastor, propola, & ovium custos, ma-
cohærent.

Aninias querere plenum arduit:
est opus. Totum hominem requir-
qui, si dividatur in temporalia, & i-
male, & illis pessimè consuletur. Ur-
homo, unius sit negotii.

Miracula facerent animarum cu-
tores, mūdum in maligno positum ev-
terent, si cūm Archimede pedem e-
tra mundum scirent figere. Sic ov-

ton se, pascerent, illas, non lac, & la-
am appeterent.

Si animas Deus repeatat de manibus
Iurionum, heu! quam durum his judi-
cium fiet: quælibet plûs appendit, quam
iesaurus totius mundi; quælibet pre-
um est sanguinis Christi.

28. SEPTEMBRIS.

ape usuvenit aliorum operas nostri
gratiâ impediri, cum nostras aliis præ-
pare deberemus. S. Ignat. ibid.

Nemo solus vult esse malus, si in
vitia contagionem habent, affi-
unt aliis venenum, quasi verò levare-
r malo, qui alium impedit fieri bo-
rum. Suæ quemque puderet malitia,
si socios haberet.

Diabolicæ hoc invidiæ magisterium
, illam, quâ carent, aliis virtutem in-
dere. Duplex malum! bona, quæ agi-
r te possent, omittere, & quæ aliis
lent, impedire; hoc est aliena infeli-
ate fieri velle felicem.
Innocentiora sunt illâ vitia, quæ ali-
um commodi speciem præferunt;
id prorsus exitiale, quod nec sibi vult
bene, nec alteri, neutri bonum,
que pessimum.

Bona impedire semper est malum
in eo pessimum, cuius munus foret b
ona docere. Si hostis opes tollat, dat
num videtur tolerabilius; at si eas d
ebitor imminuat, duplex vulnus est; cr
imenæ unum, animi alterum.

29. SEPTEMBRIS.

*Unius casus cæteris est terrori, & mi
torum fervori in via virtutis temporis
aspergit. S. Ign. Epist. ad Hisp.*

VÆ! homini illi, per quem scandi
lum venit, tot mortes subire
gnus, quot ii sunt, quibus prava ex
plo spiritum minuit. Majorum peccati
sunt plurium in minoribus irritamen.

Potior mali, quam boni exempli
est; illud naturam habet adjutrice
Rarus Hercules contra hos duos. P
unâ horâ malleus destruere potest
quam centum horis instaurare.

Virorum perfectionis studio addic
sum exempla, si prava sint, magis i
cent; talia non solum docent malum
sed & erubescitiam adimunt; p
candique fiduciam creant: bene sec
agi credunt, dum eos sequuntur,
dati sunt in normam gregis.

Si aquarum fontes, unde potant u
ve

rsi, veneno corrumpantur, quanta in
pulo strages! animarum timenda per-
ies; ubi corruptis moribus patru-
ent illi, qui peccata prohibere debu-
it.

30. SEPTEMBRIS.

*ntio ego in corde musicam, sed sine vo-
e; audio harmoniam, sed sine sono; tam
scundam tamen sentio, ut nihil ei in
undo comparari possit. S. Ignat. apud
art. I. 4. f. 27.*

Nimus tuus arbiter est felicitatis
tuæ, imò conditor: tantam ha-
s, quantam vis. Frustra incusamus
tunam; malè infamamus naturam,
asi nevercæ forent: utraque inno-
is est. Omnis felicitas in te solo est.
Miseria ac tristitia nostræ inertiae in-
atum est; quid enim facilius? quid
gls sine apparatu? quam nihil ap-
ere creatum; quo facto placida,
eta, jucundissima sunt omnia.

Facile parabile calamitatis omnis re-
dium est, non quærendum peregre,
nobis est. Prout res accipimus, ita
afficiunt; nullum telum profundius
nerat, quam ipse admittas.

Vera voluptas pariter in nobis na-
scitur,

scitur, & pro mensura cognitionis a
lescit, pro majori major. Nihil extr
quærat, nihil desidera; illud cura,
Deus cor tuum impleat, reliqua i
damno facies omnia.

I. OCTOBRIS.

*Si rara vobis, & inventu difficultis
cretio videbitur, per obedientiam,
quam configiendum ejus defectum
securitatem suplete. S. Ignat. Epist.
Hispan.*

UT dioptrà jaculator, ità tu suj
rioris judicio utere, nisi à sco
velis aberrare. Intricata perfectionis
mita est; nisi Ariadna filo te ducat ol
dientia, periculum certius, quam e
tum reperies.

In eminenti, angustiore calle, q
uis est, qui ad cœlum dicit, ad dextr
præcipia patent, & ad sinistrā. Felic
quos obedientia manudicit! hæc su
non extra casum tantum, sed & ex
periculum ponit.

Qui sanctissimi esse volunt, grav
simè frequenter errant; scilicet in edi
pronius est vertiginem pati. Huc, &
suo, non superioris ductu graditur,
ima relabetur. Terreant vestigia!

Quid prodest sulcare maria, sèque
is dare in ludibrium? portum non
iges, nisi ad stellæ polaris aspectum
in direxeris. Discretio tua ignis fa-
est seducit.

2. OCTOBRIS.

*n multa onera supra vires accumu-
tur, calcaria quidem, nullum au-
frænum indomito equo, intratabi-
ue aptatur. S. Ignat. ibid.*

TON fervor, sed temeritas est,
suis majora viribus audere; ex-
andi prius humeri, quid ferre pos-
quam oneri subjiciendi; fatiscent
pondere, si plus velint, quam ferre
int.

No conatu præservido totius vitæ
sui vigor subtrahitur. Egregia, si
placet, Sanctitas! audere semet, ut
vitæ vel nihil, vel modicum possis.
derata durant. Fac parum, ut mul-
& diu possis.

Ieus, cui placere nescimus, totus
s est, ac ratio; stulta, & inconsulta
otio ei placere non potest. Quan-
à medio, tantum à me ito recedit,
rimium fert mustum, dolium
pit, intemperans fervor corpus de-
t.

Hic

Hic immoderati fervoris fructus est
ut, qui nimirum ausus est, fractis nimi-
tate viribus, possit nihil. Nimirum i-
tensae cordae rumpuntur; sanitas nost-
nihil habet de ferro, facile succumb-

S. OCTOBRIS.

*Multum solā laboris pro animabus /
scipiendi intentione præstatis. S. Ignatius
ibid.*

IN grandibus, & egregiis etiam de-
leria, magna si sint, magni faciend
maxime dum tanti operis executio ne-
ce volentis arbitrio pendet. Quam fel-
ces! qui volendo meritis ditamur.

Plús intentione nostrâ Deus, quâ
opere, conatu plús, quam execution
voluntate potius, quam re ipsâ del-
etatur, ad illius, non hujus mensura
præmium constituit.

Si animas cœlo aggregandi occasi-
te deficiat, in promptu est desideriur
quo te nec tempus, nec occasio ulli
destituet. Hac arte etiam pusilli evad-
re in Apostolos possunt.

Si avari volendo aurum lucrari po-
sent, quas non brevi tempore diviti
congregarent? Pudeat nos in thesau-

(93)

nis congregandis segnioris esse!
mum Deus ponderat.

4. OCTOBRIS.

*ad percipienda, tum ad communia
dona Sancti Spiritus multis par-
us, litteris bona vita antecedit. S.
nat. ibid.*

Umiles nimium, abjectæque lit-
teræ sunt, & infirma elementa,
ruetum spiritualem non assurgunt,
a omnia, & inanima, nisi vitam, vi-
temque à spiritu nascantur. Ad lu-
n temporale faciunt, infæcunda ad
num.

Ieu! quantum erramus, doctos in-
imus, ubi pios invenire præstitisset;
rarus animarum fructus, quia ni-
n doctrinæ tribuimus. Nemo apud
pondus invenit, nisi quem insignis
mendat litteratura.

ubtiles sunt, ingenio, & talentis
alent, eloquentes, versati in om-
s, versutiquè: ad animas tamē con-
endas inefficaces, & nulli sunt.

Spiritus est, qui omni gladio ancipi-
hementiū animas penetrat; pietas
quæ omni fulmine potentiū ob-
ob-

obstacula omnia diruit, quod vult pe-
rat, & quod vult, impetrat.

5. OCTOBRIS.

*Ratio juvandi proximi (qua longe,
latè patet) sandis desideriis, precib
que continetur. S. Ign. ibid.*

Quod manus non possunt, pert
gunt desideria; haec nullo obi
nullis terrarum spatiis, vel te
poris aëugiā, prohiberi se sinunt à
stinatiō. Quod per lustra spatiū pec
non conficerent, desideria momēt
emetiuntur.

Si barbaras adire terras indipeta
queas, non est, quod admodum que
ris; breviori viā, & arctiori compen
iter age desideriis, & multa brevi,
difficili labore merita collegisti.

Ne tamen desideria vacua sint, p
dus iis preces addent; ut quam tua
meretur inertia, pluribus Deus grati
addat animas opere lucrandi. Sic
non tam illius sudori, quam tuæ pie
cedent in acceptis.

Pigra tamen desideria steriliora su
quam ut ex iis lauream aliquando
tas; aliud est velleitas, aliud vclan
simplicem complacentiam illa, hæc
ficas

n habet conatum. Ad hanc deside-
a revoca.

6. OCTOBRIS.

¶ mundum accendite universum. S.
it. apud Card. Ludov.

minor, quām in igne, sit Apostoli
calor, sufficiens non est, qui gelida
alium corda juvet. Ut decoquatur
i; ut ferrea corda in vias rectas di-
fus, igne opus est, mitioribus me-
i veteratum non cedit malum.

cilē sopitur calor, ubi ignis abest.
Tertia in repurgando mundo ne-
la est; quæ si defit, sordidus mane-
ovis in dies accrescentibus. Et un-
tus calor? nisi domi focus ignem

et ignis, & ardet: paria sunt Apo-
fficiā: duplice nēmpe via corrigen-
t mundus: verbi prædicatione,
eris exhibitione. Claudit zelus,
scrutro dēstituitur.

tus mundus in maligno, malo ig-
nitus etiam num ardet, ut Sodō-
c aliter, quām ignibūs ignis iste
ir, sed majoribus. Ubi abundat
um malitia, ibi tua superabundet
tia.

7. OCTOBRIS.

*Quem tanta, quātā vos serviendi
obligatio devincit, vulgari labore,
famulatu non est contentus. S. Ig-
n. Eſt. ad Hispan.*

QUI in multis nomen contra modico debitum expungere potest, semper futurus in a donec solvat usque ad novissimum quadrantem! Propter magna dona par e pectatur gratitudo.

Quem Dei gratia sublimi constituit in vocatione, grandium ei operum cœssitatem imposuit; obvio aliorum tentus munere, etiam haustum a frigidæ remuneraturus, à te hecatonben præstolatur.

Qui Christi audire vult imitator, cui conatu, & brevi passu grandia vestigia non implebit. Tantæ artis prototypon diligenter in ectypo requipicillum, nisi monstrum imagini substitutum velis.

Loci sanctitas, mediorum frequitia, gratiarum ubertas, piorum, in quos vivis, exempla totidem stimulis sunt, quibus ad grandia exciteris. deat tc fōcordiæ tua!

8. OCTOBRIS.

*itum salus, & innocentia subit di-
nen in mediis procellis, & tempe-
bus iis, quas nunc bonorum, &
n, nunc honoris, & gloriæ, nunc
ptatum avidissimus turbo excitat.
gnat. Epist. ad Hisp.*

*Iséra hominum conditio! ut pis-
ces hamo, ita módico rei ama-
ro attracti præda sicut, dumque
nt voluptatem brevissimam, ca-
ui ipsi, libertate, gaudio, & quiete
amissis.*

*ii gaudet, contentus dicitur; quia
gaudet voluntas, cum habet, quid-
capere valet, aut volet, id est,
uid optare. Omnia præter Deum
i peccant paritate non explet-
im, & tamen fatigant.*

*Reant illa, per quæ periculum fa-
cotent anima, mergantur potius
mergant. Quis tantillo emac tan-
cenitere? sumo ruinam, pernicien-
nemo prudens mercabitur.*

*namvis dilatentur, quamvis inflen-
minutiæ, quas vulgus bonorum
honorat, omnia minus sunt, si
im expendamus sinum, qui solo
intus*

intus contento Deo contentus erit. R
liqua non satietatem faciunt, sed d
crimen.

9. OCTOBRIS.

*Jure sperandum est, quod cum spiritu
libus, temporalia quoque increme-
nata non sine amplificatione provenient.*
Ign. Epist. ad Regem Abyss.

NON ad eò illiberalis est Deus,
quæ etiam inimicis suis sat
piosè tribuit, amicis suis deesse vel
Fæcundissimus ager est ejus dexter
cui dum tua credis, centuplo red
cum fænore.

Qui dat, quæ majora sunt, minores
non negabit. Dona; quæ spiritum, q
æclum respiciunt, vera dona sunt; te
poralia inter quisquillas censentur; q
uam necessaria sunt, à suis desider
Deus non sinit.

Suo Deus obsequio addictos n
at servos, sed charoruni instar filior
fovet, quāni parūm pro inde pia ima
sui partus obliviscitur, tam parūm
Deus eos opè destituet, i quos reee
in sua.

Illius providentia providet om
bus, feras, & volucres opipare nut
ve

it lilia, & rosas, suos etiam in deo usque ad delicias pascit. Pone cunctum temporalium; cura, quae Dei sunt, tua curabit omnipotens.

10. OCTOBRIS.

igit vos Deus, ne vestrum animum manares viles, & labiles irretitum erent, & vestrum cor in varias distractum occuparent. S. Ign. Ep. Hispan.

Uibus te periculis generoso quodam pede subduxisti, ad ea tacitis non est desideriis redeun. Etiamnum infidus, periculorum audium plehus est mundus, ac erat, tuo eum contemptu dignum repu-

rdet adhuc malo igne Sodoma, à pice, & sulphure olet, nec occidenteundum est eō, unde pridem non sūs modō, sed & animo recessisti. diva periculosior est.

Od terrenis altior has comtempse- & amores à perituris ad æternā uleris, opus naturæ non fuit, sed e. Væ! si huic libellum pares repū- ivit, vivetque Deus, cui te, & tua crasti.

Mannā te pascit cœlum, cur alliu
& cepas esuris? certum destructi si
machi indicium est, saniora respuc-
edulia, & appetere noxia. Si ollas c-
nium suspiras, cave ne cum illis co-
putrescas.

II. OCTOBRIS.

*Mundities si modesta sit, & gravis,
compositi, ornatique animi testis est;
nimia, quæ placendi studio plerumq;
sumitur, neglectus habenda. S. Ign
apud Bart.*

OCulis placere hominum, ut co-
mune studium est plurimis,
est inanissimum. Videri appetunt, q
inde utilitas? placere satagunt, quis t
ti laboris fructus?

Otiosæ mentis est comendo corp
tempus dare, quod æternitati suc
conferanduni; curas capillo, in or
nem redigendo applicare, quanta
abjectio! quâ quisque lege jaceat, q
facit ad utilitatem?

Si tanta nobis cura de animæ de
re, ac munditie foret, si tanta divi
quæ humanis oculis placendi cupi
quæm sancti, & quæm citò evaderem

Nimia corporis mundities animæ
di

cit farditiem; vultus enim ad ornati, & vanitatem compositus, ut occurrit laqueus, petra scandali, ruina intentum; ita mundities orcos te possit placere facit, quam homini.

12. OCTOBRIS.

*Si*ncero oculo cælum aspicit, caligine terrenorum melius videt: licet enim eis speciem aliquam fulgoris affundat, lucem illis omnem cœli splendor imit. S. Ignat. ibid.

UX major opprimit minorem; fulgent, non apparent tamen præceps sole minora sidera: sic decor omnis & voluptas, si quæ terrenis est, cœmparata, quasi nulla disparet.

cælum intueri natura nos jussit, ut eret, reliqua extra cælum omnia pedibus digna esse. Quantum erunt qui eis cor affigunt; quo capi potest s, gutta mellis, aut glebula lutis non ebit.

Ræmii aspectus fortis in vulnera athletas; idem in nobis intuitus operetur: æterna illic nos corona estat, sed non inertibus præparata, dono, sed merito venalis.

cælum aspice; ibi patria est, quo tendis;

dis; sed per cælum terrestre non est v
ad æternum. Qui ducunt in bonis die
non habent, quod cœli aspectu reci
entur; nulla illis ibi spes.

13. OCTOBRIS.

*Inter pium, & vanum hominem ea i
differentia: ille abstinet terrenis,
abundat spiritualibus solatiis; iste a
lectatur sensualibus, & cruciatur i
ternis.* S. Ignat. apud. Nol.

Nolo solatum, cui certa succed
desolatio; malo tristitiam, qua
sempiterna excipit lætitia. Lætetur, q
volet, ducat in bonis dies suos. Gaud
hæc sinum non implet.

Si vis, ne tibi mundana solatia
ludant, lude cum illis, & pilæ instar pr
eulæ te rejice; plurimos illa miseros f
cerunt. Sinceriori nunquam te afficie
solatio, quam contempta.

Pius, & impius parem in vultu e
hibere lætitiam possunt, corde simile
fovere non possunt; illius conscient
cœlum est, perpetua ibi quies absq
metu; hujus anima, sicut mare fur
semper in motu, & metu.

Una rosa quot non alit spinas! ha
solatiorum mundi sit imago: cadu

luptas mille post se trahit amatores.
illa sincerior voluptas, quam voluptu-
bus carere posse.

14. OCTOBRIS.

ilus ipse facile alios suspectos habet;
qui vertigine laborat, credit omnia
mmoveri; non horum, sed humorum
suo in capite inquietorum vitio. S.
nat. apud Maff.

N umbris ambulat, quisquis suspicio-
nibus agitatur; videre se credit, cum
go teneat oculos. Pessimi dimenso-
, qui suo omnes pede metiuntur;
sibimet ipsis metiuntur, opinione
ucti.

Quicidem credit, cito decipitur. Quid
rum? quod toties errant, qui suspi-
cionibus aguntur. Nihil est magis pro-
, quam in umbris impingere, cespiti-
, cadere.

usta Dei vindicta est, ut de quo quis
in vitio reum putat, ejus reatum
trahat; talionis haec pena est: nulli
is de aliis sentiunt, quam qui nihil ih-
sis boni comperint.

ne negligunt, de aliorum moribus
osi: quam suis erroribus corrigendis
cadere deberent mentis aciem, per-
ni-

niciosâ planè diligentia in alienam mēsem immittunt.

15. OCTOBRIS.

Divulsum à corpore membrum neq; motum, neque sensum, neque omni vitam à corpore suo accipit. S. Ign apud Orlind. l. 15. n. 196.

TAM diu frugifer est, & in honore palmes, quam diu manet in te, si sterilis rescindatur, ad nihil vali præter quam ad ignem fovendum. Nil laici sine vite vita, nullus vigor, fructus nullus.

Non palmiti, sed viti abscriben fertilitas, botros ille fert, sed ista ginit, & alit. Qui se à communitate separat, separat se à Dei benedictione quæ non privato, sed cœtibus integrum destinata.

Ut membrum in corpore luxatum ac distortum, sibi, & aliis dolor creat; ita exlex in communitate a exemplo, sibi vitia nocet. Quid miru quod de rescindendo chyrurgi content.

Mittere sanguinem, non est prodire; bene perditur noxius, ne reliquum trahat, ex quo corporis vale-

periclitetur. Id nempe curandum
is, quid corpori, quam quid mem-
expedit.

16. OCTOBRIS.

*inter felicitatem humanaam, &
risti crucem interest, quod illa ga-
a fastiditur; hæc quod plus est poterat,
orem sitim accedit. S. Ignat apud
aden.*

Tiam amara condiri possunt, non
modo ut pro sint, sed etiam ut
ut appetantur; quis crederet?
experientia docuisse, Laurentio
videri esse rosas.

*uidquid recipitur, per modum re-
ntis recipitur; apis etiam ex amaro
o. novit mel confidere, ex duris-
igno, alembyci artificio, salutares
intur succi. Quod in his potest ars,
it in nobis gratia.*

*scendo pati, dediscimus miseriam;
do crucem, plus eam, quam suis ul-
luptatibus, delebamur. Sic in suis
inis exultat, & quas alii pœnas
ent, ipsa decoris sui custodes
Sic inter tribulos acanthis modu-*

*magnum est mysterium, gravia
non*

non graviter ferre; si futurum est nolum: male nunc ante tempus affigit præteritum; malo liberati sumus; si ipsi sens: cogita, statim fore præteritum; cogitatione nostra crescit, vel minatur dolor.

17. OCTOBRIS.

Debet nobis corporis excusationes si per esse suspectæ, quippe fugam laoris, fistâ debilitate virium, prætexti. S. Ign. ap. Bart. l. 3. f. 218.

Mala consiliaria est sensualitas, incommoda partialis, si una sufficiat, mille in promptu causas init, queis indulgentiam persuadeat omnia nequeat incommoda, querit prima, querit difficillima declinare.

Sanitas honestissimum nomen, etus planè titulus, sed sub quo molitiae, acedia, sensualitas, sensuum libertatis, passionum indulgentia, remissio, latas, non levia certè vitia, velut sifario, nidulantur.

Nescit corpus, quid sibi prospicit. Presentia sentit, futura non attendit: quantum ex indulgentia damnum incurrit non videt, quia sensu omnia, nihil cursu novit definire. Aliter olim jucabit.

Doloris mensura gloriæ modum det, parvo pœna, immōdico nobilis tur corona. Mālē nūc sīt corpōri, eternū sit lēne. Facile tolératur, tam ubere solatio pēnsatur mā-

18. OCTOBRIS.

gnūm agit amor proprius; oculos ntis persepe fascinat, ut pūtemus possibilia, quæ si lūcem veram aditerent, facile pateret, facilia fuisimō, & necessaria. S. Ign. ap. eund. Alē mēdēbitur archiater, si agri judicium, pejus, si ejus sensum tatur. Doleat, modō prosit, nec fēarcendum, nec igni; gemat, relūræger, modō ad sanitatem conduced vulnera.

Ia hēc carhificina est, sensum præsum yaletudinis amissæ lucro, velut timabili thesauro cōpēnsat. Nulla t magis impia bēnignitas, quam parcere, ut intercat, hōc est, mēi salutis eripere.

randis infirmitas amor proprius, mala rārd sola omnium animi affectionum parens, & antefigianus; cui, scimus, mala foymus innūmera, KK qui-

(108)
quibus liberari non licet, nisi per prii amoris excidium.

Quæ hic singit toleratu impossibili usus tolerabilia, consuetudo facit gratia etiam amabilia esse ostendet. Ipse illo præstat uti consiliariis.

19. OCTOBRIS.

Tanta est divinæ consolationis abunditia, ut ejus dulcedo non animam solaffiat, sed & in corpus redundet.
Ignat. apud Bart.

In virtutis studio non anima solum sed & corpus divinæ obsequitur, luntati: hinc munifica Dei manus solatia partitur in præmium, ut iis anima solum, sed & laboris comparsus afficiatur.

Solatia corporis, quæ mundus oī & sordida sunt, & momentanea, cœlum tribuit, pura sunt, solidissimæ. Hæc illis emere sapientissimum, numque solatii consilium est.

Mille titulis magno illi Domine bemos omnia, quæcumque præstari. Quanta Dei liberalitas, quæ jure posse exigere obsequia, præmio competeatque non ad æternitatem dilato.

Prægustum cœli facit Deus, ut

quæ hic sentimus, inescati, amare & anhelare sempiterna moneamur. M̄ dulcē est tam liberali Domino re!

20. OCTOBRIS.

objectum amoris infinitum est, semper in amando proficere, & perfici libenter.

S. Ign. Epist. 15. April. 1543.
Lii affectus mortales sunt, finem accipiunt, solus immortalis finescit; materia enim illius infinitum sit, tamdiu ignis, hic ardet, indiu ei materia suppeditat alimen-

liberè quidem amamus, quod vobis, non possumus, tamen non amari quid; ab odio cessare possumus, iem ponere morem non possumus: per necesse est velle aliquid. Amor ipse ad infinitum bonum amandi esse creatum ostendit.

Reliqui affectus cum tempore vitant, consenescunt: amor solus ingabilis, nunquam defecturus est, per indefessus natus ad immortale, rando crescit. & dum æternitas aliis am ponit, major invalescit.

isitudine, & ignavia omni amorem

liberavit natura, in continuum usum fecit; negavit omnes ei ferias, nec unquam tam eximio nos opere satiari voleuit. Amando, ac in amore crescende beati erimus.

21. OCTOBRIS.

Voluntarie paupertatis amator statua induet, ut eodem vestiti laceriam sustineat, quo bosphorus & purpuram cepisset. S. Ignat. apud Maff.

Humana cupiditas nunquam satia tur, ejus terminus ubique est & principium ubique: post plura, sumpalia, post alia, omnia; post omnia, sumpaduc erunt avaritiae vota. Nunquar dicit sufficit. Bellua insatiabilis!

Quod natura nobis infudit malum gratia corrigit, dum eo artificio naturae genium erudit, ut fastidire omnia non modo contenta paucis vivere, sed & necessariorum penuriam discat.

Adeo non sine remedio paupertas est, quod alia non concedunt artifici dabit voluntas erudita, id est, voluntate cupiditate. Parum est, quod sufficit, cur ad superflua extendimus cupiditatem?

Quæ te vestis amiciat? quis vertet

alerus tegat? quid interest? illa,
litatem protegat, si hic contra so-
aut pluviam defendat, implevere
im; reliqua superfluunt, non dant,
cipiunt ornementum.

22. OCTOBRIS.

*operam virtuti navatis, simul sa-
proximi consulitis. S. Ignat. Epist.
Ispan.*

Elius locari tempus non poterat,
quam dum suo instrumentum fi-
tatur. Nisi acuat falcem niessis-
ca subiectum seges veniet: adeo in-
tia computandum minimè venit,
à messe feriatur.
spiritus est, qui vitam dat actionibus
iuae internam proximi utilitatem
ciunt, sine illo inefficax cadit ope-
rare ferire, ad cor penetrare vox
poterit, quam eloquentia, non spi-
animaverit.

uod ænea machina ad omnes artis
optimè instructa sine igne, id plu-
naturæ dotibus præditus opera-
get, sine spiritu, id est: omnis ap-
pus, conatus, & labores hærebunt

illus Apostolatus plus habet utili-
tatis,

tatis, quam qui primum in se sui z
vires exerceat; nemo tibi te proximi
quam in aliis excultam vis vitæ se
ctitatem, tibi primum persuade.

23. OCTOBRIS.

*Justo etiam adversa iniunicae sortis tu
proficia fiant, nocendo profund: non y
cus, ac si gemmæ grando vineam i
liis privet, & dicit thesauro melior
S. Ignat. apud Bart.*

Quidquid in nos incommodi veni
non casu, non hominum invidi
aut odio, sed Dei nos amari
ordinatione, nostro bono accidit. N
ihil in eo partis fortuna, totum Dei
habet.

Maxime profunt, quæ tanquam a
versa gemimus. Morbus corporis an
niam sanat, quod majus bonum? sati
facit pro peccatis, ad Deum compelli
peccare prohibet; possemusne ipsi me
lius quid eligere? Quæ nocent, docen

Indifferentia sunt omnia, qualia vi
talia facis esse. Neminem fallit miseri
si putetur: & hoc ipso, quod ita creda
verissime miser eris, felix futurus ill
co, ac opinionem mutare noveris.

In omnibus, quod delectat, inveni
q[ui]

rebus uti novit; non novit autem,
qui virtutis, non naturæ, impulsu-
itar. Possunt venena, cur adversa
possint medelam facere?

24. OCTOBRIS.

*i Deus! O summum bonum! quomo-
me tam fædum peccatorem toleras?*
Ignat. apud Ribad.

Uidquid fædum hactenus orbis
habuit, tantam non creat mephiti-
tim, quantam alit anima peccato-
Nulla tam à fædum colluvie fæda
atrina, ac conscientia peccato fæcta.

rufstra corpus vestitur byfso, &
urâ, inanis est, quo cæpillos imbuis,
cinnamomi, in cassum facies ce-
pingitur, si fæditas in anima latet,
chrum es ornatum foris, plenum
putredine.

nimæ! imago Dei, naturæ divinæ
ceps, cœli olim hæres, nunc à sce-
fit monstrum, quo nullus magis
ndum Africa péperit, titio infer-
iboli mancipium, horror Angelis,
inatio Deo.

hoc propter quid? ob momenta-
voluptatem, ob fumum honoris.

O mortales! amate innocentis animi pulchritudinem! decor filiae Regis intus, non emite tanti sorde scere.

25. OCTOBRIS.

Perfectionis amans tantum humilitatem abundare debet, quantum lampas o illa redundant interiora, luceant exteriora, & siuancunque vertatur in ipsam se inquinet. S. Ignat. ad S. Mag de Paz.

SInde profunda demissione animi, domi pax, nec boni foris exercitum diffunditur, illam summae tranquillitas, communis omnium aequalis consequitur, mater quietis domesticæ pariter, & externæ.

Quidquid turbarum seu domi foris oritur, ambitio facit inquietum malum, quod nec modum scit, nec minimum. Hanc doma, & stabile tecumque, iacuum omnibus fœdus pepi.

Si repulsam passa sit ambitio trumperit, vel honoribus excidisti, cog quod licet non habcas, quod eu habeas, quod cupere debebas. Nem tibi fecisset altitudo, gradu rainam præparasset.

Quam beati essemus, si sorte

nti contraheremus vobis splures, si
ibes essent, ultro recessum istos, p-
tu ita perfidite sectarisi, hunc rescri-
m ambis.

26. OCTOBRIS. de salvo. q.

is in te Dei gratias vides, cogita,
nas, & aurum esse aurifex Dei
tate, hinc regum magnitudo clementer
cas. S. Ign. apud Gund. misit

Ona Dei quanto plura sunt, iuxta
majora, tantè certiora sunt mag-
lemissionis. Egentior ille, qui plus
et, hoc portat onus, qui plura acce-
Fidei tuæ credita sunt; dona, quæ-
sæ, repetentur. Minus illa libedo
thesauri ciuitos, eas & tu, cui
vere debes, imò pötiores, illi fas
thesaurum à danno servasse im-
xi: tibi insuper incumbit, atque
talantis fructum facias. Vide,
bi cùm Dei donis onera veniant
uncus eleganti licet paludamento
tur, auro insignis, & auro fulgeat;
manet; tam parum unde super-
uam asinus thesauri bajalus, habet.
æ in te seu naturæ, seu gratiae do-
nulatur, tua non sunt; data de sur-
tolli pro arbitrio possunt. Quid
ha-

habes, quod non accepisti? si accesi
quid gloriaris? in alienis cornicula
mis stupe sibi complaeat.

27. OCTOBRIS.

*Præstat violentia manu vitæ extur
quam vanitati vivere.* S. Ignat.
Nolari.

Si anima, quæ peccaverit, ipsa
cœndatur, vita mala mors potius
sepulchro clauditur, aut tumulo i-
turi corpus, cadaver dicendum: est e-
mors viva, est cadaver animatum.

*Qui Deo non vivit, legi rationi
obedit: cui animæ cura in postu
hujus ego vitam morte deteriore-
do; quam sublatus, nec Deum offi-
nec animæ nocet, nec proximum
dalizat.*

*Beneficium Dei est, si morbo
vitam adimat; sic peccandi potest
adimit, minuit infernum, quem at-
rem meruisse. Qui bene agere
potest, nolit, gratia ei fit, dum
agere, cùm vellet, impeditur.*

*Mors ita mala non est, ut timi-
beat, quam scelerati sape, pra-
scientiæ tortura, elegerunt, non*

s exigerent, quas à passiōnibus,
& à dæmonibus pati coegerunt.

AD OCTOBRI.

t ipsa natura judicii assensus ferat
in id, quod sibi veri speciem p̄-
tamen in rebus, in quibus videli-
cognitæ veritatis evidētia vñ illi
infers, potest voluntatis pondere in-
ic potius, quam illam partem incli-
ti. S. Ign. Ep. ad Hisp. 11.

T oculus ægritudine vitiatus ita
clarè videre se credit, ut nullum
ubesse dubium videatur, fallitur
en, tandem plū, quam sibi, sidere
tur, ita & judicium alieno s̄epe sa-
est subiectum.
niquum sane tribunal, ubi Judex
est, & reus; nunquam suo nimium
iendum est judicio; tunc vero mi-
, cūm tua res, aut judicij ipsius ve-
, in quæstionem trahitur.

Item ita perspicax, aut tam defa-
est judicij, qui errare non possit,
vident oculi, quam oculus; nec à
rina, & ingenio sumenda semper
uthoritas, etiam olitor aliquando
opportuna locutus.

Necessaria quidem potentia intelle-
ctus

clus est; ita tamen voluntatis im
subdi debet; ut errori se obnoxij
se conscius voluntatis nutum sequ
fenuat.

29. OCTOBRIS.

*Quod si pax, & tranquillitas animi
ritur, certe hac non fruetur is, qui
bet intra se causam perturbationi
que tumultus. Si ergo ibidem
nil in orbis felicibus, quam*

*trium insonis conscientiae
libertas major; quam nihil timere;
ille solus obtinet, qui se non
timet. Quem reum non agit conscientia
dicem nullum veretur.*

Sicut male sibi conscientia nullum
extrinsecum fomentum, ita bene
conscientia nullum tormentum. Nec
nec foris pax est speranda, ubi be
tot adversi inquieti affectus.

Quod anticipates quotidie agi
inde sit; quod hodie nos delebet;
erat hieri fastidio, placeat hodie,
hieri displicuit. Ut navis acta vent
mens passionibus subdita, semper
motu, semper cum fluctibus luctat

Gaudium iam nobis nascitur; fo
donas, naturae necessitas, extra

tem nostram sunt; inde nec dolendi, gaudendi sumi potest constantia. perturbata quiet ex animi compositione sumenda est.

30. OCTOBRIS.

vina liberalitas de suo abunde superet lucrum, quod videt suā causā connivit. S. Ign. l. 3. n. 7.

Liud est videri divitem, allud esse; non crumenā, sed animo iendae sunt divitiæ; veram opulē non opinio facit, sed conscientia, alienū judicium, sed proprium. Dicit, qui satis habet.

Qui plures filias maritandas numerat, et amplissimos census habeat, paupem se putat; quomodo dives erit, infinitas alit cupiditates, quarum uni non sufficit orbis.

Non est pauper, qui caret, sed qui; nec omnis eget, qui caret, sed qui derat. Si desiderijs fræna laxas, itumcunque opum affluat, pauper si eadē stringas, quidquid defuerat habebis.

Iec abbreviata, nec exhausta est us Domini, non necessaria tantum

Ll ha-

haec tenus suis sufficit, sed usque ad
licias, etiam in deserto, pavit.

31. OCTOBRIS.

*Modò non defit vobis humilitas, non
sit mansuetudo, non deerit utique i
benignitas ad vos adjuvandos. S. I*
Ep. ad Hisp.

Militia nunquam superat m
tiam, bonitate vincenda est,
licet vitium vitio, ut clavus clavo
pugnari posset, præstaret hanc vir
dare gloriam, ut ipsa vincat.

Quod vis non potuit, effecit m
suetudo; nec ulla efficacior ad per
dendum eloquentia: haec mala, &
los superat, expugnat contumaciam
¶ Quod concoctio, & digestio ci
rum ad sanitatem corporis, hoc n
suetudo ad publicam pacem facit: u
que virtute in sui commodum tr
format incommoda.

Duplex est mansuetudinis benefi
minvit damna corporis, & auget al
bona: duplex pariter pacis artifici
nec enim dat offendæ materiam, &
tam non accipit; sed & duplex i
mum: quod Deo grata sit, & he
nibus.

I. NOVEMBRIS.

*i abundantia scientiae, sed sensus,
gustus rerum interior, desiderium
ima explere solet. S. Ignat. in ann.
erc.*

T T opinio non tollit ægritudinem, nec imaginatio famem sedat, ita rerum spiritualium speculatio non efficit, si ei medula, quæ in voluntatis consistit, non adsit. ola contemplatio labor est, sed si- ructa; seminatur multam, & meti- parum; affectui proventus hic tri- ur, non intellectui: cogitare de bo- bonum non facit; agnoscere veri- m, non est implere.

Jullius hominis intellectus dæmonis, novit is apices omnes, scri- arum mysteria omnia intimè co- scit, perspectas habet singulas fidei- tates; manet tamen obstinatus in eo. Vide, quid cognitio proficit ad san- item?

Affectus ad Divina nec in scholis litur, nec è libris hauritur, nullo hu- æ artis magisterio comparatur. is Spiritus Sanctus motor est cor- dium,

dium, sacrorum magister est affectuum
Ille vos docebit omnia.

2. NOVEMBRIS.

*Si regula, & moderatio absit, bonum
malum definit, & virtus in vitium.
Ignat. ibid.*

Nulla res adeò sancta est, quæ in
modico usu abire non possit
abusum. Creaturæ omnes ex Condit
ris mente bonæ sunt; vidit Deus cu
cta, quæ fecerat, & erant valde bor
niosler tamen usus, heu quoties! mal
efficit.

Malus, in agendis, consiliarius
naturæ impetus, pejor inolita confu
tudo, pessimus, qui animæ nostræ hos
est, dæmon; horum suafu, qui agit;
etiam medicinæ vertuntur in venenū
Summa illa mens divina nihil :
céptum habet quod ex impetu, vel c
piditate procedit; consilio vult re
omnia, & meditató singula definiit
Tantum homo recedit à bellua, qua
tum regitur ratione.

Nihil rectè fieri potest sīnd regu
haec actionibus aptanda: quantum
hac, tantum abeunt à rectitudine. Æ
ficia sīnd amissi ruinæ surgunt, n
structuræ.

3. NOVEMBRIS.

quens est dæmoni hoc agere, ut præum meditationi, vel orationi tempore spatiū decursetur. S. Ignat. in n. Exerc.

Uod plurimū timet orcus, illi maximè est infestus; cùm longo usu didicerit omnia in se armariatione acui, nullas non machinas vet, ut eam, si tollere penitus non sit, minuat.

Mutillata Deo non placent holocaustū. Nihil suffurandum est Numini, nec uidab altari surripiendum. Momen temporis sibi debiti in numeratis habet Deus, nullum impunè negligitur. Negotiorum successus à Deo penitentia hoc auspice irriti sunt conatus. Tempus orationi destinatum negotiis tuas, quem sperare potes eventum? us contra se non adjuvabit operantur. Omnia tempus habent.

Plurimū interest, quō tempore or seminet, quo arbores cædat, non alia omnibus propitia; laborare, dum idum foret, est non proficere. Tempi Deus gratias alligavit, neglecte redeunt.

4. NOVEMBRIS.

Tantò majorēm quisque faciat progressum spiritualis vītē, quantò magis a amicis, notisque omnibus, & ab om̄ rērum humanarum sollicitudine se abduxerit. S. Ignat. in ann. Exerc.

NON est potentior nexus, quā sanguinis, alium omnem faciliū quām hunc dissolves; itā ligat, ut a tiūs à terra evolare vix sinat. Si ne prohibet virtutein, certè impedit. non extinguit fervorem, imminuit.

Caro, & sanguis non revelat ea, q̄i unt Jesu Christi; inimici hominis d̄ mestici eius; blandi hostes, quoru consilia se, non Deum spectant; pessi in eligendis, aut agendis consiliarij.

Christus humanae redemptionis op̄ inchoaturus matri tam sanctæ, tam ch̄ræ valedixit; tu in h̄nu matris Proph tam, aut Apostolum vis agere? Nat ræ hoc consilium est, non gratiæ.

Toto corde vult Deus diligi, q̄ si divisum est in alios, divinæ mi responderet exspectationi. Minus en Deum diligit, qui aliquid extra ei diligit.

5. NOVEMBRIS.

et debet haber i ratio, num, qui præ maximus sit, an mediocris, an minus? hæc enim distinctio vim tollit lentiæ. S. Ign. in Testam.

Nūni debet habere oculum obedientia, quo ad Deum semper tenta, cæca esse debet ad alia. Si oculus à Deo ad alia se reflectat, iec obedientia, nec virtus, sed velatio, vel politia est.

egatus, qui ad te Domini mandata t, parvus sit, an magnus? minús est: non enim ille, sed præcepta per significata attendi debent. Cui ino servis?

minis obedienti superior æqualis emo præ altero melior, nemo de- r, optimi omnes, & aquè chari; nulli, nisi Deo, semper, in omni obedij, alios velut tabellarios af- , qui summi mandata Principis ad runt.

ivinæ superior voluntatis interpres llam sequi, vel rejicere præmio, ñam dignum est, reliqua in consi- sionen non veniunt, minús affectu, retio digna sunt rite ponderantis.

6. NOVEMBRIS.

*Quod proprius aliquis Deum accedit
melius ad suscipienda bonitatis dir-
dona disponitur. S. Ign. in an. Exer-*

Lumini propior, plus lucis acci-
& igni vicinior, caloris amp-
participat: ita qui infinitæ sancti-
strictius adhæret, plus haurit sanctitati.
Ut creatura, sic & Creator uniforme
diformiter agit.

Deum nemo accedit, nisi, qui re-
dit à terra; & huic unā, & illi adhæ-
velle, inutilis est conatus. Alteruter
serendus est. Si hujus blandimenta c-
temnis, cœlestia recipies.

Non frustra se nobis Christus de-
nos repetit, hominem induit, ut
nunquam homo affectu exueret; præ-
sit, ut vestigia sequeremur: & hæc
mita est, quæ sola ducit ad virtutem.
Veni, dicit & tibi, sequere me.

Responde magistros auribus prur-
tes, hic verba viçæ æternæ habet
eius doctrinam sequimur, omnem
nunquam hominum, & sanctorum sc-
tiam exhausimus. Accedite ad eum
illuminamini.

7. NOVEMBRIS.

*Christianus unusquisque pius esse debet
in pietate animo sententiam, seu pro-
missionem obscuram alterius in bonam
bere partem, quam damnare. S.
. in Exerc.*

*Pud araneum omnia degenerant
in venenum, quæ apis in mel
pertinset, non rei, sed naturæ mali-
tis vicio; certissimum vitiati sto-
ni est indicium, si ea, quæ sumis, in
& indigestos humores conver-
ir.*

*Un absolvit possit, quem tuum tra-
d tribunali, cur reum pronuncias?
titia hæc, imo tyrannis est: nemo
lemnari jure potest, nisi delictum
clariūs probatum. In dubio reus
absolvendus.*

*Quam benignos tuorum dictorum,
trumve interpretes, quam pios co-
ionum tuarum Judices habere vel-
aleim te aliis exhibeto, ne justo ta-
, aequo severiores nanciscaris. Quà
furâ metiris, recipies.*

*tiam quæ apparent mala, forent
sanda, cùm oculus sœpè fallat, au-
piùs, & omium sœpissimè suspicio.*

Ve-

Venesica hæc est, ex musca elephan
t momentò formare potest.

8. NOVEMBRIS.

*Quotiescumque alienum patet facimū
fectum, nostrum ipsorum vitium c
monstramus. S. Ign. in Exam.*

QUI diuturnis in vulneribus
vunt, & sanie aluntur ver
to quātæ abominationi sunt,
to esse horroī deberent homines,
alienis defecib[us] cominorandis
lectantur; animi enim vulnera d
ctus sunt.

Cœlum, terra, & elementa om
quām uberem loquendi materia[m]
suppeditant, cur displicet ista? nec
libi alieni mores trahunt in censura

Tegendæ potius, quām revela
forent sordes, has tractare nemo pot
quin sordes & ipse contrahat. Fœ
dum movetur camerina. Quid ji
veterem renovare cicatricem, nisi q
novus fratri dolor infligatur.

Nec loquendi tantūm, sed & al
vitia audiendi pruritus in vitio ei
enim non invenirent benevolos a
tores, pauciores forent, qui simili
querentur. Sepi aures tuas spinis.

9. NOVEMBRIS.

*qd si quis improvidè aliquid elegit,
qd non licet retractare, reliquum est,
ubi eum cœpit pœnitere facti, ele-
onis damnum probitate vite, & ope-
m solertiæ compenset. S. Ignat. de
Jul. elect.*

NEU! quoties pœnitet facti; sed
eos, qui cæco rapti impetu con-
m non admiserunt. Sinè delibera-
e moliri magna, est clausis oculis
ræcipitium properare.

i mutare, quod elegisti, non possis,
es corriger. Capiendum est in are-
consilium; facienda ex necessitate
us, & imprudentia præsentí consilio
ganda. Si redire non licet, licebit
is errare.

tiam in rebus sequiūs electis reli-
est aliquis solatio locus, divinæ id
m adscribamus providentiæ, ut ex
reliquos vitare errores condiscam.
Cardo sic, bene tamen emitur pru-
ia.

tiam mala electio, si rite uti scia-
, bona parturiet; in satisfactionem
iūnum, in morum emendationem,
ugmentum meriti, difficilora ser-
viant,

viant, si vitari non possunt. Sic enim patientia leget rosas.

10. NOVEMBRIS.

Modestia sufficiens incitamentum, exhortatio sit ex solo intuitu quem componendi. S. Ign. ap. Rib.

Sicut in solem, ita in hominem tutis studiosum plurimorum convertuntur, latere nequit, quanvis velit, etiam post siparium; ut sub nube observatur. Sic proinde ut non videatur sine utilitate intue-

Muti oratores eloquentibus præs hi ore, manu illi perorant, ideo fac trahunt in sequelam: nemo prope iug agit, quin & lucem accipiat, & calo nemo conversatur cum bono, qui melior.

Christi bonus odor esto; nemot deat, quin a te virtutem discat. Sic giri, nihil est perdere; alter sit di tu non sis pauperior. Nihil tu das, tum ille accipit. Hoc est viso thes fieri opulentum.

Basiliscus etiam visu venena diffu tu visu sparge doctrinam; silentio bositatem, levitatem gravitate, mœtiâ dissolutionem, mansuetudine f rem compesce.

(151)

II. NOVEMBER.

gentem convenit se examinare, an
ffidio, quam erga rem aliquam ba-
et, ex solius Dei amore, & intuitus
proficiscatur. S. Ignat. in regul. elect.

Mne in eo punctum vertitur, ut
recte, & recta, eligas. Error iste
quam solus est; trahit post se innu-
osi; nunc attende fontem, & scatu-
rem errorum; serò deinde voles ob-
ire.

Dificilis res electio est, multa consi-
enda, prævidenda plura, plurima
timenda, in iis potissimum, ubi
electio facta tollit libertatem, ut mutari
occurret, difficultas, nisi morte,
possit.

Ialus electionis arbiter affectus est, si
cum amore proprio vocetur in con-
m, cæcus cæcum ducet, & ambo in
eam cadet, ex qua nec pro libitu sur-
nec facili consilio redire poterunt.
Nihil suâ basi stat firmius; rationes,
ous electio tua nititur, solidæ sint, ac
næ, his tutè insistitur, reliquæ levè
dissipantur. Dei voluntas amissi-
sit, quæ fundementum jacias, &
em ædificii incipias.

(132)

12. NOVEMBRI.

*Proprium est Dei, & Angeli cuiusque
boni veram infundere spiritualem an-
ime letitiam. S. Ignat. in reg. discre-*

IN turbido pescari amat dæmon, tene-
bras is offundit menti, volunta-
torporem, humoribus melancholia
inducit, ut sic afflictum ad quærenda
solatia impellat, quæ Deo displicen-
spiritum extinguent.

Perturbatus animus non est aptus a-
equendum munus suum, nec ullus fi-
cilius errat, quam in tenebris. Cum tu-
stitia mentem obnubilaverit, cave a
quid decernas, expectanda serenitas,
res pleniū discernas.

Quies animi, & malacia mentis, h-
abitantis in anima divinæ gratiæ inde-
& quidam cœli prægustus est; ut vi-
versa perturbatio, inquietudo, signu-
perversi spiritus, & aliquam infi-
maginem notat.

Mancipia diaboli, quod tristitia
habent; nulla siliis Dei tristitia cau-
tio. Dicite justo, quoniam bene. Fons ga-
dij, & mœroris idem est, consciencie
própria, illius bona, mala istius.

13. NOVEMBRIS.

*irupultus per tempus aliquod, dum pre-
sertim recens est, vita melioris insi-
tutio, animam rebus spiritualibus ca-
cantem non parum juvat. S. Ignat.
de scrup.*

Qui nunquam dubitat, nunquam ad
veram rerum cognitionem perve-
nit; sic, qui in rebus animam spe-
ntibus incurius absque sensu hæret,
nunquam sinceram sui notitiam obti-
bit.

Tenera conscientia oculi instar est,
am pulvulus tenuis, aut levissimus
us illum offendit, nec quiescere sinit,
nec eximatur; crassa vero callum ob-
git, nec trabem amplius sentit.

Deploratae valetudinis indicium est,
lo in morbis dolore tangi; cum ægri
imè secum agi credunt, ibi proximi
periculo. Utinam non par si særissi-
lethargo multorum animæ laborent!
Quam sollicitè de temporalibus in-
turratones! quam accuratè lucra
feruntur, & damna! res omnes ad
inam exactissimè revocantur. Sola
is ita vilescit anima, ut nullam me-
ur sollicitudinem.

(134)

14. NOVEMBRE.

*Sicut damnosum est primates coram
pulo allatrare, atque proscindere:
privatim admonere eos, qui, si vel
mederi malo possint, operæ pretium
S. Ignat. ad sentien. cum Eccl.*

In eruditum vulgus sponte suâ in
jus rapitur, & ad Magistratus
præpositi contemptum inclinat: c
tu novam paratæ materiæflammam i
dere, nisi velis incendio publico cau
dare.

Qui in edito sunt, remotius vide
quæ si tibi pariter innotuissent, ra
corum gesta sugillares. Tibi obediei
non judicandi relictæ est gloria; mi
publicè plectendi potestas data.

Publica Magnorum exagitatio n
prodest: non Magistratui, quia j
movenetur indignatione; non populo
avertitur; quem diligere debebat, à
magistratu; non exagitandi, quia passi
suæ præmio contemptum refert.

Omnis potestas est à Domino, l
resistit; qui potestati se oponit. Ab
minibus nos regi Deus voluit, ut fi
nostram exerceret, ut etiam sub n
solem, sub erroribus obnoxii poter
Deum cognoscamus?

15. NOVEMBRIS.

lesiae Catholicæ ita conformes esse
vemus, ut, si quid, quod oculis nostris
paret album, nigrum illud esse desinat
it, debemus itidem, quod nigrum sit,
nuntiare. S. Ignat. ibid.

Captivandus intellectus est in obsec-
tum quium fidei; si enim is mysteria
osceret, non fides esset, sed sciens.
Profundius hoc mare est, quam ut
ut te committas, nisi velis a gur-
non observato sorberi.

etri navicula est, quæ te naufragio
culo eximet, tot ventis, quot pere-
s opinionibus tua vela ventis, ad
appellendum est petram, contra
a portæ inferi non prævalebunt.
ipientia, & ratiocinatio humana
fallitur, his qui nititur, noctua
media in luce caligat. Clarius in
matre, quam ad tenuem propriæ
itionis faculam fidei arcania viden-

des est donum, ac lumen Dei, non
æ, non scientiæ, non hominum
lumen, qui non sequitur, ab igne
ad errores inducitur.

16. NOVEMBRIS.

*Quanto exactius superiores res om
internas, & externas suorum nover
tantd majori cum diligentia, amore
sollicitudine juvare eos poterunt.
Ignat. in Exam.*

Profundum est eorū hominis, &
scrutabile, nulla illud bolide s
exploraveris, semper occultum, do
ipsum se panderit: ea seram arte c
structam habet, ut nulli pareat, nisi
sum velit.

Ad labores, ad cruciatus, ad mort
ipsam cogi, etiam invitus, homo pot
at arcana cordis prodat, nulla eum
machinæ nullæ adigent, nisi volente
Sine interna hominis notitia tam
rum proderit impensus bona institut
re labor, quam parum feliciter morb
curabit medicus, quem ignorat.

Externa signa fallunt, vel quia hyp
cisi corrumpuntur, & velut vestis
mica ad tempus assumuntur, vel q
idem plurium etiam contrariarum at
ctionum potest esse prognosticum.
fumus & ignem, & aquam notat.

(137)
17. NOVENBRIS.

*Iptanda est sermonis gratia ad agendum
in cam proximis necessaria. S. Ignatius.
I. C. 2.*

Tad amoeniorem solis intuitum
J'ultro se aperiunt flores, & velut
da pandunt, quae ob tristem atræ
tis vultum concluserant; ita facile
et aliorum corda, qui vocis, & vul-
amœnitate se facit amabilem.

Nimicus est humano generi, qui hu-
nitatem extuit; hac captivantur om-
nes, hæc universalis est ad hominum
nos clavis, & magnes, qui omnes in
primum affectum, deinde etiam se-
lam trahit.

Ilūs uno alloquio affabilis efficiet,
mentes repetitis aliis objurgati-
bus. Cynicus, ut nulli parcit, quem
mordeat, sic exesus fit omnibus,
munis odii scopus.

Magnum naturæ donum affabilitas,
nisi ea parciōr cui negavit, is arte
etur obtinere. Sapientis arte facta na-
m superarunt. Affabilitas studiosa
o naturali prævalet, quanto ars præ
ra certior est magistra.

18. NOVEMBRIS.

*Ad unionem ex utraque parte juva
omnis rerum temporalium contempt
in quibus sui amor gravissimus bu
unionis; ac boni universalis hostis
rare solet. S. Ignat. p. 8. c. 1.*

O Minia hactenus in orbe bella acc
flavit meum, & tuum, contum
verbum, nec nisi lite, aut bello di
mendum; hoc ubi classicum inton
actum est de mentium unione.

Æquilibrium sperari non potest, q
diu bilancem alteram pondera prægi
vant; contrà, si vacua sit bilanx utraq
in promptu est æquilibrium. Sic faci
ibi coalescit concordia, ubi nulla
temporalium cupido.

Nec publica prius, nec privata be
cessabunt incendia, nisi ligna igni,
est, terrenarum rerum desideria, si
trahantur; hæc sunt, quæ flammis
menta ministrant.

Nato Christo, factus est in pace
eius ejus, quia pauper positus in præ
pio, nihil è mundi opibus concupiv
Ubi suspicio de regis titulo Herodi
notuit, pax bello, & tot innocentium
cædibus est profligata.

19. NOVEMBRI.

entatione accersenda est spes, & co-
itatio ad futuræ brevi consolationis:
ræfertim si per sanctos conatus deso-
lationis conatus sensim frangatur. S.
nat. in exerc.

Non naturæ solius iste cursus est,
ut nox succedat diei, læta cursum
nent cum tristibus, verum, & gra-
si nunquam nos exercerent nubila,
iremus serenum æstimare.

init desolationes Deus, vel ut am-
xtros efficiat, & utrique sorti assue-
doceat, vel ne quiete perpetua
um extollamur, aut certè, ut unde-
ndum sit auxilium, erudihamur.

tiam per fluctus navigatur ad littus.
Deum amantis animæ consolatio-
quod in desolatione pariter, & con-
sione illi adhærere possit. Nec quid-
ni est, quod displicere possit, si e-
is manu profectum sciat.

Qui desolationem animi, corporis
olatione compensare vellit, flan-
tem ille membrorum veneno cu-
, morbum morte levare vellit, ac
est, quod dæmon in turbido pis-
t.

*Qui cum facultate præest, videat
charitatis particularis affectus,
versali noceat. S. Ignat. p. i. c.*

Centrum suorum est superior, h[ab]et respiciunt universi, quām diu-
hic ad singulos affectu, parallellis v-
lineis fertur, nec medium deserit; q-
ui ad dextram declinet, aut sinistra-
circulum efficit vitiosum.

*Æmulatio, invidia, similitates i-
ram subditorum, quām superioris, v-
sunt; qui si hæc, partiali erga aliqui
affectu, non foveret, invidiæ mate-
id est, fomes igni subtraheretur.*

In medio discipulorum stetit Cl-
stus, dum dixit; pax vobis. Hæc in co-
munitate speranda non est, nisi su-
prior medius inter omnes, pari in singu-
affectu, & providentiâ feratur.

*Quid est superior? nisi publico si-
ditorum tributo, vel communī obsequi
conductus servus. Decet proinde:
qui parem à singulis mercedeim exig-
parem etiam reddat affectum, & æqu-
in quemvis cursus dividat.*

21. NOVEMBRIS.

*ris mōra violentus labor est, nō sit
sīn cælo; & in Deo per amorem,
m̄ in terris, & tecum verteris; ut
s̄ radii tam diu extra solem efful-
t, & vivunt, quām diu in sole vi-
it. S. Ignat apud Bart. l. 4. n. 30.*

Inimus gradus gratiæ divinæ rite
ponderantibus enajocis esse de-
uām thesauri, ac gemmæ: torius
i: hi enim sicut ab uno posside-
universi, beatum non efficerent;
um Dei, cœli hæredem constituit;
am parvo, quām magna lucra fa-
modico pretio infinitum com-
ir; infausti propolæ! si alias merces
is hoc adeste, gratia Dei ultrat-
t, absque auro emittur, & argento:
e nulli durum esse potest.

Ô evagantur vota nostra per va-
ridimus nobis cisterdas dissipatas;
ontinere non valent aquas, quan-
uno simul habemus omnia, quem-
enimus certius, ita securius pos-
us. Nemo tollet à nobis, nisi
tibus.

n̄ jam avarus, sed insatiabilis est,
eūs non sufficit, in quo sunt om-
nia,

nia, sive quo nihil sunt omnia; N
enim plus bonitatis habet, quam qu
tum ex bono infinito communicat. S
sum corda!

22. NOVEMBRI.

*Obversante desolatione agitur, hom
inaligno spiritu, cuius instigati
nibus unquam recte consicitur. S. I
In dign. Spir.*

Non tenebris nemo satis tutus figit, |
dein, maximè ubi obvia sunt pra
pitia, quorum nullum, aut nimium g
rave, potest esse remedium; lux exspect
da, ut solidum, an fragile sit soli
aperte videoas, prius, quam passum fig

In desolatione nobis relinquimus
ideò audaciores in nos animæ ho
fiunt. Recepui hic canendum est,
nec fœderata nobis in succursum ve
Dei gratia, quæ & mentem illuminat
& inflammet voluntatem.

Nihil moderatum suadet desola
conturbatus quippe animus non est
tus ad exequendum munus suum, co
ruit impetu, non quod ratio, sed
præsens turbo impellit.

Ut procelloso mari jaciuntur anc
ra, contrahuntur vela, sistitur onera

c serenitas è cœlo redeat: ita nihil
enidum de negotijs, dum animus,
mari periculofiores coquens tem-
tes, conquiescat.

23. NOVEMBRIS.

*prudentis est, suæ ipsius prudenter
imè fidere, præserfim in rebus suis,
cum homines rānimo perturbato fere
judices esse non possunt. S. Ignat.
pist. ad Hispan.*

Ego sibi sufficit. Num mactemur,
aliena uti operâ debemus, sine
iorituri; à primordio hēc p. vitæ
prima documenta scire nō natura-
t, quantum aliis debeamus.
e securius reget alios, qui se ip-
egere formidaverit; sicut, qui sibi
ntisque suæ fidit nimium, nec
ēc aliis regendis idoneus est. Ipsa
Patris Sapientia sibi inanūdūcto-
legit in terris.

n̄ est gravior error, quām credere
ne non posse; se decipit, qui au-
se decipi non posse. Morō si sua
agitationum defensores, qui aquid
ūm capite proflit. Palladēm esse
et, cūm sape sit tantum bubo.
tus ejusmodi præsumptionis effe-

Etus ruina, quam Deus permittit,
qui aliter noluimus, nostro malo
miam nostri fiduciam dediscamus. {F
qui didicit alieno!

24 NOVEMBRIS.

*Magis timendus est Religioso timor ;
pertatis, quam ipsa paupertas. S.
apud Bartol. l. 4.*

PAupere pauperior est, qui non
esse pauper; si enim pauperi de
multa, nolenti paupertatem desunt
nia. Si tibi gravis est, quæ nihil ha
sarcina, putasne levior erit, si te pl
bus oneres?

De promissis Veritatis nemo dub
Centuplum accipietis. Vide quam
nus sit timor; time, ne timeas rerum
fectum: plura sunt, quæ nos terr
quam quæ premunt. Parvulos un
terret, cum nihil mali sit.

Opinione sæpius, quam re, lab
mus, ibi passim trepidamus, ubi no
timor; paucioribus egemus, quam
cupiscamus; horrea paramus erig
quibus longæ vitae subsidia recon
tur, hodie fortè morituri.

Nimia pro futuris sollicitudo fili
pusillanimitatis; erectus in Deum

(145)

plus de ejus bonitate supponit,
ut suos necessariis destituturus cre-
t. Divitem habemus patrem, modò
s filii.

25 NOVEMBRIS.

*interiorem viros spirituales ad con-
studinem, ac familiaritatem admis-
ris, eò majorem capies in Domino
luptatem. S. Ignat. apud Orland.
15. n. 110.*

*T*aromata nunquam tractantur
manibus, quin antennum sui odo-
ri præmium relinquāt; ut nunquam
iccedimus propriūs, quin calore rei,
inviti, accipiamus: ita nunquam
utilitate cum viris agimus spiritua-

llum nempe viri spiritu pleni sunt,
ipsi virtutis imaginem cordi altis-
incisam circumferunt, eandem in
tanquam in cera, exprimunt, cum
s agunt.

ni solis malis exosi sunt; ut noctuæ
nt lucem, ita Religiosorum viro-
sores non sunt boni Christiani,
ut quos in vita contempserunt,
etiam in agone, auxilio destitu-
In quo quis peccat, punitur.

Perversæ

Perversæ ingenii naturæ est, a
abhorre pluriū, quæ pluria
prodeſſent. Æger maximè horret
dicas, quæ maximè prodeſſent. M
breui meliores eſſent, ſi cum meli
bus agerent.

26 NOVEMBRIS.

Providentia amantissimi Patris no
& ſapientissimi medici, quos ma
amat, & quam citissimè post hanc
tam deducere vult ad æternam feli
tem, in tāto magis purgat in hoc ſi
lo. S. Ign. in ep. 20. Jan. 1552.

A Matre non eſt idem, ac blan
A Imperitum vulgus in eo am
fitum eredit, ut amati voluntas a
pleatur; hoc eſt occidere: aliter a
qui verè amat; bonum nempe vult
to, non peritum, aut defectibile
æternum.

Ut amat ægrum medicus, dum
urit, & fecat, quia nempe vulnera
novit illi profutura: ſic Deus amat
& iſcet nunc doloribus doctores
miles, prodeſſet tamen iſs maximè,
æternum.

Tantè amor major, & ſincerio
quantè majus bonum eſt, quod a

eratur, licet viâ difficulti obtineret.
Non datur nempe corona sine certe-
tâ, nec merces sine labore. Dicit
per spinas, sed ad rosas.

Formundi, præterquam quod tur-
bati noxius est, quem amat,
et. Sic suos simia catulos amplexu-
Oderit utinam plus, quam amet!
non fortis, & utilis, eos magis
quos magis mundus odit.

27 NOVEMBRIS.

miliare nobis deberet esse, ut Deum
nibus rebus præsentem cernemus;
vites nostras non in oratione solum
lum attolleremus. S. Ignat. vitæ

Axima pars delictorum tollere-
tur, si peccaturis testis assisteret;
judex? Quos a peccando non
metus pœna, facilius coercet ve-
ct; nullus locus tam est abditus,
ut non adsit.

resentia solis nūnquam est sine
ubi Deus, ibi cum eo lux men-
itur, quæ principis tenebrarum
tenuat, & fraudes detegit.

ne solum Dei meminimus, cùm
, quam parcè cù illo, imò quam
illibe-

illiberaliter nobiscum agimus! Quantui
diei rapiunt occupatiōnes aliæ, & nu
lam Deus; nullam animæ nostræ secu
ritas mēreatur?

Semper de nobis cogitat Deus, à cu
nōstri adeo nunquam deficit, ut cont
nuo nobis benefaciat. Nullum ven
mōmentum ejus dono vacuum, & quā
raro nos ejus reciprocē recordamur!

28 NOVEMBRIS.

*Illiud in primis cogitandum: quid à n
bis Deus in iudicio exiget? Quamna
rerum rationem reposceret? ut ad ej
judicium, non ad nostrum sensum vite
componamus. S. Ig. vitæ l. 5. c. 10.*

OCuras hominum inanēs! quom
do dives, doctus evadam? qui h
nores consequar, & voluptates? ci
est; & quam de his Deo redditū
sum rationem? incuria est.

Pro his omnibus adducet te Deu
judiūn. Nulla actio tam modica, n
cogitatio tam instantanea, nullum v
bum tam exiguum; de quo non sit r
denda Deo ratio. Et quām rara, q
nulla de his cogitatio!

Scrutabitur illic Deus in luce
Jerusalē

(149)

salem civitatem sanctam, in qua
est plura reperiet splendentia, quam
a, apparentia, quam vera; & quid
Jericho? quid de Sodoma speran-
ti? quale his judicium?

Transit dies, effluunt anni, labitur
et manet tamen de his omnibus, immo
ingulis momentis reddenda ratio.
ac decet esse sollicitum. Sera illic
i pœnitentia.

29 NOVEMBRIS.

*evitandi tribulationes, & afflictio-
nes mentis in hoc mundo est, ut con-
iur conformare penitus voluntatem
nostram voluntati Dei. S. Ignat. in
epist 20. Jan. 1554.*

Uâ nos Deus ad se viâ manuducat,
relinquendum est curæ illius: nec
aurigam ad unam urgemus orbi-
, quâlibet, vehere sinitur, dum quo-
imus, veniamus.

Quid triste, & malum putas? à Deo
um tale venit. Deus voluit, quid-
d accidit; an ne minoris apud te mo-
iti Dei voluntas, quam sensus tuus?

illa se potius huic, quam hic illi-
modare debeat?

rascere, quantum libet, bilem om-
nem.

(150.)

Nom exere, quid ad tollendum doloret efficies? Si proscis, per me licet, impatiens esto; nullam malum minuit in patientia, auget omne, dolorem necessit est feras non ægrè si nolis? magnus facis.

Alia felicitatis querendæ via est brevibus accipe: tam qui potest, quæcumque vult, quam qui non vult, nisi quæ potest, felix est; primum soli Dei competit, secundâ scimitâ divinam lice exemplari felicitatem.

30 NOVEMBRIS.

Experientia docere solet, quod, ubi sunt multæ contradictiones, ibi sequitur major fructus. S. Ignat. in epist. l. 14 Julii, 1536.

Non negligit officium tuum dæmon, impedire conatur, quidquid conatus suis nocturum videt. Quia enim concordia lucis ad tenebras experiri potest?

Astutus hostis maturè prævidet damnatio capiti suo destinata, idèò prævenit, ut in semine suffocet consilia, optimè consilium, amissis obviari posse facilius quam rebus adultis; ubi radices fixerit arbor, ægrius evelletur.

Quia vero imbellis est, nisi metu
tro audacter sit, viribus dissidit suis;
mimes in fœdus vocat, ut hi contrac-
tiones, velut classium, intorcent,
bus deerriti a coepio opere desistant
ostoli.

Vae diabolis emissariis qui, quod ille-
n potuit, bona præpediunt. Folles
npe sunt, quibus incendia orcus pro-
grat, ut saeri ædificii conatus in cine-
cogat. Qui mali sunt, nolunt alios
esse meliores.

R. DECEMBRIS.

quam dæmon conscientiam invenit
delicatam, multo delicatiorem effice-
re nititur, & in extremum quendam
redigere auxietatis gloriam, ut sic
misere turbatum a profanis spirituali-
tandem dejiciat. S. Ignat. de scrup.

Picem appetere, & periculum an-
helare. Ne quid nimis tritum
in tibus axioms, etiam in sanctitate
cum habet. Spine illæ ex imaginatio-
propria matæ ad lancinandum ani-
mæ aptæ sunt, non ad sanctificandum.
Terra, quæ cultricem manum non
mittit, quid mirum? si spinas, & tri-
los germinaverit. Justæ hæc pernica-
cia

citæ pœna est; si enim consilio loci daret; spinarum loco brevi flores paturiret.

Volenti non sit quidem injuria; tamen detrimentum. Inconsulta plâ sanctitas! pati sine merito, sine fructu laborare, hoc est proprii judicij martyrem esse.

Minus malum talibus foret: non priscere, pejora sequuntur; sit namque ut qui culices percolaverant, dein cimelos glutire incipient. Hoc nem captiosæ sanctitatis lucrum, hæc dæmnis intentio est.

2. DECEMBRIS.

Usu ipso, & experientia docemur, negligavos, & tépidos, sed ardentes, cognavos in obsequiis divino animi pacem & tranquillitate potiri. S. Ignatius. Epist. ad Hispanos.

Quam demens esset, qui per avideziam quæreret, quod domi poterat reperire: procùl quærimus, quod propè habemus, per alienas januas ejus stipem mendicamus, quod in manu nostra est, & ipsi nobis dare, imò possumus.

Magna hæc felicitas veræ hac in vita felicitat-

icitatis est, quod personalis sit, non
lis, in nobis, non in rebus nascitur,
vivit. Quisque suæ lœtitiae patria est;
Mater. Animum consule, fervore in
ende: quantus hic, tanta etiam ahimi
nquillitas erit.

Quilibet opifex id maximè satagit,
suæ artis opus nullius objurgationis
eat: cur opera nos, quæ agimus cen-
æ, imò indignationi divinæ obnoxia
lumus? totum pretium hominis, non
n opus, quam fervor est.

Solum sinè vitiis esse, lignea bonitas
; ad majora tendat, qui laudem vult
rei. Quæ agit, agat bene, agat, ut
dius non possit. Pauca ferventer,
urimis perfunctoriæ actis, præponde-
t.

3. DECEMBRIS
*conservatione primi spiritus, quasi
omnis vita est Religiosorum cætuum.*

S. Ignat. apud Orland. l. 6. n. 34.

N aliis natura solet à parvis initiis
res ad majora provchere; oppositum
tia sectatur ordinem, tantum prin-
iò fervorem tribuit, ut satisfecisse
isendus sit, qui proximus illi accep-
t.

Dei providentia tantā Religionū
primipilos virtute ornat, ut optima
agendorum Ideam efformet; qui eoru
vestigiis fideliter intitit, is veram in
virtutis imaginem efformabit. Illic re
pice, quā sis origine?

Herorum esse filios ignominia es
nisi Majorum gloriae factorum pra
stantia mercemur. Illorum gesta calc
esse debent ad virtutem, ne degeneret
aquila columbam videatur genuisse.

Fovendus est primus calor, alias fo
cas intepescet; extingueatur fornax
nisi novi identidem igni materia fut
geratur; nihil prouius, quam ut aq
uaticum ad frigus redeat. Filius igni
es, si luceas, & ardes; si tepes, fumus es;

4. DECEMBRIS.

Quanto magis se repertī antīna segri
gitam, & solitariam, tanto apicore
se ipsam reddit ad querendum arti
gendumque Creatorem. S. ignat. i
ann. Exercit.

Ubi tumultus, ubi hominum nege
tiorumque multitudo, ibi turbā
in qua nec locus, nec modus, est devo
tioni. Sic, dum plūfimā quærimus, op
timū

im amittimus; nihil enim nostra cum
conjunctione melius.

Qui omne littus attingit, ad nullum
ingit; qui se cum lincis omnibus
titur, abit a centro. Si per varia
si abeant solis radii, non accendunt.
as quærendus est Deus, totis aman-
est viribus, ut teneatur.

Illiis expedita cogitationibus mens
a feratur ad bonum, tanquam ad
sum, ab hoc ubi declinat, errat;
patæ cogitationes affectum non mo-
t, & affectu frigido ad Deum, qui
s consumens est, non pervenitur.
Qui ubique est, nullibi est; qui mer-
um solidare non didicit, nec in
rarum, nec in Dei cognitione, aut
re solidus est. Pluribus intentus
or est ad singula sensus; qui unâ
iu multa complecti cupit, nullum
et.

5 DECEMBRIS..

*gnus est eorum error, quos amor sui
decavit, obedientes existimare se, cum
periorem ad id, quod ipsi met volunt,
qua ratione perfrixerint. S. Ignat.
epist. de Obed.*

Simiam suam quælibet virtutis habet pulchra facies saepe tantum supericies, ita & virtus saepe larva tantum est, elegans, sed sine cerebro, sine iudicata. Substantia obedientiae est, ut in tua, sed superioris voluntas impleatur.

Aliud est te superiori, aliud habibi, parere; istud facit, dum non, quod ipse vellet, sed quod tibi placere telligit, imperat. Nescio, cuius maioritudo, an superioris? quod fortitudinibus subditi? quod obedientia destituta?

Si superior subditum timeat, si ei cere satagat, frenum perdidit; tum enim non quid rei aequitas, sed quid subcupiditas exigat, attendit; & pervertit ordinem, qui praesesse debebat, virus efficitur.

Nisi forte condescendendum aliquo de agro videatur; qui tractandus mollius, ne intra manus duriores plucentibus; in quo ut laudanda superiis duxerit, sic vituperanda subditi pervicacia.

6 DECEMBRIS.

Ut anima progredi valeat in via spirituali, ad illius partis oppositum, ne

*est, tendat, in quam inimicus tentat
trahere. S. Ignat. in Exerc.*

QUI ab impetu rapidi fluminis i-

sytes non vult abripi, huic con-

tra torrentem viribus omnibus

ndum est, cui si cedat, de navi, de

nnis, de vita est conclamatum: vel

n allidetur in cautes, vel à gurgite

rietur.

Nunquam pascendum cum eo ho-

scodus, qui est implacabilis, cujus

nis cura, nostra est perditio. Quid-

d mollitur ille, in nostri perniciem

llitur. Tu consiliis ejus semper esto

trarius.

Ivendum est in armis; nunquam hæc

enda sunt; nullum ibi credere fore ar-

ritum, ubi diu, noctuque in tua vi-

tæ damna inimicus, nunquam non ma-

ias admoveat allectrizes. Has fugisse,

sse est.

Qui procul à Jove, procul est à fal-

e; quanto remotioni abis à suggestio-

is inimici, tanto certius tua vitas

cula; præstat perire non posse, quam

ti colludere. Fuge? salvaberis.

7 DECEMBERIS.

Hostis ille noster nulla re magis cibatem extinguit, quam in modico incensurato in virtute progressi
Ign. epist. ad Hisp.

Tum faburra contra ventorum latitudinem navem munit, mergit modica; ut oleum, si moderatè afflammam alit; extinguit, si absque rura affundatur; ita moderatione virtus parens, indiscretio vero noverc.

Sæpe putatur pietatis, qui super partus est, latentis quidem sub fervoris, nocentis tamen. Immocille conatus suam frequenter, non gloriam, auçupatur. Extraordinarii rículosa sunt.

Qui grandes in via virtutis feci progressus, si moderatione duce, passu, sensim sine sensu promovit gradum, is inconsulto cursu sibi se factus, hæret, ut qui nimium yojam nihil possit.

Ingentia cœlo damna, orco lucras prudens fervor parit; quantū enim mabus prodesse potuisset, tantum solatii additur orco, démitur cœlo. bona mente, nisi hæc discretionis legibus, multum errari potest.

8 DECEMBERIS.

*s Maria dolet Unigenitum peccato
ffendi ab hominibus, quam doluerit,
undem crucifigi. S. Ignat. apud Na-
lasi. in an. Mar. n. 670.*

T nulla soli cum tenebris, ita nul-
la Mariæ cum peccato, seu actu
eu originali communiunio: perpetua
r hos oppositio.

It causa causæ est causa causati, sic
ifixionis Christi causa est pecca-
, quam toties repetis, quoties pec-
& hoc quanto Mariæ dolore?
udæi crùcisgentes Christum, non
overunt; tu scis, in quem delinquas,
illis necdum, ut pro te, passus ille
at! tot tu, nulla illi, novæ legi-
amenta in subsidium acceperunt.
, quam Judæis deterior sis?

Iors Christi adeò mala non est, ut
a inter bona censi queat; erat
malorum terminus, humanitatis
tum, æternæ felicitatis Janua; pec-
ni verd ita malum est, ut solum
m sit.

ui colere vult Mariam, Filium non
idat; sic Matris unà, & Filii te-
mprobabis: quomodo placere pos-

(160)

Sicut Matri, qui inimicus est Dei? Ha-
pietatis est medulla, sine qua nihil pr-
sunt omnia.

9 DECEMBRIS.

Superiori, nec si prudentia bonitate c-
terisve quibuslibet divinis donis o-
natus, instructusque sit, propter
obtemperandum est, sed ob id solù
quod vice Dei gerat. S. Ignat.
epist. de perf.

Qui propter humanas rationes ob-
dit, ab hominibus præmium ei-
peget, æternum non accipie
quod Deus non dat, nisi sui causâ o-
temperantibus. Nemo libenter frust-
aborat. Quod agis, fac cum merito.
Servi Dei sumus, non homini
mancipia. Cur horum potiás grat-
quám illius, obediamus? oculorum se-
onus ferunt, fructum non accipiunt.
Qui humanæ seu prudentiæ, seu l-
æbolentiæ nítitur, heu! quæm fra-
nsistit fundamento! utraque instab-
est. Quid hominis benevolentia mu-
tilius? quid ejus prudentia magis ob-
xiuum erroribus?

Solus de actionis bonitate, de labo-
ri pensi pretio, certus est, quā hor-

n propter hominem, sed propter eum obedit; quid ille prudesse potest de hoc, an non omnia hic sine illo.

10. DECEMBRIS.

os sibi quisque ad imitandum proponat, quibus diligentia insignes, & magnanimitate videbit. S. Ignat. in epist. de perf.

Magna magnorum virorum exempla calcaria sunt, quæ, quidem sit, potentissimè stimulant; ceni habent eloquentia omni magnitudinem. Idcirco primos peculiaribus eius ornavit donis: ut habefent postquam virtute provocarentur ad via.

Nec est, quod imbecillitatem quis cusset. Potuerunt illi, car tu non posse? etiam illis Damascena è terra coact corpus, pat utrisque gratia; qui si huc desit, nisi animus.

Malè naturam inculpamus, nostros aberetur nutus; negligētiæ, non impunitiæ virtus sit, quod à tantis exemplis generes abeamus. Consuetudo alterata est, fac, secunda sit prima melior. Regula in ædificiis debet esse perfecta; securus muri declinabunt ruine pro-

piores.

piores, quam fastigio. Artefactum si
idēa nou fit melius. Optimi sint, quo
imitandos designamus.

II DECEMBRIS.

*Difficilius est spiritum comprimere
quam carnem affligere. S. Ig. ap. Orl*

Ut corpori negentur commoda
ut membra dolore atterantur
durum quidem est; sed non ita subline
quin eō etiam philosophica virtus as-
cenderit, quæ fortunas, & vitam con-
temnere, non semel docuit.

Contemni, post haberi aliis, sui aesti-
mationem contemptui habere, hoc u-
naturæ ordinem, sic etiam omnem phy-
losophorum captiuū excedit; ille solu-
virtutis hujus magister est, qui miti-
erat, & humiliis corde.

Externa mala tolerare, cortex solū
est patientiæ; ast ea ferre æquanimiter
quæ animam vulnerant, hæc medulla
virtutis est. Hic Rhodus, hic saltus est
Sinceræ hic lapis lydius virtutis.

Corporis ferre molestias, jactanti-
sæpe, sæpe pertinacia docuit; ast animi
læsi gemitus comprimere, spiritus ac
alta natos, intra rectæ rationis limite
cohibere, non nisi fortitudo potest.

12. DICEMBRIS.

*legigentia, & tepiditas semper inestos
periunt ignavo labores. S. Ignat. in
Epist. de perfect.*

Vagi ille laborat, qui minutus. Otiosi
citius atteruntur viribus, quam
egotiosi; qui suis indulgent cupidita-
bus, plura patiuntur iis, qui carnem
am cum vitiis, & concupiscentiis suis
ucifixerunt.

Ubi fervor est, ibi labor non est; ubi
natur, ibi non laboratur, vel certe
bor ipse amatur. Amplius nos terret
fficultatis metus, quam ipsa diffi-
litas.

Crux tepidorum est gravissima. Idem
in ferventibus onus fentiunt, sed un-
ionem cum illis non accipiunt. Hæc
in fervido animo alacritatem facit, ut
iam parum habent pennæ, tamen modicè
nnes difficultates eum onerent, ut
otius evehant in sublime.

Grande malum, quod domi nascitur,
mperadest, continuo premit, & quod
terribilium, medicam magum impedit.
Ia non aliter, quam domestica curia,
sui interitu sanabilis.

13 DECEMBRIS.

Certum omnino fit, Neum semper esse liberalitatem paratum, modo autem robis, profundaque humilitatem iuveriat. S. Ign. in Epist. ad Hispa-

UT prouissimæ in valles e montibus confluunt undæ; sic null abundantiora charismatum ab Altissim fluenta speret, quam quise, suique æmationem à se quam profundi abjecerit.

Si enim vas vacuum non sit, aqua non hauriet; sed nec is gratiarum sper abundantiam, quæ eas, sui honoris cupiditate plenus petit. Arrogans ille Phœbeus vacuus à Domino recessit, ne liberalitatis divinæ, sed suæ arrogantiæ vittio.

Nemo securior, quam humili. Il solum contra vehementiores Boreæ frigores tuta consistit arbor, quæ profundissimas in terram radices inicit. Feru altas fulmina turres, dum sine nocte crescunt myricæ.

Respexit Deus humilitatem ancillæ suæ, ideo fecit illi magna, qui potest; nec nunc plura cum ullis ille fac prodigia, quam cum illis, qui sibi valescunt

cunt. De se parum sepius ientes, pl. ri-
sunt.

14. DECEMBRIS.

*ulta, s^epe etiam b*on*a omitti, & qua-
egenda non fuisse, mod^o peccatum
non sunt, committi posse, ob homi-
num, quibus prodeesse volumus, judi-
cium. S. Ignat, apud Ribaden.*

Bonum, malumne sit aliquid, no-
tam res ipsa, quam circunstancie
injungit. In his s^epe malum sit, quo i-
lliis tolerabile, in aliis etiam laude,
præmio dignum fuisset.

*S*on una ægros omnes levat medicina;
a quidquid recipitur, per modum
ipientis, recipitur; nempe bonum ex
ægra causa; si vel una illam circum-
stancia vitiat, bonum esse desinit, imo
malum.

*C*um aliorum perturbatione velle
ia facere, non est gratum Deo holos-
tum parare; qui cum charitas sit,
lei placet absque charitate. Gratiop-
pugillus cum pace, quam thesauri
iurgio communi oblati.

*T*urum est charitas; ut ab illo igno-
re etiam metalla, velligna fulgorem,
ib^hac viles, omissitudæque alias
actiones

actiones pretium accipiunt. Sic age, i
nūlli justæ præbeas offenditæ causam.

15. DECEMBRIS.

Audire facilis est, quam loqui S. Ignatius apud Nolari.

Artium nulla tot eger præcepti.
qñam ars bene dicendi: quia nūl
pluribꝫ obnoxia est erroribus; linguæ
tot natura conclusit repagulis, labii
dentibus custodivit, ut raro prodea
ne saepè erret.

Linguæ proximum natura cerebrum
rationis sedem, constituit; binos add
dit in vigiliam oculos; nempe, ut nih
proferat illa, nisi quod, & prudenti
legibus conforme, & adinodum circun
spectum sit.

Heu rae! quæ non sermo unus inco
siderat? fūsus movit bella? concitat
incendia? volat irrevocabile verbum
& jaclit instar teli multos vulnerat. Oi
nibus tē periculis, fastidiis omnib
eruēs, si tacere didiceris.

Summus semper apud omnes silent
fuit honor; quantum silentij, tantè
cuique fidei, & authoritatis. Mirum n
tam prodigos ad locutionem, cum ea j
st̄ frequentiora sunt plerumque pr
ecepit.

(168)

16. DECEMBRIS.

*N*e credit *Judex accusanti, nisi quidam
accusato hunc reum inveniat.* S. Ign.
id.

*T*EMO frequentius errat, quam qui
facile credit: pensari audita, mag-
is, quae alienæ famæ derogant, &
s iis tamdiu negari debet; donec
ari veritas possit. *Sed bona
i accusasse sufficit, ut quis reus aga-
nemo innocens manebit; loquendi
liis, & censurandi consuetudo, ita
invaluit, ut nulla res majori opus
ere examine videatur, quam delas-*

*I*ali fallere, boni falli possunt, ne
præpropera debetur sudes. Nos ipsi,
n sape fallimur, quam prouini, ut
e, vel persona, lateat error? Facilius
tardæ, quam festinatae credulitatis
a. *eo non dubit, sed certus.* *eo non dubit, sed certus.*
*eo nondum auditio nihil certi statui-
st: si data delatori una, servanda est
um altera delato. Sunt esse delato-
rationi locus; in dubio faxeydum,*

*Quibus delationis audire volupe
delicias in quisquiliis queruntur;*

(169)

17. DECEMBRIS.

In consulto Dco aggredendum est ni-

S. Ignat. apud Ludo. Gonza.

Humana consilia bis fallacia su-
primūm, quia raro sincera, de-
quia fragilia; solis absque metu i-
possum, quæ à mente suprema veniu-
illis enim nec fidei quidquam dec-
potest, nec soliditatis.

Multi sunt authores operis imp-
fecti; quia, cœlo multi non consul-
telam ordiuntur: non speret boni
negotiorum finem, nisi à primo
principio quis incipiat. Hoc neglig-
est errare.

Rogari vult Deus, ut suum tenet
nōstris lumen affundat, sine quo de-
in caligine palpitamus omnes; eti-
sapientissimo nō unam ambitio, &
amor, umbrān offundit.

In consulta nostra molimina ri-
Deus, quæ dum fervent maximè, d
optimo successu portum videntur
spicere, subsidunt. A Babyloniis di-
architectis quid turrim, cœlo adver-
ædificare prosit.

18. DECEMBRIS.

Sua semper veritas luce splendet,
mendaci

*ndacium tenebris offunditur, sed bis
sigandis sola rei præsentia sufficit.*

Ignat, apud Bart. l. 2 f. 174.

*Ui mendaciis occultare veritatem
volunt, telas texunt aranearum;
frustra ingenium eviscerant, quis-
ventus dissipabit male connexa-
a. Quam parum ignis in sinu, tam
um diu potest latere veritas in re-
dicto,*

*ellum cedro movere venti possunt,
silare, folia commovere, frondes
cutere, sollicitæ obesse paci possunt;
ecto avértere tramite, aut evertere
possunt: pari nititur radice veritas,
evertetur.*

*Si veritas à parte tua sit, non est;
od ullum, non quod mille timeas:
recti conscientia contra mille te-
endet adversarios, & strictos contra
uniculos, ubi eruperint, in fumum
jet.*

*Non solet latere veritas: in sole
uit tabernaculum suum, amat pu-
am, frustra simulas? etiam te noléte,
trum subit veritas, quam si lingua-
t, frons, oculi, rubor prodent.*

19. DECEMBRIS.

*Huic quam maximè ingigiletis; alio
altero in bonitate sentientes, at u
que invicem diligamus. S. Ign. ap
Balt. l. 3. f. 250.*

A Mor Dei latissimè patet: tòt ha
appendices amores, quot ho
nes; ut ex oceano fluvii in eund
reversuri deducuntur, ità ex sincero I
amore plurimi derivantur amores,
ad ipsum revocantur.

Si amicorum omnia sunt commun
detent etiam amores illis esse comit
nes. Deum non diligit, qui non èadi
cum illo diligit. Vide, quid non po
amor Dei? cogit omnes ad omnia
amores.

Profanus amor, ut amet unum, o
plures, offendit omnes, cæsus semp
& cum amat, & cum odit. Dei am
rum efficacius amat unum, cum ten
timè amat omnes, & cum nullum od
tunc solum unum verè amare se prob

Homines natura nos esse, non fe
reliuit, id est, sociales; humanitate
debemus amoribus, ne illa in no
cenfura cadat: quòd homo homini lup
audiat; qui calce ferit, ut equus, rug

o, mordet, ut canis, cornupetit,
urus, honio non est.

DECEMBRIS.

*inutilis benignitas exitit, utilis
uis exemplo cæteris sit severitas. S.*

nat, apud Ribaden. l. 5. c. 7.

T T severitas, sic & remissio, cum
modum nescit, exvertit imperia-
rum indulgentia plurimos perdidit,
tempestivus patris rigor servare
iussit. Malus superior, sub quo nihil
liceat, peior, sub quo omnia om-
nis.

Qui conniventia sibi subditis placere
at, Deo displicebit; quia pluribus
n malis aperit, quam ut facile dein
anc extirpari. Serà nimium est medi-
everitas, dum totum cancer corpus-
upavit.

C graviora censentur mala, quod plu-
is officiunt. Qui parcit malis, nocet
nibus: illis, quod non emendentur,
quod sequiora facilius exempla-
tentur. Plura remissio, quam seve-
s reipublicæ minatur damna.

Quod levi manu curari poterat vul-
, conniventia neglectum evadit in-
abile. Inclemens sanguis benignitas!

tum quod levissimis principiis emeda poterat, ferrum deinde, & ignes, ut nam non aeternos! subire debet, malum

EST. 2. DECEMBRIS.

Nullus quidem, si tamen offendendi in nimis, qui, si adversarii forent, posse nostrum in divino obsequio, & salut publicae studio, cursum impedire. S. I. in Hist. Soc. l. 16. n. 122.

Agre progradientur Petri navicula dum potentes contra nituntu venti; qui, nisi Typhum illa reperiat facilius naufragium, quam portum tenebit. Contra, propitiis ventis velocissime vehetur.

Quid juvat crabrones concitare? non laedant, molestant tamen, & laborem, melioribus curis debitum, ut repellantur, occupant. Pugnando parvus fructus colligitur.

Magna magnorum planetarum vis est in scilicentem: tum divini verbi semine centesimam pollicetur messem, ducentibus illud astris, spargitur. Ut invita Minerva, parum discess, ita Jov aduerso, non multum prosiles.

Plus animarum fructui unus obesse quam centum prodesset possunt, max

si opibus, si authoritate valeat, qui
opponit. Fac, quod potes, non quod
iles. Satiús est parum tutus lucrari,
am magnum proventum periculo ex-
nere.

XX DECEMBRIS.

pœnitendum, ut in corde contritio,
ore confessio, & in opere sit satis-
titio. S. Ignat. in M.S. Catech.

Agnarē pœnitentia! facilius est
innoxiam à crimine tueri ani-
mum, quam congruam pro scelere agere
pœnitentiam. Sunt suæ etiam crocodilo-
phryniæ, quæ non ubertate, sed affec-
is sinceritate pensandæ sunt.

Pœnitentia criminis minor esse non
bet; quot in se peccator habuit obli-
menta, tot de se facere debet holo-
causta; imò totus homo Deo immolari
bet in pœnitentia; quia totus eum
condit in culpa.

De scelere commisso certus es, de
ngruè acte pœnitentia certus esse non
tés; ideo nūquām cessandum est à
pœnitentia; dolor non nisi vitâ termi-
tur.

Quid tardas converti ad Dominum?
ne volupe tibi est mancipatus diabo-

li? si, venia spe, scelera sceleribus multiplicas, cave, ne priusquam eō venias, naufragium subeas. Pœnitentia, quæ ab infirmito sit, infirma est.

23 DECEMBRIS.

Omnem ordinem, & eligendi formam Spiritus Sanctus, qui ad electionem movet, facile supplet. S. Ignat. p. 8. c. 6. n. 5.

Mirus artifex est Spiritus Sanctus; nec regulis se alligari, nec exemplis finit; operatur ubi, & prout vult. Quod ventis, hoc etiam divino Flamini proprium est, quod unde veniat, aut quod vadat, ignoremus.

Felix! qui ab eo regi se finit. Examinate spiritus, an à Deo sint. Non omnia quæ sancta videntur, talia sunt; sub pietatis larva saepe abscondi improbitas potest; quis discernet?

Ingenii nostri acumen longè magis imbecillum est, quam ut in rebus Deum, animam, & eternitatem conceruentibus tuto eligere quid possit: accessendunt ē celo lumen, cor Spirituī Sancto præparandum.

Ut non veniunt, nisi ad candida tecta, columbae, ita nitor animæ optimæ

ad Divini Flaminis lumen accipiens
in præparatio; siue quo caligat om-
nia humana sapientia, ingenium omne
cutit.

24 DECEMBERIS.

*nocentia vite ac sanctimonia, multum
uidem per se valet, & ceteris rebus
minibus longè præcellit, sed nisi cum
rudentia, agendique cum hominibus
odo sit conjuncta, manca erit, atque
ifirma. S. Ignat. vitæ l. 5. c. 10.*

*Uum auro, etiam intra montium vi-
scera condito, inest pretium: ast eo
igit minus, dum usus humano subit:
est sua sanctitati domestica utilitas,
oblico tamen tum incipit prodesse,
indo privatam, quâ dives est, virtu-
tis, aliis communicat.*

Quid juvat plenam optimis merci-
s habere officinam, si eas venum non
nas? latebunt, nihil lucri ferent. Qui
Iiûs sua novit vendere, questum facit
triorem, Ideo sua in te Deus cumula-
dona gratiae, ut in plures deriventur.
Si brusca, & morosa tua sit sanctitas,
nâ te modò arcebis homines, sed &
irtutis studio; tetricam c' te tristi su-
cilio doces, cum veræ sit lætitiae pa-
rens;

rens; nec sincerius gaudere possit ullus qui bonus.

Vultus ad serenitatem explicatus placidus sermo, benignior oculus, perpetua morum tranquillitas, si sanctitatis vitae conjuncta sunt, tum optimo virtutum proventu doces. Cæterum frustra vocabis in sequelam, quos atro vultu cogis in fugam.

25 DECEMBRIS.

Villes, abjectos, imbellies eos, ignorantesque putate, si vel unus in aula reperiatur qui ut terreni Principis favorem auctoretur, ipsis nutibus diligentius quam vos, ut gratiissimi apud cælestem Regem evadatis. S. Ignat. apud Bart. l. 4. f. 328.

Maxima mundi felicitas eo absolvitur gradu, si quis inter aulæ domesticos assumptus, regii ministeri sortem obtineat. Quantis hoc apud multos laboribus, quantis stetit impensis Ecce idem tibi volenti ultero apud Deum prostat.

Quantum terreni Regis gloriam æterni majestas excedit, tanto majus est, quod huic præ illo debes obsequium. Confer patellas. Ille pari tecum luto compactus,

impactus, paribus obnoxius ærumnis,
es abiturus in cineres: Deus æterna,
nimensa majestas. Vide, quid, cui,
ocas?

Hominem Deus induit, ut sui à nobis
retret sequelam, extorqueat famula-
ri. Vel fides nobis deest, vel inferni
nas non simplices meremur, quod
Domino tam parum, & tam segniter
viamus.

Nec nostrum sine mercede postulat
æquum; æternum pro labore modi-
donat præmium. Pudeat nos in lucra
nporalia tam pronos, si æterna turpi
cordiæ negligimus!

26 DECEMBRIS.

*nia tua dicta, & facta in vulgus ema-
nabunt, cogita ea, quæ in tenebris di-
xisti, in lucem proferenda. S. Ignat.
in hist. Soc. l. 13. n. 55.*

In eos habet oculos vulgus, nihil
ei absconditum; ea, quæ remotos
a parietes sepulta credebantur, crû-
it tandem in publicum; nihil tam
trusum, quod non rima aliqua oculis
essum cedat.

Quod nequit oculus, penetrat suspi-
ci; quæ ubi semel invaluerit, non
quiescit.

quiescit, sed, ut sagax odorem tam dii
sestatur canis, dum prædam teneat: ita:
humani acumen ingenii irrequietum
scrutatur omnia, donec secreta resciat

Defossum in terram sementem sepelitum
quidem, sed ad tempus, quo brevi exa-
cto, sensim sine sensu, prodit seges; ita
quæ amici pectora, velut agro, altissime,
rurissimeque credis recondita, in apri-
cum protrudentur.

Ama, ut osurus, & dum amaris, puta.
odio te olim prosequendum; ita te, &
tua fidas amico, ut nocere non possit,
sic et velit. Quod vehementior est amor,
tantum citius in cinerem deficit, & affectui
immoderato parva succedunt odia.

27 DECEMBRIS.

Nimium cauti in rebus divinis raro ma-
gno, atque heroicæ aggrediuntur: his
namque manum non applicat, qui
minutam quamlibet difficultatem, qua
occurrere posset, formidat. S. Ignatius
apud Nolar. c. ult.

QUI ventos attendit, nec navigat,
nec unquam seminat; quid forte
periculi, quid occurrere difficultatis
possit? si scrupulose metuas, nulla
te unquam ad audendum aliquid indu-
cet resolutio. Parvul

arvuli sunt, quos quævis facilè terremus; quibus ætas, & virtus adulta, & cœtus contra difficultates magis est quam. Sæpius opinio, quæm difficultas ab agendis revocat. Semper accin-
nunquam inchoamus.

'ortè periculum quod tantopere
timus, nunquam eveniet; cur sumus
causam miseri? qui felices esse pos-
sunt, si timori spem substituimus. Abili-
tio plus nos impedit, quam ipsi; dum
um sapere volumus, desipimus. Et
rufstra fatigaris, brevior humana est
picacia, quam ut prævireat universitate
suspicaris, nunquam evenient. Sed
autem, quæ tu non cogitas. Divinaq[ue]
id providentia relinquentum, suus
a spei dandus est locus.

a. 28. DECEMBERIS.
ussis, decretisque jam rebus, non
timum dare debet consilium. Sed Ign.
ud Bart. l. 3. n. 35. in illis dectis
Rudentia virtus non esset, si omnia phantasia
quæ nobis incidunt, consilia essent. In
ubelle tam omnia, & nihil incognitum
gereretur, sed ut non quodvis fecerit
in Palladem, ita nec quævis duci. R
a, consilium parit.

Consilia, ut iis tutō uti possis, festina
non sint; præcipitata enim facile præci-
pitant. Ut una fax alteri, sic & cogitatio
una lucem addit alteri, ut magis perspi-
cuē, quid agendum sit, videas.

Multa impetus dictat, qui justa, si
temperetur morā, damnabit, quæ ante
probaverat. Sæpe passionē offundit
caliginem, hæc judicium eripit, cui tem-
pus mederi potest: quantūni enim sub-
sedit illa, tantō plus lucis affulget,

Nemo omnibus horis sapit. Novercæ
sunt dies aliquæ in nostram ortæ perni-
ciem; noctem, si expectamus, felicior
illucescit altera. Dilata fieri possunt,
facta, si malè cedant, mutari non semp̄
possunt.

29 DECEMBRIS.

Ostium malorum omnium origo, quoad
ejus fieri posserit, locum non habeat.
S. Ignat p. 3 c. 1. n. 6.

Adæ filii sumus, nostræ nos decet
non obliuisci hæreditatis, ut in
sudore vultus pane nostro pascamur.
Qui non laborat, non manducet, vox
est Apostoli. Qui facto vespere grossum
speres? si non laboras in vinea.

Homo nascitur ad laborem; nihil age-
re,

, perinde est, ac non vivere. Vita coris in motu consistit, si cessent arteriae, anhelitus sistat, deficit vita: sic nec ina vivere censenda est, quæ, quod beret, non agit.

Tempus illud inter perdita compudum venit, quod in utilitatem animæ pensum non est. Non omnis qui diut, diu vixit. Senex virtiosus, virtutis ite, puer est; juvenis virtuosus parvus duravit, & tamen diu vixit. Natura nihil otiatur. Omnia sunt in tu, fluunt aquæ, rotantur astra, ignis iper in conatu: nostro nempe degreto: ne ignaviæ, & torpore labi sinas tempus, sed cum hoc favet, opereris bonum.

30. DECEMBRIS.

ut magnam in Cælo reportat mercedem, qui conatur expellere cogitationem pravam: ita magno se periculo intravia mala labendi exponit, qui bonus inspirationibus non assentitur. S. gnat apud Nolar. c. ult.

Ffert Deus gratias, non obtrudit; invitat ad bonum, non cogit, si eum inhumanus rejecerit, quid mihi reciprocè rejiciatur. Sic ille nos at, prout illum nos colimus. Qui

Qui oblatum contemnit beneficium
non favorem; sed odium promerget
suum, qui primum avidus accipit, me
cum sibi comparavit ad aliud. Opti-
nempe beneficii compensatio, gratitu-
dine.

*Cautè inspirationibus attendendu-
m conditiones sunt, quibus Deus tuam
alutem alligavit; talém si negligas, pe-
nisti; non Dei parsimoniā, sed oscitan
propriā. Hodie, si vocem Domini a-
deritis, molite obdurare corda vestra
ad. Dum pulsat Deus ad ostium, du-
c autem vellicat, cave aurem cordis o-
tites; si monet, pater est; si minati
Dominus est; semper salvator, tuæ sal-
ti semper intentus, dic; Loquere Don-
ne, quia audit servus tuus.*

31 DECEMBRIS.

*Sit laus, & Gratia Deo Creatori nostri
ex cuius infinita liberalitate, & m-
agnificentia bonorum omnium ratio-
niisque redundat. S. Ignat. in Epi-
st. ad Hispan.*

Plures numeraremus gratias, si
pius grati essemus: gratitudo p-
uino novi est beneficii sollicitatio. Av-
ille benefacere, qui totus bonitas, tot
liberalit

eralitas est. Numera stellas, si potes,
codem censu gratias, vel hoc die, aut
mo acceptas, in computum cogenes.

Et quid nobis debet Altissimus? dedit
atias, antequam mereri, aut desidera-
possemus; continuat in momenta, &
id rependimus? dat sine spe, gratui-
, sine termino, liberaliter.

Illud beneficii auget magnitudinem,
qd tam vilibus terrae vermiculis, imo
gratis, rebellibus, inimicis benefaciat,
quod captum omnem excedit, dum
reditur, benefacere non cessat. Quid
imus? serae cicerantur beneficiis.

Quid retribues Domino pro omni-
s? si te, si tua des? non das, sed reddis,
uod suum est. Da hunc annum, da
futurum, totam da Deo eterni-
tatem, & fac

O. A. M. D. G.



BA 72 b
1245

Ordena el P. Provincial,
que este Libro
no se saque del Apo-
sento de *Physica*.

de S.ⁿ Pedro y S.ⁿ Pab.
del num.^o 2.^o